

1 Nisan Davası İstanbul Duruşmaları Başlıyor...

Duruşma
Tarihleri:

25 Ekim 2004
27 Ekim 2004
1 Kasım 2004
3 Kasım 2004
5 Kasım 2004

Saat 9.30
12. Ağır Ceza
Mahkemesi

Türkiye’de hukuk var mı? **Göreceğiz!**
Türkiye’nin demokratları adaleti savunma
cüreti gösterecek mi? **Göreceğiz!**

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 128 / Tarih: 17 Ekim 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net | Mail: info@ekmekveadalet.net

Tecrite Karşı Direniş 5. Yılında “HÜCRELERİ YIKALIM”

AB Raporunun Tartışılmayan Başlığı: Hapishaneler ve İzolasyon

AB İlerleme Raporu'nun tartışılmadık hemen hemen hiç bir bölümü kalmadı. Bir tek konu hariç: Hapishaneler.

F tipleri ve tecrit üzerindeki sanşür, AB İlerleme Raporu'nun bile sansürlenmesiyle sürüyor.

F tipleriyle ilgili olarak ağızını her açışta "Avrupa Birliği de uygulamalarınızı onaylıyor" diyen Cemil Çiçek'i de yalanlıyor rapor.

AB İlerleme Raporu'nun ilgili bölümünde şunlar yazıyor:

"Cezaevi sistemi

- Cezaevi sistemi 1999'dan sonra dikkate değer şekilde geliştirilmiştir.

- F tipi cezaevlerindeki durumun ise yüksek standartlarda olduğu tespit edilmesine rağmen, tutukluların izolasyonu ciddi bir sorun olmayı sürdürmektedir. Cezaevlerindeki durumu incelemek üzere 131 İzleme Komitesi görev yapmaktadır. Ancak bu İzleme Komiteleri'ne sivil toplum temsilcilerinin kayda değer bir katılımı sağlanmamış durumdadır... İnfaz Hâkimleri'nin bugün itibarıyla eğitimi ise yetersizdir. Hükümlülerin hala uygun tıbbi tedavi alamadığına ilişkin raporlar bulunmaktadır."

Avrupa emperyalizminin F tiplerinin arkasında olduğu kimse için artık sır değildir. AB, F tiplerinin yapılmasını teşvik ve finanse edendir.

"F tipi cezaevlerinde tutukluların izolasyonu ciddi bir sorun olmayı sürdürmektedir."
(AB İlerleme Raporu)

19 Aralık Katliamı'nın onaylayıcısıdır. Hücre sistemi de Avrupa'nın "standartlarından" biridir.

Fakat Avrupa'nın "standartları" Türkiye'de büyük bir direnişe çarpmış, AB'nin insan hakları, işkence konusundaki ikiyüzlülüğü deşifre olmuştur.

İşte bu nedenle, Avrupa Birliği "hapishanelerde sorun yok" diemiyor bugün. Eğer bu direniş olmasaydı, AB İlerleme Raporu'nda "cezaevleri reformu başarıyla tamamlanmış, cezaevleri yüksek standartlara kavuşturulmuştur" cümlesinden başka bir cümle okunmayacağından herkes emin olabilir. Ama bugün, 117 ölüm, bunu söylemesine engeldir. Hala süren Ölüm Orucu bunu söylemesine engeldir.

Dahası;

Rapordaki "cezaevleri" bölümü, Türkiye'nin Avrupa, Avrupa'nın da Türkiye olmadığının bir başka göstergesidir.

Avrupa'nın standartlarının, iş-

kenceci Türkiye oligarşisinin elinde daha zalimce bir biçime dönüşeceği sır değildir. Nitekim F tipi hapishanelerde de böyle olmuştur.

Avrupa hapishanelerinde esas olarak "apolitik birey"lere karşı uygulanan hücre sistemi fazla sorun çıkarmazken, Türkiye'de "örgütlü devrimci"lere karşı uygulanan hücre sistemi, Avrupa'dakilerden farklı sorunları da beraberinde getirecekti doğal olarak.

Avrupa hapishanelerindeki "ortak kullanım alanları", ülkemizde devrimci tutsaklara "düşüncelerini değiştirmeleri" karşılığında tanınacak bir "hak"ka dönüşmüştür. Ve tutsaklar, düşüncelerini değiştirmek için, tecrite son vermek için ölmeye devam etmektedir.

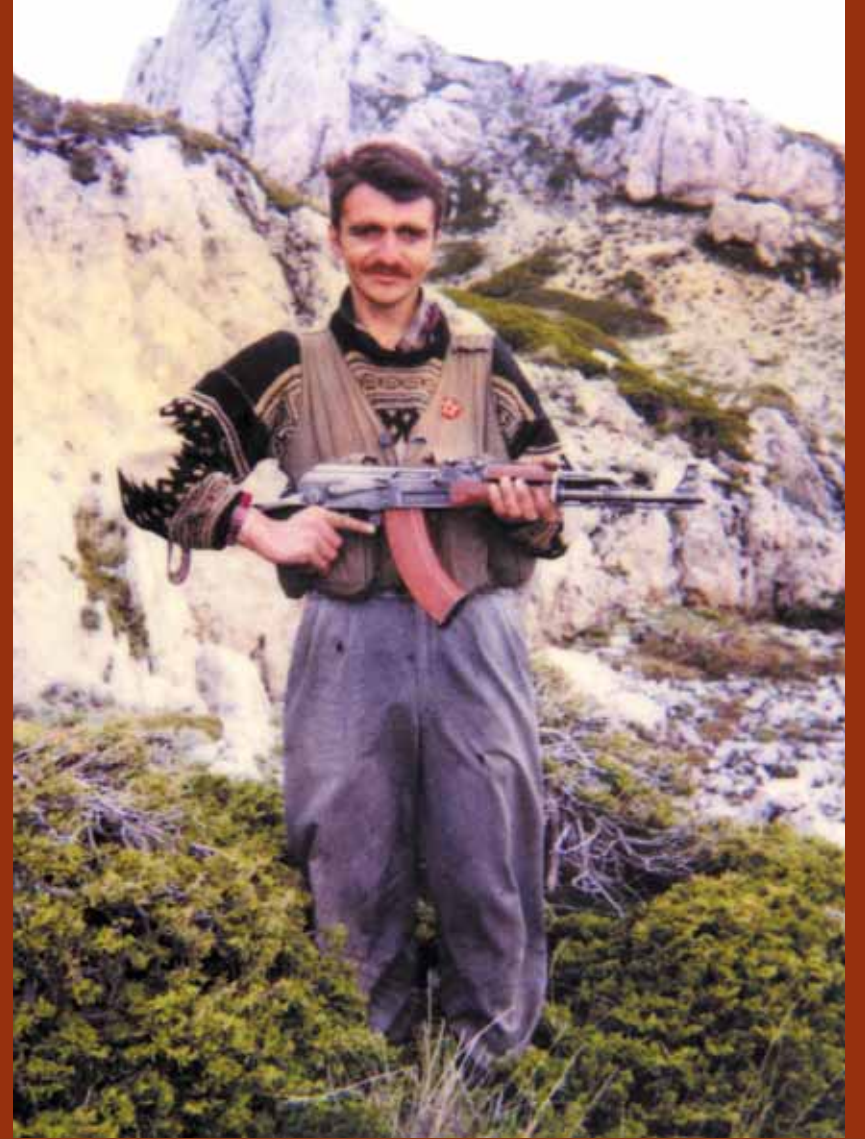
F tiplerinin baş destekçisi AB bile, "izolasyonu" şöyle veya böyle sorun olarak görmek zorunda kalmıştır. Sırtını AB'ye yaslayan Cemil Çiçek, şimdi ne diyecek, neyle savunacak tecriti?

Cemil Çiçek'in YALAN söylediğini de kanıtıyor bu rapor. Demek ki, AB'nin, CPT'nin dediği gibi bir onayı da yokmuş! AB, en azından ortada bir direniş ve 117 ölüm olduğuna göre, bir "sorun" da var diyor.

AKP de "sorun"u kabul etmek zorundadır. Başka yolu yoktur.

Ve son olarak AB'cilere bir soru: Avrupa Birliği de "izolasyonu" bir sorun olarak gördüğüne göre, AB'ciler en azından şimdi karşı çıkacak, şimdi bir şey yapacaklar mı?

Onu da göreceğiz.

Mustafa İŞERİ
2004 / Kır gerillası şehidi

ÇAĞIRI
DUYURU

HALKIN SESİ

Radio Televizyon

<http://www.halkinsesi-tv.com/>
E-mail: info@halkinsesi-tv.com
Tel: 0032 2 734 45 20

KİTAP

İda Dağı
Çöz Beni

Ruhan
Mavruk
Kardelen
Yayıncılık

Davalar

1 Nisan Davası
İstanbul Duruşmaları

25 Ekim 2004
Saat 09.30, İstanbul 12. ACM (4 No'lu DGM)

Çanakkale 19 Aralık Davası

19 Ekim 2004 Salı
Saat 09.50 Çanakkale ACM

- 3... *Statükoculuk ve direniş*
5... *Nerede sorun varsa Temel Haklar dernekleri orada*
6... *Her anı bir destan*
9... *TAYYAD ağustos-eylül hapishaneler raporunu açıkladı*
10... *Direnışten kaçmak, kendinden kaçmaktır*
12... *Gerilla yoksulların savaşıdır*
14... *Cesetlere işkence ve infaza protesto*
16... *Yağmurlu şehitlerini yakınları anlatıyor*
17... *'Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak' gecesi*
18... *Gerillalar anılıyor*
19... *1 Nisan Davası duruşmalarına çağrı*
20... *Çakal sürüsü*
23... *Dersim Temel Haklar Başkanı ve Belediye Başkan Yardımcısı*
24... *Yıkım iktidarı*
26... *Karşı-devrimin önünde barikatız!*
28... *Evrensel saldırıya karşı evrensel direniş*
31... *Hiçbir şeyiniz kalmayacak!*
34... *Mesele azınlık-çoğunluk meselesi değil*
36... *AB raporu ve reformist sol*
38... *Komplocu polis işbaşında; Şair Ruhan Mavruk gözaltında*
41... *Prometheus'un oğulları, kızları 'İyi ki varsınız!'*
42... *'Uzlaştırma Kurulu' da oyunun parçası*
44... *DEV-GENÇ'in 35. yılı şenliği*
47... *Şahınlık yakışır ona*
48... *Zulümlerden zulüm beğenin!*
50... *Kahramanlar ölmez*

Statükoculuk ve Direniş

117 kez öldük. Binlerce gün açlıkla savaştık. Düşmanın direnişini kırmak için yaktığı alevlerin ortasında kaldık. Direnişin önüne çıkarılan engelleri aşmak için kendi tutuşturduğumuz alevlerin ortasına daldık. Eşi görülmemiş bir irade, benzeri görülmemiş bir kararlılık sergiledik. Ateş altında, yüzlerce günlük açıklıkların koynunda, F tipinin tecrit hücrelerinde, işkenceler, yasaklar arasında direnişte dört yılı tamamladık. 5. yıla giriyoruz. Bu bizim gücümüzdür. Dünyada ve ülkemizde eşi benzeri görülmemiş büyük direnişin bugüne kadar ortaya koyduğu kararlılıktan, inanç gücünden, feda ruhundan gurur duyuyoruz. Halka ve devrime bağlılığın, sosyalizme, Marksizm-Leninizme inancın ulaştığı bu boyut, devrimimizin güvencesidir.

Türkiye devrimci hareketinin kendine güveni, her zamankinden büyüktür. Böylesine büyük bir saldırı karşısında bu kadar uzun süreli ve bedelleri bu kadar büyük bir direniş ortaya çıkarmak, bugüne kadar sürdürmek, Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesine büyük bir güç vermiştir. Devrim mücadelesinde yeralanlar, mücadelenin önümüzdeki yıllara akışı içinde bu gücü çok daha yakından hissedeceklerdir.

Tarihin her aşamasında olduğu gibi, her büyük savaşta, her büyük çatışmada yaşanan saflaşma, büyük direnişte de yaşanmıştır. Düzen içi solculukla statükoculuk, direnen ve savaşanların safından ayrılmıştır. Düzen içi solculuk, F tiplerine karşı direnişin daha ilk adımında, oligarşinin terörü ve Avrupa emperyalizminin F tipine desteğinin açığa çıkmasıyla safdışı kaldı. Başından itibaren F tiplerine karşı çıkışlarının siyasi temeli zayıftı; esasında "F tipleri olsun ama... işkence olmasın" yaklaşımı içindeydiler. Ne tecritin, ne hücrelerin siyasi anlamını görmekten uzaktılar. Devrimcilerin, hapishanelerdeki örgütlülüğün, kolektivizmin tasfiyesinden yanaydılar. Bu nedenle, kolaylıkla oligarşinin hücreleri, "oda" adı altında empoze etmesine angaje oldular. Oligarşiyle aynı ağızdan "hapishanelerdeki örgüt denetimine" karşı propaganda sürdürdüler, birey özgürlüğü adına "oda"ları (hücreleri) meşrulaştırdılar. Daha F tipleri açılmadan bu konuda tüm solu, demokratik kurum ve çevreleri uyardık; yanlış bir noktadan tartıştıklarını söyledik. Uyarılarımızı dinlemediler. "Uluslararası standartları", "AB kriterlerini" savunmanın katlimize onay vermek olduğunu anlattık. Dinlemediler. Şimdi gelenen noktada şunu söylemek hakkımız ve görevimizdir:

Hücrelere "oda" diyenler; birey özgürlüğü adına "koğuş"a karşı "oda"ları savunanlar; **itham ediyoruz:** 117 ölümden siz de sorumlusunuz. Direnenlerin haklı, meşru taleplerinin yanında yer almak yerine, "bırakın" çağrılarını yaparak katliama zemin hazırlayan, direnişin onlarca şehit verdiği süreçlerde dahi "bırakın" çağrısı yapmaya devam edenler; **itham ediyoruz:** 117 ölümden siz de sorumlusunuz.

Bize "demokratik mücadele verin" diyerek direnişini mahkum ve tecrit etmeye çalışanlar, bizi karalayanlar, Avrupa'nın hücrelerini savunuyorlar. AB'nin gönüllü ajanlığını yapıyorlar. Değilse... değilse neden hücrelere, tecrite karşı mücadele etmediklerini, neden mücadele edenlere karşı ikinci bir tecrit duvarı örmeye çalıştıklarını, neden oligarşinin sansürüne ortak olduklarını açıklamalıdır.

İslamcı kesimde bile, AKP'nin önündeki en önemli sorunlar sıralanırken, asgari bir sorumluluk duygusuna sahip olanlar, bu sorunların en önemlileri arasında F tiplerini sayıyorlar. Ama bu nesnelliği solda gör-

mek mümkün değildir. Onlara göre F tipleri ve ölüm orucu, ne gündemin ilk sıralarındadır ne Türkiye'nin "önemli meseleleri"dir. Çünkü bu gerçeği teslim etmek onların "gündemimizde değil, başka önceliklerimiz var" teorisinin tekzibi olacaktır. Direniş karşısındaki kaçkınlıklarını meşrulaştırmak için bu nesnel gerçeğe sırtlarını dönmüşlerdir. Bu durum dört yıldır sürmektedir. Nesnel gerçeği bu kadar aleni biçimde görmezden gelebilen veya çarpıtabilenlerin ülkeye, halka ilişkin hiçbir tahlillerinin ve politikalarının nesnelliği olamaz. 117 ölüm karşısında "bana ne", "bana mı sordunuz" diyen bir anlayış, halk üzerine analiz yapamaz, halkın "apolitikleştikten", 12 Eylül'ün halk üzerindeki yozlaştırıcı, apolitikleştirici etkilerinden söz edemez. Çünkü kendi durumlarını görmekten acizdirler. Zavallı bir bencildirler. Kendilerinin merkezinde olduğu küçük bir dünyanın tutsağıdır. Oligarşi de onların bu yanından güç almaktadır.

Statükoculuk da, bu direnişin başından itibaren direnişin karşısında olmuştur. Aylar süren tartışmalara rağmen ölüm orucuna evet demeyip, mevcut statükoyu sürdürebilecekleri yanılgısına düştüler. Kendini statükoyla sınırlayanların direnişte her gün biraz daha geriye düşeceği bilinen bir şeydi. 19 Aralık sonrası zorunlu olarak katıldıkları direnişi bir noktadan sonra sürdürmeyenler, mevcut statükoyu kabul edenlerdir. Biz etmedik. Statükoculuk, yerleşik bir anlayıştır. Ölüm orucu tartışmaları sırasında 19 Aralık öncesi statükoyu savunanlar, ölüm orucunu bırakırken, artık **F tiplerindeki "statükonun" savunucularına** dönüşmüşlerdi.

Statükoyu savunanlar, "uluslararası standartlara" sığınmış, yani emperyalizmin statüsünü savunmuşlardır. "Uluslararası standartlar" direnişi bırakmanın kılıfı olarak telaffuz edilmiş

ve nitekim izleyen süreç de bunu doğrulamıştır. F tiplerini emperyalizmin yaptığını, emperyalizmin genel niteliğini unutmuşlardır. "Uluslararası standartlar" diye bir şey yoktur; **emperyalizmin standartları** vardır. Bırakın uluslararası standartları reformizm savunsun. Direnişi bıraktıkları iki yılı

Statükoculuğun yön verdiği tüm teori ve politikalar, iflasla sonuçlanmıştır... Evet, boyutlu direnişler, boyutlu çatışmalar statükoları alt üst eder ve statükoları alt üst etmenin bedeli de her zaman ağırdır. Fakat bu ağır bedeller ödenmeden de zafer kazanılmıyor.

aşkın sürenin sonunda bu statükonun sonuçlarına karşı "mücadele bayrağı" açıyorlar. Mevcut statükonun temelini oluşturan politika ve uygulamaya değil, buna ek olarak gündeme getirilen TTE ve zorla çalıştırmaya, infaz yasasına karşı çıkmak gibi, tutarsız ve mesnetsiz bir politika izleniyor. Tutarsızlığın kaynağı grupçuluktur. Onlar da mevcut politikanın temelinde neyin yattığını biliyor ve görüyorlar. Fakat **tecriti** esas alan bir mücadelenin halen sürmekte olan direnişi güçlendireceğini düşünüyor ve grupçu, rekabetçi düşüncelerle kendilerine bunun dışında bir mücadele alanı arıyorlar. Bunun devrim ve halk karşısında sorumlulukla ilgisi yoktur. Bu grupçulukla oluşturulan Tecrit ve Yeni İnfaz Yasa Tasarısı Karşısı Birlik, büyük şaşaayla başladığı kampanyasında 5 bin imza toplamış ve TBMM'ye götürmüştü. Bu küçültüyor mu bizi? O kadar yapı bir araya geliyor, 5 bin imza topluyor. Tecrite, TTE'ye karşı çıkanlar bu kadar mı? Devrimin çıkarlarının, mücadelenin güncel gereklerinin bir yana atılmasına yolaçan bu grupçu tarzın terkedilmesini istiyoruz. F tiplerinin "asli unsurları" olan devrimciler, F tiplerine karşı mücadelede birleşmelidir. Tali olanla değil, esas olanla uğraşalım. Tecrit duvarlarını yıkalım. TTE'yi, zorla çalıştırmayı, Yeni İnfaz Yasası'nı etkisizleştirmenin yolu da tecrit duvarlarını yıkmaktan geçiyor. Herkes bunu çok iyi biliyor. Öyleyse mücadele programımızı da, ittifaklarımızı da buna göre oluşturmak durumundayız.

Statükoculuğun yön verdiği tüm teori ve politikalar, iflasla sonuçlanmıştır. Ülkemizdeki direniş ve mücadele tarihi bunun sayısız örnekleriyle doludur. Evet, boyutlu direnişler, boyutlu çatışmalar statükoları alt üst eder ve statükoları alt üst etmenin bedeli de her zaman ağırdır. Fakat bu ağır bedeller ödenmeden de zafer kazanılmıyor. Tecrite karşı mücadelede statükoculuk terkedilmelidir. Statüko, onu savunan herkesi boğacaktır. Herkes, F tipleri saldırısının niteliği, tecrit, hapisanelerin ülkemizdeki mücadelenin yeri üzerine söylediği doğruları hatırlamalıdır. Bu doğruları daha fazla grupçuluğa, statükoculuğa kurban etmemelidir. 5. yılına giren direniş oligarşinin tüm politikalarını, statükolarını bozmaya devam ederek sürüyor. Statükoya teslim olunmayacaksa, birleşilmesi gereken nokta bellidir. Dışarıda odağına tecriti koyan bir programda, hücreleri yıkmaya hedefinde, içeride ölüm orucunda birleşmelidir. Direnişin 5. yılında yapılacak vicdani, ahlaki ve siyasi bir sorgulama, herkesi bu sonuca götürecektir.

Nerede Sorun Varsa Temel Haklar Dernekleri Orada

Esenyurt Temel Haklar'dan İşçi Hakları Paneli

Esenyurt Temel Haklar, "İş Yasası ve İşçi Hakları" konulu bir panel düzenledi. 10 Ekim günü düzenlenen panelde sendikacı Tayfun Kaya, İş Yasası olarak çıkarılan kölelik yasasını değerlendirdi. İşçilerin çalışma koşulları ve temel haklarının nasıl gasp edildiğinin altını çiz-

zen Kaya, yaklaşık 2 saat süren panele katılan işçilerin sorularını cevaplandırdı. Tayfun Kaya, sözlerini gasp edilen hakların mücadele ile kazanıldığının, kölelik yasasını emekçilerin kabul etmemesi ve mücadeleyi yükseltmesi gerektiğinin altını çizerek bitirdi.

İkitelli Temel Haklar

Evleri Yanan Yoksullara Sahip Çıktı

İkitelli Ziya Gökalp Mahallesi'nde evleri yanan ailelere Temel Haklar sahip çıktı. İkitelli Temel Haklar düzenlediği bir etkinlikte, mağdur olan ailelere destek olmaya çalıştı. İlk olarak çocukların okul ihtiyaçları karşılanarak okula gitmelerini sağladı. Etkinliğe Vedat Gündoğdu, Fethiye Beyaztaş ve Karanfiller Müzik Topluluğu türkülerini ile katılarak destek verdiler. Dernek adına yapılan konuşmada halk olarak birlik ve dayanışma içinde olmanın altı çizilerek, Temel Haklar'da örgütlenme çağrısı yapıldı. Konuşmayı yapan Mehmet Özdemir, kitleyi derneğin faaliyetleri hakkında da bilgilendirdi.

Adana Şakirpaşa Temel Haklar'ın

Düzenin Pisliğine Karşı Mücadelesi Sürüyor

Şakirpaşa Temel Haklar, uyuşturucuya, fuhuşa, yoz kültüre karşı başlattığı kampanyasını eylem, etkinlik ve halkı bilgilendirme çalışmalarıyla sürdürüyor. 10 Ekim günü Şakirpaşa'da bir basın açıklaması yapan Temel Haklar, "UYUŞTURUCUYA FUHUŞA VE YOZ KÜLTÜRE KARŞI BİRLİKTE MÜCADELE EDELİM" pankartı, kırmızı flamalar açtı. Üzerinde "Yoz Kültüre Uyuşturucuya ve Fuhuşa Karşı Birlikte Mücadele Edelim" yazılı önlükler giyen dernek üyeleri adına bir konuşma yapan Dernek Başkanı Mehmet Bildircin, kampanyanın 15 Eylül'de başladığını hatırlatarak, "Emperyalist yoz

kültürün değerlerimizi yok ettiği, fuhuşun mahalle aralarına kadar girdiği, uyuşturucunun sistematik olarak halkımız üzerinde yoğunlaştığı aleni bir şekilde gö-

rülmektedir. Sokak aralarında uyuşturucunun peynir ekmek gibi satıldığını başta yetkililer olmak üzere bilmeyen, duymayan yoktur. Sistem düşünmeyen, sorgulamayan insan tipi yaratmak için hızla çalışırken biz mahalle halkı ve Temel Haklar olarak, düşünen, sorgulayan, üreten, tartışan ve toplumsallaşan insanlar yaratmalıyız. Bunun içinde halkımızı mücadeleye çağırıyoruz" dedi. Açıklamada "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Halkız Haklıyız Kazanacağız", "Yoz Kültüre Son", "Çetelere Son" sloganları atıldı.

İstanbul Temel Haklar'dan Açıklamalar

Devlet Dedi ki; HALKIMIZIN İYİLİĞİ İÇİN!

TV'de "Sultan" adlı Türk filmi izlemiştinizdir. Gecekondu mahallesinde geçer. Çamurlu yolu, su kuyusu başındaki kuyukları, yalınayak çocukları, belki kimileri için geçmişin günleridir. Ama bu sahne bugün yaşanıyor. Gecekondu yıkımına direnen Sultan kadını görürüz. Herkes ya zorla ya da direnmeden evini belli bir para karşılığında boşaltıp gider. O ise direnir. Baktı olmaz alır eline kazmayı "ben yaptım ben yıkarım" der çılgık çılgına.

İstanbul'un göbeğinde Alibeyköy'de, Armutlu'da ve İzmit Kemerliköy'de yıkımlar yapılıyor. Yüzlerce aile mağdur. Ne yapacaklarını bilmiyor. Hakkılık direnmekten geçiyor. Direnenlerin yanındayız. Yıkımları protesto ediyoruz.

Tunceli'de Komplolar Sürüyor...

Tunceli Belediye Bşk. Vekili Mustafa Taşkale ve Temel Haklar Başkanı Murat Kaymaz "yasadışı örgüte yardım" iddiasıyla gözaltına alındılar..

Asılsız iddialar; sahte belgeler, komplolar devletin güvenlik güçlerinin başvurduğu yollardı. Bu yollarla Tunceli Temel Haklar Başkanı defalarca gözaltına alınmış, tutuklanmış. Üzerindeki komplolar devam etmektedir. Haklar ve özgürlükler mücadelesi yürütenlere karşı tahammülsüzlük öyle bir noktadadır ki, Murat Kaymaz savcılıktan serbest bırakılmasına rağmen üzerindeki komplolar, baskılar, tehditler devam etmektedir. Buna izin vermeyeceğiz. Haktan-hukuktan yana herkesi haklar ve özgürlükler mücadelesini sahiplenmeye çağırıyoruz.

255 Yıl Yetmez! Sağlık Emekçilerini Asın!

"Herkes eşit, ücretsiz sağlık"... "Savaşa değil, sağlığa bütçe"... "Sağlık haktır, satılamaz"

Beyaz önlükleri, kepleriyle gördük sağlık emekçilerini alanlarda. Yukarıdaki talepleri haykırdılar durmadan, sıcak-soğuk demeden... Onların haykıran sesiydi, talepleri halkın talepleri... Ve şimdi yargılıyorlar 255 yılla. 255 yılla yargılanıyor halk!

Haklı taleplerini dile getiren sağlık emekçilerinin yargılanmasını protesto ediyor ve bu hukuksuzluğa derhal son verilmesini istiyoruz.

İstanbul Temel Haklar Memur Komisyonu

Büyük
Direnişte

5.

Yıl

20 Ekim 2000'den 20 Ekim 2004'e... **HER ANI BİR DESTAN**

Bu büyük direnişi bu ülkenin devrimcileri gerçekleştirdi. Her anı destan olan bu direniş bizim kahramanlarımız yarattı.

Direnış öylesine büyük bir kararlılık sergiledi ki, hiç kimse onu yok sayamamaktadır. Tecrit politikasını sürdüren hükümet, sansürü sürdüren medya ve F tiplerinin hamisi Avrupa Birliği, direnişin yok sayılamayacağını görmek durumunda kalmışlardır. AB'nin son İlerleme Raporu'nda *"tecritin ciddi bir sorun olarak sürdüğünün"* vurgulanması bunun ifadesidir. F tipi savunucularının bir çoğu gelinen noktada *"iyi de ne olacak bu sorun?"* sorusunu sormaktan kaçınmıyorlar. 117 ölümün ağırlığı çöküyor üzerlerine.

Bu sonuç kolay sağlanmadı. En başta 117 şehitle sağlandı. Bunun da ötesinde, bu direnişin her günü, sayısız destanla, kahramanlıklarla, fedakarlıklarla doludur.

Dört yıllık süreci kavramak, herkesin kendi sorumluluğunu görmesidir. Herkesin (her kişi ve kurumun) kendisiyle yüzleşmesi demektir.

Büyük Direnişin dört yılının an an nasıl büyük bir çatışmayla dolu olduğunu kavramak, **"Tecrite karşı büyük direniş 5. yılında! Hücreleri Yıkalım"** sloganının anlamını ve bu slogan-daki çağrını kavramaktır.

Geriye dönüp şöyle bir hatırlayalım; hatırlatalım...

Oligarşi, F tipi hapishaneleri açmayı, F tipi hapishanelerin hücrelerinde devrimci tutsakları tecrit ederek onların **örgütlülüklerini dağıtmayı, kolektif yaşamlarını bozmayı ve düşüncelerini değiştirmeyi** kararlaştırmıştı. Emperyalizmin tam desteğini alan bu politika artık uygulanma aşamasındaydı... Plan hapishanelerle sınırlı değildi; hapishaneler ilk adımdı; devrimci tutsakların örgütsüzleştirilmesi, halkın örgütsüzleştirilmesini, tutsakların teslim alınması, halkın teslim alınmasını kolaylaştıracaktı.

Hapishanelerde varolan tüm siyasi hareketlerin içinde yer aldığı uzun süren tartışmaların ardından üç siyasi hareket, **DHKP-C, TKP(ML) ve TKİP** davalarından **816** tutuklu ve hükümlü, oligarşinin F tipi politikasına karşı **20 Ekim 2000'de Süresiz Açlık**

Grevi'ne başladılar. Süresiz Açlık Grevi'nin **Ölüm Orucu'na dönüştürülmesi** perspektifi daha başından itibaren vardı ve direnişin programı da buna göre çıkarılmıştı. Sürecin zorlu geçeceği, bu saldırının sıradan bir saldırı olmadığı biliniyordu.

Kasım ve özellikle aralık ayının ilk yarısı, F tiplerine karşı oldukça yoğun bir mücadeleye sahne oldu. Binlerce kişinin katıldığı mitingler, gösteriler birbirini izledi. İstanbul'da İzmir'de Teyad'lı Aileler de Ölüm Orucu'na yattılar, sanatçılar, aydınlar açlık grevlerine başladılar. Sendikalar, diğer demokratik kitle örgütleri, solun çeşitli kesimleri eylemleriyle F tiplerine karşı çıktılar.

Fakat bu kabarma, 6 Aralık'tan itibaren düşmeye başladı. 6 Aralık'ta Türk-İş, DİSK, KESK ve Hak-İş başkanlarının yaptığı **"ölüm orucunu bırakın"** çağrısını, bir süre sonra başkaları da izleyecekti.

9 Aralık'ta Adalet Bakanlığı'nın "toplumsal mutabakat sağlanmadan F tiplerinin açılmayacağı" açıklaması, **devrimcilere değil devlete inanmaya eğilimli olanları**; 11 Aralık'ta Ecevit'in talimatıyla başlayan saldırılar ise, **oligarşinin icazeti dışında bir mücadeleye cüreti ve kararlılığı olmayanları** süreçten kopardı. Ve bunların ardından süreç gelip 19 Aralık'a dayandı.

19-22 Aralık'ta hapishanelerdeki tutsaklara karşı eşi görülmemiş boyutlarda bir saldırı gerçekleştirildi. 28 tutsak katledildi. Yüzlercesi yaralandı, işkencelerden geçirilip F tiplerine atıldı.

20 Aralık'ta iktidarın ve burjuva medyanın havası **"direniş bitti, hapishaneler sorunu çözüldü!"** şeklindeydi. Solun bir çok kesimi de direnişin kırıldığına inandı. Böyle bir saldırı karşısında direnişin hala sürebileceğine pek ihtimal vermediler.

Fakat tutsaklar, bu saldırıyı, daha 19 Aralık sabahı, **"ya öleceksiniz ya teslim olacaksınız"** çağrılarını duyduklarında bedenlerini tutuşturarak püskürtmüşlerdi.

Direnış, Türkiye tarihinin en büyük hapishaneler saldırısını püskürterek ilk sınavını verdi.

Tutsaklar, ikinci sınavı, F tiplerine atıldıkla-

Hücreleri
Yıkalım!

ında verdiler. Ölüm Orucu direnişi, tutsakların tek tek işkencelerle hücrelere atıldıkları F tiplerinde de sürdürülüyordu. İkinci sınav anı da direnişin zaferiyle geçildi.

İktidarın “Direniş bitti, Ölüm Orucu falan yok, artık devletle başedemeyeceklerini anladılar” havası, ancak bir kaç hafta sürebildi.

İktidar, katliam düzenlemiş, F tiplerini açmıştı ama yine direnişle karşı karşıyaydı. Yeniden direnişi kırmak için yöntemler geliştirmeye çalıştılar. Aslında en büyük silahı, katliam silahını kullanmışlardı. Artık başvuracakları hiçbir yöntem ondan daha etkili olamazdı.

Her yeni saldırı, her yeni yöntem, direnişin yeni bir atılımıyla cevaplandı

İlk olarak Ölüm Orucu'ndaki direnişçilere zorla besleme uygulanmaya başlandı. Ardından Terör Yasası'nın 16. Maddesi'nde bir değişiklik yapılarak, F tiplerindeki tecrit ve ve zorla müdahale işkencesi yasallaştırıldı.

Tutsaklar bu saldırılara **11 Mayıs 2001**'de-4. Ekip'leriyle cevap verdiler.

Mayıs 2001'de zorla müdahale sonucu sakat bırakılanların sayısı 40'ı aşarken, TAYAD'lılar bir kez daha Ankara yolundaydılar.

2001'in Mayıs-Haziran'ında oligarşinin direnişi kırmak için gündeme getirdiği yeni taktik, direnişi sürdüren veya sakat bırakılmış tutsakların tahliye edilmesi idi. İlk tahliye edilen tutsaklardan **Sevgi Erdoğan ve Gökhan Özocak**'ın, Ölüm Orucu'nu dışarıda da sürdürmeye başlaması ve devamında dışarıdaki direniş evlerinin çoğalmasıyla bu manevra da etkisizleştirildi. **3 Haziran**'da 5. Ekip'lerle oligarşinin tahliye rüşvetine karşı kararlılık pekiştirildi.

Dışarıdaki direnişin merkezi Küçükarmutlu'nun kuşatılması, Armutlu'da şehit düşenlerin cenaze törenlerine karşı düzenlenen saldırılar, F tiplerinde yeni yasak ve dayatmaların gündeme gelişinin cevabı, şehit düşen direnişçiler ve onlardan bayrağı devralan 7. Ekip'lerin Ölüm Orucu'na başlaması oldu.

Sürecin dört yıl boyunca gelişiminin temelinde bu irade ve kararlılık vardır. Direnişi kırmaya yönelik hiçbir saldırı, hiçbir yöntem cevapsız bırakılmamıştır. Saldırıları, kuşatmalar karşısında geri adım atılmamıştır.

Bunun en üst düzeydeki örneği ise, hücrelerdeki feda eylemleri oldu. Zorla “tıbbi”(!) müdahalenin aleni bir işkenceye dönüştürüldüğü ve adeta direnişi imkansız kılacak boyutlara ulaştığı bir noktada, tutsaklar, bedenlerini tutuşturarak

Omuzlarımız nasır bağladı sözü mecaz olmaktan çıkıp gerçeğe dönüştü.

Omuzbaşımızda olması gerekenlerin yokluğu, omuzlarımızdaki cenazeler kadar gerçektir.

Omuzlarımızdakiler, dört yılın her anında, söyledikleri her sözün gereğini yapanlardı. Halk için, vatan için, onur için, inançları için kendilerini feda edenlerdi.

Yalnız şehitlikleri değil, dört yılın her anı bir destandı.

Alın kızıl bantlıların destanı sürüyor.

direnişi sürdürdüler.

Kendine devrimciyim, demokratım sosyalistim, komünistim diyen herhangi biri, haktan, adaletten yanayım diyen biri, işkenceye karşıyım, insan haklarını savunuyorum diyen biri, bu kararlılık, bu fedakarlık karşısında sessiz kalabilir mi? “Bana ne!” diyebilir mi? Kendini 117 kişinin ölümü karşısında “sorumsuz” sayabilir mi?

İşte dört yıllık bu direniş destanının, dört yılın her anında yaşanan bu zulüm ve direnişin tanıklığında, tüm halk kesimlerini **“HÜCRELERİ YIKMAK”** için mücadeleye çağırıyoruz.

Ölümlere dur demek için, tecrit zulmüne son vermek için, direnenler karşısındaki ahlaki ve siyasi sorumluluklarımızı yerine getirebilmek için HÜCRELERİ YIKALIM!

Hücreleri yıkmak, zorlu bir kavgayı gerektiriyor. Çünkü hücreler, oligarşi açısından sadece hapishanelerin mimari statüsüne ilişkin bir sorun değil. Hücreleri yapan ve tecrit politikasını sürdüren emperyalizm ve oligarşi, bu hücrelerde halkların mücadele dinamiklerini, kurtuluş umutlarını öldürmek istiyorlar. Hücreleri bir tehdit ve gözdağı aracı olarak kullanıp, halkı susturmak, sindirmek istiyorlar. **HÜCRELERİ YIKMA** mücadelesi, bu anlamda “tutsaklara destek” mücadelesi değil, tüm halkın kendi mücadelesidir.

Büyük
Direnişte

5.
Yıl

Hücreleri
Yıkalım!

HÜCRELERİ YIKALIM!

Hücreleri yıkmak; düzenin yaşamlarımızda kurduğu hücreleri yıkmaktır. Bencillik, bireycilik, her koyunun kendi bacağından asıldığını öğreten burjuva ideolojisi ve maişet derdiyle örülen bu hücre duvarları, halkın ve özellikle de gençliğimizin önemli bir bölümünü dünya ve ülkemiz gerçeklerinden koparmıştır. Halkımızın bu kesiminin F tiplerini, F tiplerindeki tecriti kendi sorunu olarak görmemesinin bir nedeni de budur. F tiplerinin hücrelerini yıkmak için mücadeleye katılmak, bencilliği yıkmaktır, bananeciliği yıkmaktır.

HÜCRELERİ YIKALIM!

Hücreleri yıkmak; beyinlerimizdeki hücrelerimizi yıkmaktır. Emperyalizmin ve oligarşinin çok çeşitli yöntemlerle yaşamlarına hücreler ördükleri yalnızca apolitik kesimler değildir. Politikleşmiş kesimlerin beyinleri ve yaşamları da bu hücrelerle doludur. Terör demagojisiyle, yasallık ve icazet kaygılarıyla beyinlere örülen hücreler, F tipleri saldırısının tüm boyutlarının görülmesine engel olmuştur. Çünkü terör, yasallık ve icazet kaygılarıyla örülen hücrelerin penceresinden gerçeğin tümünü görmek mümkün olmamıştır. O pencereden bakanlar, saldırının sadece “illegal mücadeleyi, şiddeti” savunan devrimcilere yönelik olduğunu sanmışlardır.

Eski Adalet Bakanı **Sami Türk**’ün “*F tipi cezaevlerine karşı çıkmak, teröristin ekmeğine yağ sürmektir, ona yardımdır. Bu işi yapanlar hakkındaki davalar artık 169. madde’den açılmalıdır*” demeci ve ardından çeşitli kitle örgütlerine davalar açılmaya başlanması, bu hücreleri daha da pekiştirmiştir. HÜCRELERİ YIKMA mücadelesine katılmak, bu oyunu bozmaktır.

HÜCRELERİ YIKALIM!

Hücreleri yıkmak; sendikalarımızda, partilerimizde, derneklerimizde örülen hücreleri yıkmaktır. Baskıyla, terörle, demagojilerle, burjuva kültürüyle, tüm kesimlere, “ötekilerden sana ne” politikası dayatılmış ve bu politika belli kesimlerde yerleşmiştir. Demokratik kitle örgütü olmayı, sadece kendi üyelerinin haklarını savunmak olarak benimseyen bir anlayış yerleşmiştir. Sadece tutsaklara değil, tüm diğer kesimlere yönelik saldırılar karşısında ilgisiz, sorumsuz davranmaktadır bu anlayış. Oligarşi bölüp

parçalamanın rahatlığında yönetmektedir. HÜCRELERİ YIKMA mücadelesine katılmak, böl-parçala politikasının önüne barikat örmektir.

Kendi kendilerine hücreler yapanlar, kendilerini tecrit edenler, oligarşinin dayattığı hücrelerde kalmayı kabul edenler, hücreleri yıkamazlar. Kendi hücrelerinizi yıkmak için, F Tipi Hücreleri yıkma mücadelesinde birleşelim.

SAĞIRLAŞAN KULAKLAR, “HÜCRELERİ YIKALIM!” ÇAĞRISINA AÇILMALIDIR!

Direnişi 5. yılına taşıyanlar, “HÜCRELERİ YIKALIM!” şiarıyla bir kez daha yüklenecekler zulmün üzerine.

“HÜCRELERİ YIKALIM!” şiarı, direnişin dışında olanlar içinse bir ÇAĞRI’dır.

Tecrit zulmüne karşı bir kez daha ayağa kalkma çağrısıdır. 117 şehit karşısında sorumluluklarımızı üstlenme çağrısıdır.

Bu çağrı karşısındaki tavırla, tarihin “117 şehit verilirken siz ne yaptınız?” sorusuna verilecek cevap da şekillendirilmiş olacaktır... Bu soru, siyasi bir iddiası olan, tarih ve halk karşısında sorumluluk hisseden herkesin karşısına çıkacaktır.

Bu anlamda “HÜCRELERİ YIKALIM!” çağrısı aynı zamanda sorumlulukların HATIRLATILMASI’dır. Çağırarak ve hatırlatmak, tarih karşısında görevimizin gereğidir. Sorumluluğumuzu böyle kavradığımız için Direniş 5. yılına giriyor olmasına, bu çağrı ve hatırlatmalar defalarca yapılmış olmasına karşın, yine yapıyoruz. Ne var ki, bundan ötesinde sorumluluk doğrudan çağrının muhataplarındadır.

Hükümetler, Adalet Bakanları değişti. Aylar, yıllar geçti. Direniş sürüyor. Geçen dört yılda şu veya bu kaygıyla, şu veya bu hesaplara direniş karşısında, kör, sağır ve dilsiz kalanlar, kör, sağır ve dilsiz kalmanın onları yalnız ve yalnız 117 ölümün suç ortağı yaptığını hatırlamalıdır. HÜCRELERİ YIKALIM çağrısını duymaksa, onurdur, sorumluluktur, zalimin karşısında, mazlumun yanında başı dik, alnı açık olabilir.

röportajlar

Direnişin
5. Yılında

Kim Ne Dedi?

Sendikacılar, demokratik kitle örgütleri, siyasi hareketler, aydınlar, sanatçılar, gazeteciler, iş-lamcılar, hukukçular... direnişin 5. yılını değerlendirdiler.

Önümüzdeki sayıda!

Raporun tamamı için: www.tayad.org ve
<http://www.halkinsesi-tv.com/>

TAYAD Ağustos-Eylül Hapishaneler Raporunu Açıkladı **Tecrit Yetmedi, Havalandırma Duvarlarına Jiletli Teller Yapılıyor**

TAYAD, hapishanelerde yaşanan hak ihlalleri- ne ilişkin 'Ağustos-Eylül 2004 Hak İhlalleri' raporunu açıkladı. 12 Ekim günü TMMOB'da yapılan basın açıklamasını çok sayıda kişi izlerken, Naime Kara raporu okudu, tutsak aileleri Melek Akgün oğlu Hasan Tahsin Akgün'ün, Fahrettin Keskin ise oğlu Üfuk Keskin'in yaşadıklarını anlattı.

Tecrit Ve İhlaller Boyutlanarak Sürüyor

Naime Kara, F tipi hapishanelerde hak ihlallerinin artarak devam ettiğini belirterek, Yeni Ceza İnfaz Yasa Tasarısı'nın tecriti boyutlandıracağına vurgu yaptı. "Hak ihlalleri ve baskılar her geçen gün artarak devam ediyor." diyen Kara, infaz yasası çıkarılmadan baskı yöntemlerinin şimdiden devreye sokulduğunu belirtti. Görüşlerde ailelere keyfi baskı ve yaptırımlar uygulandığını belirten Kara, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Yeni Ceza İnfaz Kanunu, tecritin üzerine şekillendirilmiş, tecriti boyutlandırmayı hedeflemektedir. Mesela, Kandıra 1 ve 2 Nolu F Tipleri'nde havalandırmalar arasındaki duvarlara jiletli teller gerilmesi için ölçüler alınıyor. Tutuklu ve hükümlülerin birbirleriyle iletişim kurmasını engellemek için uygulanan bu saldırı yöntemine yarın başkalarının da ekleneceği aşıkardır."

Acil Hasta Tutuklulara Dahi İşkence

"Keyfi aramalar sürüyor. Tutuklular arama yerine yalın ayak gidip geldikleri ve dedektörle arandıkları halde ayak altı araması dayatılıyor. Avukatlarla görüşmekten, savunmaya dair mektupların imha edilmesine kadar değişik biçimlerle savunma hakkı gasp ediliyor. Tedaviler için gerekli olan hastane sevkleri aylarca çıkarılmazken, her hastane gidiş dönüşü işkenceye dönüştürül-

yor. Hasta tutuklular acil servisteyken dahi dövülüp, yerlerde sürüklenerek saldırılara maruz kalıyor. Ölümcül rahatsızlığı olan hastalara, "Seni dövdüğümüz için izi şikayet edersen ilaçlarını vermeyiz" denilebiliyor. Aile görüşlerinde, cinsel tacize dönüşen aramalar, keyfi yaptırımlar ve görüş saatini keyfi olarak kısaltmalarla baskılar artarak sürüyor. Hücrelere bölünmüş olan ringlerde dahi tecrit uygulamak yetmiyor. Bir de bu hücre ringlerin içine kamera yerleştirilerek tutuklunun her anı gözetleniyor. Tutuklu ve hükümlüler bir sirk hayvanı gibi her hareketlerinin gözetim altında tutulmasına karşı çıktığı için saldırıya uğruyorlar. Haberleşme ve yayın alma hakkını gasp etmek için akıl almaz gerekçeler bulunuyor. İdarelerin "sakıncalı" bulmadığı mektuplar dahi eğer iadeli taahhütlü ya da APS ile gönderilmiyorsa yerlerine ulaşmıyor. Hiçbir gerekçe bulunamadığında "yeterli personelimiz yok" denilerek, posta işleyişi, yayın, kitap ve eşya alımı engelleniyor."

Tecrite Boyun Eğmeyeceğiz

Naime Kara F tiplerindeki ihlalleri örnekleriyle anlattıktan sonra iktidarın hapishanelere yönelik saldırı politikalarına değinerek, "AB'ye uyum arttıkça her alanda olduğu gibi hapishanelerde de zulmü, keyfiliği, hukuksuzluğu artıyor." dedi. Tecrite karşı direnişin beşinci yılına girdiğini hatırlatan Kara, tutsakların suç duyurusu dilekçelerinin de İnfaz hakimi ve savcıları tarafından "Bunlar... terör örgütü mensubu, dilekçeler ayrı kaleminden çıkmış olsa da içeriği aynıdır" denilerek kabul edilmediğini belirtti. Tecrite ne yakınlarının ne de kendilerinin boyun eğmeyeceklerini söyleyen Kara'nın ardından Melek Akgün ve Fahrettin Keskin de yaşadıklarını anlatan birer konuşma yaptılar.

Sayı 128

9

17 Ekim
2004

Abdi İpekçi Buradayız, çünkü tecrit uygulayanlar bu kentte

direnışı

Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda 400 gündür direnişlerini sürdüren TAYAD'lı Aileler, tecriti, 117 ölümü halka anlatmaya devam ediyorlar. Hazırladıkları bildirilerle "Neden burada olduklarını" yalın bir dille anlatanlardan biri de TAYAD'lı İsmail KARA.

İsmail Kara, parkta eylem yapmaktaki amaçlarını şöyle anlatıyor: "F tipi hücrelerde tutuklu bulunan evlatlarımızın içinde bulunduğu tecritin kaldırılması, gö-

rüşlerde tutuklu yakınları ve tutuklulara yapılan şiddet ve onur kırıcı aramaların son bulması, mahkemeye geliş gidişlerde uygulanan şiddetin son bulması için buradayız. Ankara'dayız çünkü Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Adalet Bakanlığı, yani F tiplerinin sahipleri burada."

Kara, aydın, ilerici, demokrat, yurtseverim diyenlere çağrı yapıyor ve "direnış 5. yılına girdi. Sen de katıl, hücreleri yıkalım" diyor.

**Büyük
Direnişte**

5.

Yıl

Direniştan kaçmak, kendinden kaçmaktır

**Şehitler adına, halk adına soruyoruz:
“117 şehit verilirken siz ne yaptınız?”**

Tarihin bu sorusundan kimse kaçamaz!

Direniş karşısında kim ne tavır gösterdi? 4 yıldır, tam dört yıldır 117 şehit verilir, oligarşinin tüm sansürüne rağmen dışarıda baskınlara, yeni tutuklamalara rağmen direniş gündemde tutulurken, kim ne yaptı veya yapmadı? Tüm siyasi hareketler, legal partiler, sendikalar, demokratik kitle örgütleri, herkes hem kendi cephesinden, hem solun geneli açısından bu soruyu sormak zorundadır.

Sormalısınız kendinize; bu insanlar, bu olağanüstü koşullarda direnişi 5. yılına kadar taşımayı başardılar da, biz nasıl belli bir sürenin sonunda pes ettik?

Sürecin gelişimi herkesin malumudur. İki önemli “kırılma” noktası vardır. Birinci kırılma noktasında reformist sol, ikinci kırılma noktasında devrimci gruplar, F tiplerine karşı direnişte Cephelileri yalnız bırakmışlardır. Çeşitli legal partilerin, demokratik kitle örgütlerinin F tiplerine karşı mücadelesi, ilk iki ayın sonunda kırılmıştır. Hapishanelerde belli bir tutsak kitle si bulunan siyasi hareketler ise, katliam sonrası başladıkları ölüm orucunu ancak 1,5 yıl sürdürebilmiş ve bu sürenin sonunda onlar da sürecin dışında kalmışlardır.

Bu kırılma noktalarından bugüne, zaman zaman yapılan açıklamalar, çeşitli eylemler ise, hiçbir zaman sürecin içinde tam olarak yeralmaya, sorunu kendi sorunu olarak görmeye yönelmemiş, bir “dış destek” havasında gerçekleşmiş, çoğu da zevahiri kurtarma boyutunda kalmıştır.

Elbette herkes, yaptıklarına ve yapmadıklarına kendince bazı “açıklamalar” getirdi. Teoriler yaptı. Onları yeniden tartışmayacağız. O teorileri, politikaları sorgulamak, artık bizden çok, kendilerinin işidir.

Aradan bu kadar zaman geçmiştir. Direniş ONLARA RAĞMEN sürmüştür. Türkiye solu, geline nokta da, en azından kendisiyle tutarlı olmak için şu soruların cevabını vermek durumundadır:

“Ölüm orucu yanlış” diyenler,

“Demokratik mücadele verilmeli” diyenler,

“Biz de F tiplerine karşıyız ama...” diyenler,

“Gündemimizde değil” diyenler,

Bu sürede -4 yılda- NE YAPTINIZ?

117 şehit adına soruyoruz. Halk adına soruyoruz. Türkiye devrimci hareketi adına soruyoruz. Ne yaptınız?

Bizim yöntemlerimizi beğenmeyen legal partiler, ne yaptınız?

Bizim taktiklerimizi doğru bulmayan devrimci gruplar, ne yaptınız?

Açıklamayacak mısınız halka?

Sizi F tipleri konusunda, ölüm orucu konusunda birşeyler yapmaktan alıkoyan o büyük işlerinizi, kutsal görevlerinizi açıklamayacak mısınız?

İHD’liler, “tek bir ölüm orucu direnişçisi bile kalsa direnişle ilgilenmeye, F tiplerine karşı çıkmaya devam edeceğiz” diyen siz değil miydiniz? Bakın dört yıllık pratiğinize; bu sözün karşılığı mıdır?

Bunları açıklamak zorundasınız.

Bize değil, kendinize verebilmelisiniz bu sorunun cevabını.

Reformist sol, parti binalarını direnenlere kapatırken, devrimcilerin eylemlerini eleştirirken, direnişi kendilerince “mahkum” ederken söyledikleri büyük büyük sözlerin, “demokrasi mücadelesi” üzerine fetvalarının açıklamasını yapmak durumundadır.

Ölüm orucunu bırakan gruplar, ölüm orucunu bırakırken, devrimci hareketi eleştirip, yüksekte uçan sözlerinin açıklamasını yapmak durumundadır.

Kendi sözlerinin arkasında duramayanlar, kendi sözlerinin hesabını veremeyenler, kendi gerçeklerinden kaçmış olurlar.

**Yanlış hesaplar, direniştan döndü!
Vefat ilanımızı verenlerin ‘gözü aydın’ olmadı**

Hem reformizmi, hem diğer devrimci grupları direniş sürecinin dışına çıkaran iki kırılma noktasından sonra da, reformizm cenahında da, diğer devrimci gruplar cenahında da direniş karşısında büyük bir aymazlık ortaya çıktı. Aymazlık, zaman zaman burjuva basının sansürüne ortak olmaya kadar vardı. Reformizm

**Hücreleri
Yıkalım!**

için F tipleri, tecrit sorunu gündemden çıkmıştı. Oportünizm ise, F tipleri kendileri için “yaşanılan” bir sorun olmasına karşın, direnişe dergilerinde “haber” olarak bile yer vermemeye başladılar.

Dişe diş süren bir çatışma karşısında ortaya çıkan bu sorumsuzluk, duyarsızlık, bananecilik tablosunun, Türkiye solunun geçmişinde benzer bir örneği yoktu belki de. Peki kendi sorumluluklarını unutacak kadar boyutlu bu aymazlık nasıl mümkün olabildi?

Bu aymazlık, kaynağını direnişin “nasıl olsa!” yenileceği düşüncesinden alıyordu.

Daha açıkçası, bizim yokedildiğimiz (veya edileceğimiz), direnişin yenilgisiyle burnumuzun sürtüleceği üzerine yapıldı hesaplar.

Legal parti çevreleri, silahlı mücadeleyi, illegalityi, devrimi savunan, iktidarı hedefleyen örgütlenmelerin, kendi deyimleriyle “devrimci demokrasinin” tasfiyesiyle, kendi önlerinin açılacağı hesabındaydılar. F tiplerinde Cephelileri yalnız bırakan solun ise, gizli veya açık, Cephenin bu direnişi tek başına götürmeyeceği, “burnunun sürtüleceği” beklentileri içinde olduğu sır değildi.

SİP’in (Bugünkü TKP’nin) Sosyalist İktidar adlı dergisinde TKP’nin Genel Başkanı Aydemir Güler imzasıyla yazılan şu satırları hatırlayın: “*devrimci demokrasi artık siyaset dışına düştü... bu yolda ısrar edenlerin tasfiyesi kaçınılmazdı.*”

Neydi “bu yol”la kastedilen?

“Bu yolda ısrar”la ne yapılmıştı?

Yapılan açıktı; emperyalizmin ve oligarşinin devrimci tutsakları teslim alma politikası kabul edilmemiş, buna karşı ölüm orucuna başlanmış; oligarşinin ölüm orucunu kırmak ve F tiplerini açmak için gerçekleştirdiği 19 Aralık Katliamı’na karşı da direnilmişti.

Bu devrimci bir tavırdı. Bu hangi stratejiyi, taktiği savunuyor olursa olsun, tüm devrimcilerin her koşul altında yapmaları gerekendi.

Bizim “tasfiye olduğumuza” hükmedenler, aslında devrimci hareketin değil, devrimci mücadelenin tasfiye edilmesinin kaçınılmaz olduğunu söylüyorlardı. Daha açık bir ifadeyle, emperyalizm ve oligarşi karşısında devrimci yöntemlerle direnilemeyeceğini söylüyorlardı. Direnen yokedilirdi.

Emperyalizm de aynısıyla tehdit ediyordu dünya devrimcilerini. Evet, biz o güne kadar da, o günden bu yana da bu yolda ısrar ettik ama kimilerinin “kaçınılmaz” gördüğü o tasfiye gerçekleşmedi.

Bu mitingte 7 bin kişi vardı. Ama daha önemlisi, Türkiye solunun hemen her kesiminin bulunmasıydı. Bu birliktelik, moral vericiydi. Ama dağıldı. İcazetçilik, grupçuluk, AB’cilik, düzen içi hesaplar, rekabetçi hesaplar, statükoculuk, korkular ve kaygılar, bu birlikteliği dağıttı. Demek ki, solun gerçek ve geniş anlamda birliği için, terkedilmesi gerekenler de bunlardır...

Yokedileceğimizi, burnumuzun sürtüleceğini düşünenlerin “gözü aydın” olmadı. “Devrimci demokrasinin ölümünü” kutlayamadılar. Sözü edilen tahliller üzerine “işte biz demiştik” diye kadeh kaldıramadılar. Üzgünüz. Hevesler kursaklarda kaldıysa, bizim suçumuz değil, kendi öngörüsüzlüklerinin sonucudur.

Yaşamaya, direnmeye devam ediyoruz. Bu devrime kadar da devam edecek.

Fakat şimdi, yokedileceğimiz üzerine yapılan hesapların gözden geçirilmesi, yokedileceğimiz hesaplarıyla direniş ve F tipleri karşısında geliştirilen sorumsuz politika ve tavırların muhasebesi zamanıdır. Bu muhasebe, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm kavgasında yer almak isteyen herkes için şarttır.

Dört yılda herkes ne yapıp yapmadığının hesabını verecektir. Bu hesaptan kaçış yoktur.

“F tipleri gündemimiz” değil diyen ve bu politikaları açıkça iflas edenler, görüyoruz ki, artık bu konuda ahkam kesmeye de korkuyorlar. Ahkam kesmek için bile olsa, konuyu gündemlerine almaları kendilerini vuracak çünkü. F tiplerini, ölüm orucunu ağızlarına bile almayışları bu yüzdendir. Ama direnişi “mahkum” etmek için spekülasyonlarından vazgeçmiş değillerdir elbette.

Şimdi hangi yalanları anlatmakla meşguller bilemiyoruz. Yüksek sesle konuşsun, yazılı hale getirsinler ki, herkes duysun, bilsin direniş hakkındaki o önemli yorumlarını ve spekülasyonlarını.

“Gündemimiz değil” diye ifade edilen kaçış politikası, ölüm orucu konusundaki kaçış suskunluğu kendi politikalarının iflasının belgesidir. **Direnışten kaçmak, kendinden kaçmaktır.** Solun büyük bölümünün yaptığı tam da budur. Ve böyle bir kaçışın sonu da yoktur.

Gerilla yoksulların savaşıdır

Songül Koçyiğit; Şehirde çocuk bakıcılığı, köyünde ırgatlık yaptı. Köyün en yoksul ailesinin kızıydı. Babası hem çobanlık yapıyor hem de tarlalarda ırgatlık yapıyordu. Hem annesi hem de babasının ağır hastalıklarını tedavi ettirme gibi bir olanakları hiçbir zaman olmadı. *“İlkokula gidiyordum. Çok kez okula aç gittiğimizi hatırlıyorum, hatta okuldan eve yemeğe gittiğimizde evde yiyecek bir şey olmadığı için annemin ağlayarak bizi karşıladığını veya komşulardan bir kaç ekmek alarak eve geldiğini çok iyi hatırlıyorum”* diyen Songül de devrimci olmasında bu yaşadığı koşullara duyduğu kin ve öfkeyi özellikle belirtiyordu.

Mustafa İşeri; Konfeksiyon işçisiydi. Yıllarca Çağlayan, Osmanbey, Topkapı, Maltepe, Merter, Esenler, Sanayi Mahallesi'nin konfeksiyon atölyelerinde çalıştı, sömürüyü iliklerine kadar duydu. Gerillaya uzanan devrimciliğinin maddi temellerinden birini de, “devrimcilerin yoksulun yanında olması” olarak ifade etti.

Derya Devrim Ağırman; bir işçi kızıydı, gecekondu-larda büyüdü, yoksulluğu tanıdı.

Sebahattin Yavuz; Kürt bir ailenin oğluydu. Yaşadığı topraklar, yoksulların, açlığın isyanları yeşerttiği topraklardı. Yoksulların ezilmişliğinin en çarpıcı olarak ortaya çıktığı yerlerden biri olan hastane önlerinde, köylerden, şehirlerden yoksul insanların ezikliklerini

içinde hissederek bilinci geliştirdi, öfkesi büyüdü.

Dördü de yoksulluğun sorumlusu düzene karşı savaşmak için çıktılar dağlara. Tokat, Sivas köylerinde kuru tayına talim eden yoksul köylülüğü tanıdıkça daha da kinlendiler sömürü düzenine. Yoksulların kurtuluşunun halkın iktidarında olduğunu girdikleri her köyde, kapısını çaldıkları her kerpiç evde anlattılar, örgütlediler, eğittiler.

Gerilla tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de yoksul halkın savaşıdır. Tokat şehitleri bu yönüyle örnektirler. Ki, böyle yüzlerce örneği mevcuttur. Emperyalist teorisyenlerin, küreselleşmeciler solun bu gerçeği çarpıtmak, yoksul halkın silahlı kurtuluş savaşlarını yok etmek için açtığı kampanyalar sonuçsuz kalmıştır. Nepal'den Kolombiya dağlarına, Filipinler'den Türkiye dağlarına kadar duyduğunuz gerillaların silah sesleri, iktidar savaşlarıdır. Emperyalist karagahlarda üretilen teoriler yine yoksul halkın içinde, dağlardaki savaşta yerlebir olmakta, kökten tekzip edilmektedir. Köylünün toprak sorunu oldukça, kırlarda yoksullar oldukça bu gerçek değişmeyecektir.

Yok edilemeyen, katliamlarla durdurulamayan bir savaştır bu. Çünkü bu savaşta yoksullar vardır, gerillanın asıl gücünü yoksul halk oluşturur, dayandığı ve örgütlemeyi hedeflediği yoksul, topraksız, az topraklı köy-

lülerdir. Sadece bir bütün olarak yoksulluğu yaratan düzene karşı savaştırmaz, aynı zamanda o düzenin kırımlardaki ayakları olan tefeci tüccar ve toprak ağalarına karşı da yoksul halkın silahlı gücü olur gerillalar.

Dağlarda yoksul halkın savaşını sürdürenlerin oligarşi ve emperyalizm tarafından "anarşistler", "teröristler" olarak nitelendirilmesi, ucuz, basit, hiçbir bilimsellik taşımayan "kandırılmış gençler" edebiyatını ısıtıp ısıtıp kullanması bu yüzdendir. Yoksul halktan, bu savaşta kendi savaşı olduğu gerçeğini gizlemek içindir. Gerillaları tanıyan köylerden fısıltılar halinde dolaşan "bizimkiler" sahiplenişinin, tüm köyleri sarmasından korkmaktadır egemen sınıflar. Nasıl ki, kentlerde "bir gün gecekondulardan gelip gırtlığımızı kesecekler" diye yoksullardan duydukları korkuyla yaşıyorlarsa, kırlarda da o "bizimkiler" fısıldayışlarının haykırışa dönüşmesinden korkuyorlar.

Dağlarda savaşanlar, halktır. Bu ülkenin yoksul, ezilen halkıdır. Cephe gerillaları, savaşmak, kırsal alandaki halk kitlelerini örgütlemek, oligarşinin iktidarını yıkıp halkın iktidarını kurma mücadelesinin askeri gücünü oluşturmak için dağlardalar. Bu zulüm ve sömürü olduğça da dağlarımız hiçbir zaman boş kalmayacak, gerillaların silah sesleri susmayacaktır. Bu sadece bir kararlılık ifadesi olmayıp, nesnel gerçekliğin, yeni-sömürge bir ülke olan Türkiye'nin gerçeğidir.

Kentlerin kimi süreçte ön plana çıkması, kent yoksullarının devrim mücadelesinde daha etkin bir güç haline gelmesi, kırlardaki mücadelenin önemini azaltmaz. Kırlar halk kurtuluş savaşının stratejik önemdeki alanlardır. Kırlarda oligarşik güçlerin denetiminin düne göre daha da yoğunlaşmış olması, klasik deyişle "yumuşak karın" olma esprisindeki değişiklikler, bu tesbiti geçersiz kılmaz. Sadece teknik, taktik değişiklikleri geliştirmeyi zorunlu kılar.

Kırlarda ve kentlerdeki savaş birbirine bağlı, birbirini etkileyen tarzda gelişmek ve iktidara yürümek zorundadır. Bizim gibi ülkelerde yoksul halkın kurtuluş savaşının Birleşik Devrimci Savaş perspektifiyle yürütülmesi zorunludur. Devrimci hareketin yeterlilik ve yetersizlikleriyle ne dağları boş bırakmaması, ne de kentlerdeki mücadeleye tali bir rol biçmememesi de bu yüzdendir.

Devrimci Hareketin 1979'da ilk örgütlediği gerilladan bu yana, Karadeniz'den Toroslara, Kürdistan'dan Ege'ye dağlarımız hiç boş kalmamıştır. Ne dağların gerillaların kanlarıyla sulanması, ne ihanetler, ne katliamlar, ne parçalanmış cesetlerimiz, ne yüzlerce pusularda vurulup düşmesi bu gerçeği bugüne kadar değiştirememiştir.

Bu topraklarda inkar edilemeyecek bir gerçek varsa, herşeye rağmen yoksulların bir iktidar savaşının sürdüğüdür. Kimse merak etmesin, yoksul halkı iliklerine kadar sömüren tekeller, toprak ağaları sevinmesin; Anadolu bu savaşta gerillaların ordulaştığına da tanık olacaktır.

Tayyip'in Din Kardeşi Alevi Bezirganları

Tokat şehitlerinin cenazelerinin Armutlu Cemevi'nde kaldırılmasının ardından, AKP iktidarının organizasyonu ve Fetullahçı Zaman Gazetesi'nin öncülüğünde saldırı kampanyası başlatıldı. Alevi din bezirganlarının, oligarşiden "haydi konuşun" işareti aldıkları neredeyse her cenazede dile getirdikleri "**teröristin cenazesinin cemevinde ne işi var**" açıklamaları kapladı yine ortalığı. Gerçekte bir kurum, kuruluş adına yapılmış bir açıklama da değil, Zaman Gazetesi mikrofonu uzatıyor, onlar konuşuyor. Fetullahçıların amacı açık; onlar hem iflah olmaz devrimci düşmanlığının gereğini yapıyor, hem de Alevi düşmanlığının, halen gündemde olan cemevlerine karşı kampanyanın savaşını sürdürüyorlar. Zaman faşist düzenin iktidarının değirmenine su taşıyor, peki bu açıklamaları yapanlar nereye su taşıyor?

Bu tür açıklamalar yapan, Cem Vakfı Başkanı **İzzettin Doğan**, Ehlibeyt Vakfı Başkanı ve AKP-FP müttefiki **Fermani Altun**, Alibeyköy Cemevi dedesi **Musa Çetinkaya**, Cem Vakfı Kültür sorumlusu **Ayhan Aydın** devletin kontrgerilla politikalarının avukatlığını yapıyor, bin yıldır Aleviler'i kılıçtan geçirenlere hizmet ediyorlar.

Tayyip'in din kardeşleridir bunlar. Alevilere yönelik saldırı mı var, cemevleri mi hedefte, onlar da AKP ile aynı safta yer alıyorlar. Aleviliğin zulme isyan etme, ezilenden yana olmak gibi olumlu özelliklerini pazara çıkarıp satmış din tüccarı bezirganlardır bunlar. Tek dertleri Diyanet ödeneğinden üç beş kuruş almak olan, milletvekilliği adaylığı karşılığında Susurlukçu Çiller'e kendini satan İzzettin Doğanlar'ın dinle, Alevilikle ne ilgisi var. Susurlukçular Sivas'ta, Gazi'de Aleviler'i katleder, diri diri yakar, onlar Susurlukçularla kolkola girerler. Zerre kadar Aleviler'i temsil gücü, yetkisi yoktur, böyle gösterirler kendilerini. Bu görev onlara verilmiştir. Oligarşinin en işbirlikçiler olarak kendilerini ön plana çıkarmasıyla medyada boy gösterirler.

Halkın çocuklarını değil, Susurlukçu Hüseyin Kocadağları ağırlamayı isterler cemevlerinde. Susurlukçuların devlet olduğunu bilir, yararlanmak için onlara sahip çıkarlar.

Siz din adamı olamazsınız. Din adamı değil, devletin kontrgerillanın politikalarının avukatısınız. Bırakın Alevi inancının bilinen olumlu özelliklerini, hiçbir samimi din adamı, falancanın cenazeler ibadet yerimize gelmesin demez.

Halkımızın geleneklerine, ezilen yoksul halkın kurtuluşu için şehit düşen devrimcilerin inançlarına uygun olarak Cemevlerinde de camilerde de cenazelerimiz kaldırılmaya devam edecektir. Alevisi, Sünnisi ile her inançtan, her milliyetten binlerce insan, kızılbaşrakları sarıp oğullarını, kızlarını sloganlarla da uğurlayacaktır buralardan.

Cesetlere İşkence ve İnfaza Protesto

Kesilen parmaklar, cinsel organa sıkılan kurşunlar, sürüklenen cansız bedenler, parçalanmış göğüsler, sağ ele geçirip infaz etmeler... Katillerin ruh halinin ve oligarşinin ahlakının aynasıdır

İstanbul Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nde, 29 Eylül gecesi Tokat'ın Yağmurlu Belgesi'nde oligarşinin askeri güçleri ile Cephe gerillaları arasında çıkan çatışmada şehit düşen Sebahattin Yavuz, Songül Koçyiğit, Derya Devrim Ağırman ve Mustafa İşeri ile sağ yakalanıp sonra infaz edilen Salih Çınar'ın nasıl katledildiklerine ilişkin bir basın açıklaması düzenlendi.

9 Ekim günü dernek binasında yapılan açıklamaya İstanbul Temel Haklar Başkanı Nazmiye Kaya, İstanbul Temel Haklar Genel Sekreteri Mehmet Püremiş, Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Taylan Tanay ve çatışmada şehit düşen Derya Devrim Ağırman'ın babası Niyazi Ağırman katıldılar. Açıklamanın yapılacağı masanın arkasında katliam fotoğraflarının yer aldığı bir pano vardı.

Susurluk Vahşeti Sürüyor

Açıklamada ilk olarak Nazmiye Kaya söz alarak Sedat Bucak olayıyla Susurluk'un sürdüğünün bir kez daha gözler önüne serildiğini hatırlattı. Susurluk'un sürdüğünü kanıtlayacak olanın sadece Sedat Bucaklar olmadığını belirten Kaya, gerillaların cesetlerine yapılan işkencelerin sergilendiği resimleri göstererek, "arka-

mızdaki katliam, vahşet fotoğrafları ülkemizdeki hukukun, adaletin nasıl işlediğinin en iyi kanıtıdır" şeklinde konuştu.

Ardından Temel Haklar adına basın açıklamasını Mehmet Püremiş okudu.

Bedenlerinde Onlarca Kurşun Var

Açıklamanın okunmasının ardından Av. Taylan Tanay söz alarak, fotoğraflara bile bakıldığında, bu vahşetin çatışma olgusuyla açıklanamayacağının çok net olduğunu belirtti.

Tanay konuşmasını şöyle sürdürdü:

"Gerillaların bedenlerinde onlarca kurşun yarası vardır. Nasıl bir ahlak, nasıl bir beyindir ki göğüslere, cinsel organlara kurşun sıkabilmektedir. Biz ailelerin Tokat'da çatışma çıktığını söylemesi üzerine bölgeye gitmiştik. Yıllardır bölgede çobanlar, tarlada çalışan köylüler terörist denilerek katledilmiştir. Gerillalardan Songül Koçyiğit'in göğsü gazetelerde çıkan kontra haberlerde olduğu gibi kesilmiş değil, askerlerin kurşunları nedeniyle parçalanmıştır. Gerillaların parmakları kurşunlarla parçalanmış, koparılmıştır. Devrim Ağırman ve Sebahattin Yavuz'un bacakları diz kapaklarından parçalanmış, kopacak duruma gelmiştir. Bedenlerinde onlarca yaralı izi, onlarca kurşun izi vardır. Bu bir vahşet."

Çınar Sağ Yakalanıp Katledildi

Salih Çınar'ın silahsız olduğunu, gerilla olmadığını hatırlatan Av. Tanay sözlerini şu şekilde sürdürdü:

"Susurluk sadece mafya değildir. Böyle sananlar yanılıyorlar. Bugün ortadadır ki insanlar hala devletin bekası adına katlediliyorlar. Salih Çınar sağ yakalanıp katledilmiştir. Basında verilen ölü sayısının ilk olarak 4 olması, daha sonrasında ise 5'e çıkartılması bu durumun göstergesidir. Son süreçte ölü ele geçirildiği iddia edi-

Sayı 128

14

17 Ekim
2004

len gerillaların kulakları kesiliyor, vahşice katlediliyorlar. Susurluk devletinden hesap soralım diyoruz. Biz bu katliamın peşini bırakmayacağız. Otopsi raporları sonrası gerekli girişimleri yapacağız.”

Daha sonra şehit düşen gerillalardan Devrim Ağırman'ın babası Niyazi Ağırman söz alarak, kızıyla gurur duyuyorum dedi.

Oligarşinin Vahşeti Babaların, Kardeşlerin Öfkesini Büyütüyor

Niyazi Ağırman konuşmasında kızı Devrim'den yıllardır haber alamadığını hatırlattıktan sonra oğlu Volkan'ın da F tipi hücresinde ölü bulunduğunu, o günden bu yana TAYAD'lı olduğunu belirtti. Ağırman sözlerine şöyle devam etti:

“Kızımın öldüğünü öğrenince Tokat'a gittik. Kızımın bileklerini parçalamışlardı, vücudunda onlarca kurşun yarası vardı. Korkaklar, katiller... Bir daha gerilla dağlara çıkmasın diye katlettiler. Kızıyla gurur, onur duyuyorum. 4 gerillayı öldürdüler ama 104 gerilla dağlara çıkar. Bir Devrim giderse bin Devrim dağlara çıkar. Korkaklar karanlıkta ısıklık çalarlar. Mezarlıkların önünden geçerken ısıklık çalarlar. Devletin silahını beline takmış dolanıyorlar. Çünkü korkuyorlar. Kızım sonuna kadar direnmiştir. Kahramanca, Pir sultanlar gibi, Şeyh Bedrettinler gibi... Kızım benim yüreğimden bir madalyadır. O'nu ölene kadar taşıyacağım”.

Ağırman'ın konuşması salonda bulunan kitle tarafından yoğun şekilde alkışlarla karşılandı.

Hani Kamera Çekimi Yasaktı?

Polisin derneğe girip basın açıklamasını izlemek istemesi, Temel Haklar üyeleri tarafından engellenirken, hukuksuzlukta ısrar bu kez farklı biçimde sürdü. Polis dernek çıkışında bekleyerek, kapının önünde insanları kameraya çekti.

Dağlarda hukuksuzluk kendini vahşetle gösterirken, kentlerde sıradan basın açıklamalarında, demokratik hakların kullanılmasında bu tür hukuksuzlar, ciplamalar, ağızların içine sokularak sıkılan biber gazları ile gösteriyor. Ve bir yandan olanca gücüyle bağırıyor iktidar ve Avrupa Birlikçiler; Türkiye demokratikleşiyor diye.

Dağlarda cesetlere işkence ve vahşet, kentlerde pervasız hukuksuzluk; evet demokratikleşiyoruz.

Bu da İsrail vahşeti Oligarşiyle farkı ne?

Tarih 5 Ekim, yer Filistin. 13 yaşında Filistinli bir kız, İman el Hams. Refah Mülteci Kampı'nda İsrail askerlerince vurularak öldürüldü. Binlerce Filistinli gibi, yüzlerce yaştı gibi... Ama vahşet sonradan ortaya çıktı. Bazı İsrail askerleri bile kendi komutanlarının yaptığı bu vahşete isyan etti ve gördüklerini anlattılar. İnfazı gerçekleştiren subay hakkında soruşturma açılırken, görgü tanığı askerlerin anlattıkları şöyle:

"Filistinli kız elinde çantayla yaklaşıyordu. Askerler ateş açınca kaçmaya başladı, ancak fazla gidemeden vurulup yere kapaklandı. Subayımız yerde yatan kıza yaklaşmış başına iki el ateş etti, bununla da yetinmeyip tüfeği otomatik olarak şarjörü, zaten ölmüş olan kızın üzerine boşalttı. Durması için seslendik, ama bize kulak vermedi. Gördüğümüz çok kötüydü, hepimizi kirletti..."

Kızın çantasında sadece kitaplar vardı. İman el Hams'ın bedeninden çıkan tam 20 mermi ise, emperyalistler ve işbirlikçilerinin dünyanın her yerinde aynı zihniyete sahip olduklarını gösteriyordu. Hams'ın kardeşi İhab, "kafası mermilerden dağ olmuştu, İsraililer, cesaretlerini dünyaya böyle mi göstermek istiyor?" dedi.

Evet böyle gösterirler, böyle gizlerler halklardan korkularını ve düzenlerini böyle sürdürürler.

Bu vahşete başta İslamcı basın olmak üzere, "vahşet... Tam 20 kurşun... Cesede kurşun... İsrail ordusunda çürüme..." başlıkları atıldılar.

Tokat Yağmurlu-Filistin Refah

Şimdi dönün ülkemize, gidin Tokat Yağmurlu dağlarına.... Kesilen parmakları, sürüklenen cesetleri, kurşun doldurulan bedenleri hatırlayın. Bırakın vahşet diye yazmayı, katliamcılara destek manşetleri attı bu medya. Biz sadece Sebahattin Yavuz'un cesedinin durumunu Halkın Hukuk Bürosu'nun açıklamasından hatırlatalım: (Ki tüm cesetler benzer durumdadır)

"Sol göğsünde **2 adet kurşun**, sağ şakakta **kurşun** yarası, sağ ayak bileği **kurşunlardan parçalanmış**, büyük ve açık bir yara, el bilek üstünde **kurşun** yarası ve yanık, sağ ayak başparmağı **kurşundan kaynaklı yok olmuş**, sağ ayak bilek diz arası **3 kurşun**, parmaklar ezilmiş, sağ bacakta takip eden **8 adet kurşun** yarası, sol baldırda **kurşun izleri**, şişme, morartı"

İsrail vahşeti ile Türkiye oligarşisinin şanlı ordusunun vahşeti arasındaki farkı söyleyin! Daha fazla kurşun, daha fazla cesede işkence, daha büyük vahşet... İsrail göstermelik de olsa, dava açıyor subaya. Oligarşi madalya takıyor, kulak, parmak koleksiyonları yapan kontralarının alnından öpüyor.

Filistin halkı siyonizmin vahşetine karşı direnirken, biz de bu vahşete, bu çürümüş ahlaka, kokuşmuş düzene karşı mücadele ediyoruz.

Yağmurlu Şehitlerini yakınları anlatıyor:

Songül Koçyiğit'in kardeşi Devrim Koçyiğit:

“Yoksulluğu bildiği için, yoksulluğu yoketmek için yola çıktı.”

Ekmek ve Adalet: İlk olarak başınız sağolsun, hepimizin başı sağolsun.

Devrim Koçyiğit: Sağolun, halkımızın başı sağolsun diyelim. Şehitlerimizin ailelerinin başı sağolsun. Çok üzülmüyoruz ama yapacak bir şeyimiz yok.

Songül Ablanız'ın şehit düşmesini nasıl öğrendiniz, neler yaşadınız?

Ablamızın şehit düşmesini televizyondan öğrenmiştik. Ondan sonra tuhaf bir duygu vardı. Onun öyle şehit düşmesini hiç istemiyorduk. Daha uzun yıllar mücadele etmesini istiyorduk ama şehit düşüğünü öğrendiğimizde çok değişik bir duygu içindeydik. Bir yanda gurur oluyor, bir yanda da üzüntü. Şehit düşmesi, her zaman beklediğimiz bir haberdirdi. Kırdı olduğu için gelecek haberlere kendimizi hazırlamıştık. Kendisi de söylemişti. Ben bir gün şehit düşersem hiçbir zaman ağlamayın, bunu da bilin demişti.

Cenaze töreni nasıl oldu?

Cenazemizi zaten babam kendisi getirmişti. Tabii Tokat'ta bazı olaylar olmuştu. Taşlama, yumurta atma falan olmuştu ama kendi köyümüzde olmadı böyle birşey, yani sahip çıkıldı.

Songül Ablanız nasıl bir insandı, nasıl ne zaman devrimci oldu?

Akrabamız Önder Özdoğan'ın etkisiyle oldu. O

şehit düştükten sonra ablam da mücadele içine girdi. Ondan sonra aktif olarak çalışmaya başladı Sivas'ta.

Çok okurdu hep. Yemek yapmayı çok sevdi mesela, yemek yaparken bile bir elinde de kitap okurdu. Işıklar olmasa bile mum ışığında, ya da bir ateş ışığında kitap okurdu bize ve başka insanlara.

Ailede çok sevilen birisiydi. Şişman olduğu için herkes onu tombili diye sevdi. Bize, sadece bir kardeş değil de, bir arkadaş gibi, bir baba şevkatiyle davrandığı için çok seviyorduk. Kısacası, o çok gururlu, mücadeleye baş koymuş birisiydi yani.

Çocukluğu, hepimiz gibi yoksulluk içinde, köyde ırgatlık ederek, tarlalara giderek, ağır sürüyerek falan geçti. Yani o yoksulluğu bildiği için, yoksulluğu yoketmek için yola çıktı. İnsanlara birşey veriyim, biz yaşadık başkaları yaşamasin diye devrimci mücadeleye girdi.

Ablanızı bu mücadelede şehit verdiniz. Son olarak birşey söylemek ister misiniz?

Onun düştüğü yoldan her zaman gurur duyduğumuzu, onun taşıdığı bayrağı her zaman gururla taşıyacağımızı söylemek istiyorum.

Komutan Sebahattin Yavuz'un Ağabeyi Özgür Yavuz:

“Bizim başımız da dimdik, onun gibi.”

Ekmek ve Adalet: Başınız sağolsun

Özgür Yavuz: Sağolun, hepimizin başı sağolsun.

Kardeşinizin şehit düşmesini nasıl duyduğunuz, neler yaşadığınızı sizden dinlemek isteriz.

Kardeşimin şehit düşmesi bize onur verdi, gerçekte onlara yakışır bir şekilde, onun hep söylediği gibi şehit düştü. O hep söylüyordu, bizi alıştırıyordu. Ben şehit düşersem onurumla namusumla şehit düşeceğim, asla teslim olmayacağım... Devlet, zaman zaman ona ilişkin gazetelerden yayın yapıyordu. “Sebahattin'i yaralı yakaladık, Sebahattin elimizde” gibi. Sebahattin şunu söylüyordu bize, bu devlet, her zaman böyle şeyleri yapabilir ama hiç inanmayın, hiç telaşa kapılmayın. Benim partim bu açıklamayı yaparsa, öldüğümüzü, şehit düştüğümüzü söylerse, o zaman benim şehit düştüğüme inanın derdi. Biz de öyle yaptık.

Devrimciliğini bize anlatır mısınız, nasıl, ne zaman, hangi koşullarda başladı?

Biz Tokat'ın Almus Mescit Köyü'nde yaşıyorduk. Yoksul ve Alevi bir ailede. Rençberlikle uğraşıyordu babam. Onbir kardeşlik. İlkokulu orada okudu Sebahattin. Çok istekliyd, çok çalışkandı. Biz de şartlarımızı zorlayarak, Sivas'ta okutmaya başladık.

İlk bu dönemlerde ortaya çıktı haksızlığa isyanı. Haksızlığa tahammülsüzdü.

Sebahattin 90 dönemlerinde bizim bölgede başka yapılardan olan devrimci gerillaları görüyordu. Onlara yardımları olmuştu. Devrimcileri çok seviyordu. Sivas'ta ortaokuldan sonra Dev-Genç'lilerle

tanışmış ve o dönemde de devrimciliğe başladı.

Sebahattin o dönemlerde okul tatillerinde Mücadele Gazetelerini köye götürürdü ve köydeki gençleri toplayıp onlara okurdu, anlatırdı. Köyün gençlerini çok kendine bağlamıştı. Büyüğüyle küçüğüyle Sebahattin köyde çok sevilen bir insandı.

Biz onun şehitliğiyle gurur duyuyoruz. Cenazesine gidemediğim için biraz burukluk yaşadım. Annem bana telefonda şunu söyledi. "Oğlum sakın üzülme, benim yavrum Sebahattin'im onuruyla savaştı, onuruyla şehit düştü. Ona yakışanı yapmaya çalışıyoruz. Başını eğmedi düşmanın karşısında. Bizim başımız da dimdik, onun gibi. O sonsuza kadar yaşayacak. Onun yoldaşları onu sonsuza kadar yaşatacaklar dedi. Ondan sonra benim üzüldüğümü hissetti. Dedi bak ben 70 yaşındayım, ben ağlamıyorum, slogan atıyorum" dedi. Telefonda "Anaların öfkesi katilleri boğacak" diye slogan attı. Yani gerçekten onara yakışır bir şekilde cenaze töreni olmuştu. Hiç devrimcilerle alakası olmayan insanlar telefon açtı bana, böyle bir törenin görüldüğünü, binlerce insan olduğunu anlattılar. Bunlar da bize gurur verdi gerçekten.

Mustafa İşeri'nin kızkardeşi Gülşen İşeri:

"Devrimci düşüncesini emanet bıraktı, ona iyi bakacağız hepimiz."

Aslında onu anlatmak biraz zor olacak ama hepimiz biliyoruz niye oradaydı ve neden yaşama ve da ettiğini.... Evet Abimle çok güzel günlerimiz oldu... Günlerimiz diyorum çünkü yılları paylaşamadık.... O gittiğinde ben 14 yaşındaydım... Küçük Armutlu'ya birlikte geldik, Armutlu'nun ilk kurulduğu yıllardı... Çok zor şartlarda ve ağır koşullarda yaşamaya tutunmaya çalışmıştık. Çok şey öğrendim abimden, bunlar hep söylenir ama ben gerçekten ondan mücadeleyi öğrendim. Hep bir bir karşı duruşu vardı olanlara, yaşam bizden birşeyler alıp götürürken o hep bana şunu söylerdi; "evet yaşam zor ama biz bunun üstesinden geleceğiz. Devrimci güçle geleceğiz." O zamanlar anlamamıştım ama şimdi anlıyorum. Abimin içinde müthiş bir devrim ateşi yanıyor, bunu bana defterlerimin arasına koyduğu notlarla ya da yazılarla anlatırdı... "Bağcılarda Üç Karanfil'i" dinlerdim onun sesinden her gece... Tek başına da olsa ayakta nasıl kalınır iyi biliyordu, bize ailesine bunu anlatmaya çalıştı...

Evet bir emanet bıraktı; devrimci düşüncesini emanet bıraktı, ona iyi bakacağız hepimiz.

'Emperyalizm Yenilecek Direnen Halklar Kazanacak' Gecesi

Ölüm Orucu 5. yılına girerken İsviçre'nin Basel kentinde bulunan Basel Kültür Merkezi 10 Ekim günü "Emperyalizm Yenilecek Direnen Halklar Kazanacak" adıyla bir gece düzenledi.

Sunuculuğunu Mehmet Özer'in yaptığı gece Kültür Merkezi adına yapılan konuşmayla başladı. Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşundan sonra Deste Günaydın, Sümer Ezgü türkülerini seslendirdi. Şair Nihat Behram'ın okuduğu şiirlerin ardından gecenin ilk bölümü sona erdi.

İkinci bölümün başında Avrupa HÖC temsilcisinin tecrit, emperyalizmin saldırıları, direnen halkların savaşı içerikli konuşmasının ardından Ölüm Orucu şehitleri Osman Osmanağaoğlu ve Sevgi Erdoğan'ı anlatan sinevizyon gösterimi salondaki kitlenin tümü tarafından ilgiyle izlendi. Gösterimin ardından Ahmet Kulaksız tecrite karşı süren direnişle ilgili bir konuşma yaptı ve direnişi sahiplenme çağrısında bulundu.

Grup Yorum "Türküler Susmaz Halaylar Sürer" sloganıyla sahneye çıktı ve coşkulu türkülerini, marşlarını seslendirdi. 600 kişinin izlediği gecede salona devasa boyutlarda "Ölüm Orucunda 117 Şehit" ve "Güçlü Olan Emperyalizm Değil, Direnen Halklardır" yazılı pankart asıldı.

Cephe'den Nepal'e Destek

Nepal İlerici Halk Forumu'nun çağrısı üzerine, Hindistan Ordusu'nun Nepal'daki devrim yürüyüşünü durdurmak için müdahale etme planını protesto etmek amacıyla, 8 Ekim günü Brüksel'deki Hindistan Konsoloslugu önünde protesto gösterisi düzenlendi. Eyleme DHKK Enternasyonal de katıldı.

ABD planı dahilinde Hindistan'ın Nepal'e müdahale tehditlerini kınayan bir konuşma yapan Nepal İlerici Halk Forumu temsilcisi, Nepalli devrimci önderlerinin Nepal'e iade edilmelerini teşhir etti.

Belçika Emek Partisi temsilcisinin konuşmasının ardından söz alan Cephe Enternasyonal temsilcisi, "34 yıldır Türkiye'de şehitler pahasına bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini veren Parti-Cephe, Nepal'daki devrimcileri selamlıyor ve devrimci sürecini devrimci coşkuyla destekliyor." dedi. Müdahale planları ve iadeleri protesto eden konuşma, "Nepal Devrimini savunmak her devrimci örgütün enternasyonalist görevidir. Sizin zaferiniz tüm dünya halklarının zaferi olacaktır. Katmandu'ya nihai yürüyüşünüzün çok yakında olmasını diliyoruz. O gün geldiğinde, zafer gününüzde de yanınızda olup, mutluluğunuzu paylaşacağız". sözleriyle son buldu.

Gerillalar Anılıyor

Armutlu'da 7 Yemeği: Tokat'ta şehit düşen 4 Cephe gerillası Devrim Ağırman, Mustafa İşeri, Sebahattin Yavuz ve Songül Koçyiğit ile ÇEM-DER başkanı Salih Çınar için 10 Ekim günü İstanbul Armutlu Cemevi'nde 7. gün yemeği verildi.

7. gün yemeği gerillalar nezinde devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Ailelerin geleneklerini yerine getirmesinin ardından şehit düşen gerillalardan Devrim Ağırman'ın babası Niyazi Ağırman yemek öncesi bir konuşma yaptı. "Kızımı çok seviyorum. Onunla gurur duyuyorum, onun devrimci olması, sevgimi daha da büyütüyor" şeklinde konuşan Niyazi Ağırman dün Mahir'lerin kanlarıyla Karadeniz dağlarını suladığını, bugün de kızının o topraklara kanının aktığını belirtirken, "Bizim çocuklarımız şehit düştükçe çoğalıyor." dedi. Oligarşinin katliamcılığını da eleştiren Ağırman, şöyle dedi:

"Devlet katletmeye devam ediyor. Cezaevlerinde 117 şehit verdik. Dağlarda katletmeye devam ediyorlar. Kızım ve şehit düşen diğer çocuklarımız, devrim şehitleri ölümsüzdür."

Konuşmanın ardından şehitler için yemek dağıtıldı. Şehitlerin fotoğraflarının yer aldığı panoda insanlar fotoğraflara dokunmadan, öpmeden geçmezken, Armutlu halkının gerillaları sahiplenmesi, yemeğe 1000'e yakın insanın katılımına da yansımıştı. Armutlu polisi de bu

sahiplenmeden duyduğu korkuyu hukuksuzca insanların yolunu keserek, arama kararlarını soran insanlara "yok ama sen yine de bize kimliğini göstereceksin" diyerek gösterdi.

Armutlu Cemevi'nde verilen yemeğin ardından şehit aileleri Cebeci Mezarlığı'na giderek şehitlerin mezarlarını ziyaret ettiler. Anaların ağıtlarında katillerle duyulan öfkenin en üst boyutta olduğu ziyaret saat 17.00'de ailelerin mezarlıktan ayrılmasıyla sona erdi.

ÇEM-DER'de Anma: Gerillalarla birlikte katledilen Çorap Emekçileri Derneği (ÇEM-DER) Genel Başkanı Salih Çınar için, 10 Ekim günü dernek binasında anma düzenlendi. Çok sayıda çorap emekçisinin katıldığı anmada saygı duruşunun ardından Salih Çınar'ın hayatı ve mücadelesine dair konuşmalar yapıldı.

ERDİNÇ ARSLAN 5. YILINDA ANILDI!

5 Ekim 1999'da Adana da polisler tarafından infaz edilen Erdinç ARSLAN 5. yıl dönümünde 10 Ekim günü Samandağ'da anıldı. Aile evinde toplanan kitle "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" pankartı ve kızıl bayraklarıyla köyün ortasından sloganlar eşliğinde mezarlığa yürüdü. Erdinç'in mezarı başında devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşunun ardından, Tekirdağ Hapishanesi'ndeki Erdinç'in yoldaşlarının, mezarı başında okunması için gönderdiği Erdinç'i anlatan "Arap hançeri" adlı yazı okundu.

Tutsaklar adına Erdinç'in yengesi Özlem Arslan'ın okuduğu yazının ardından

Yurtdışında Anmalar: Türkiye dağlarında şehit düşen gerillalar binlerce kilometre uzaktaki topraklarda da selamlanmaya devam ediliyor.

Berlin'de 8 Ekim günü, Hamburg'da ise 9 Ekim günü yapılan anmalarda şehitlerin yaşam öyküleri ve devrimci kişilikleri anlatıldı. Yapılan konuşmalarda, oligarşinin gerillaların cansız bedenleri üzerinde yaptıkları işkenceler vurgulanarak, faşizmin savaş ahlakı olmadığı gözler önüne serildi. Her iki anmada da Cephe'nin gerillalara ilişkin yaptığı açıklama okunarak, Halk kurtuluş savaşının durdurulamayacağı büyük bir inanç ve bağlılıkla devam edeceği bir kez daha dile getirildi.

türkü ve marşlar söylendi, aileler Arap geleneklerine uygun dualar ettiler. Daha sonra ailesinin Erdinç için verdiği yemekle anma sona erdi. Anmada sık sık Erdinç Arslan Ölümsüzdür, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı.

Anma esnasında Jandarma ve sivil polisler tarafından mezarlık ve köyün çevresi sarılarak her anmada olduğu gibi köy halkına ve anmaya katılan herkese gözdağı verilmeye çalışıldı.

1 Nisan Davası Duruşmalarına Çağrı

- ◆ **Bu komployu** boşa çıkartmak, haktan, hukuktan, adaletten yanayım diyenlerin kaçınamayacağı bir görevdir.
- ◆ **Faşizmin komplolarına** dur denilmezse, mevcut hak ve özgürlükler kullanılamaz!
- ◆ **Bu komplo** boşa çıkartılamazsa, devrimci, demokrat, vatansever, islamcı, muhalif hiç kimsenin hiç bir güvencesi yoktur.

Onlarca demokratik kurumun basıldığı ve kapatıldığı, 82 kişinin tutuklandığı 1 Nisan terörüne karşı “Sahte Belgelerle Tutuklananlar Serbest Bırakılsın” sloganıyla 1 Eylül’de başlatılan kampanya, 4 Ekim’de Ankara’da yapılan eylemle sona erdirildi.

Yaklaşık bir ay boyunca pankartlarla, bildirilerle, panellerle, gösterilerle yurdun dört bir yanında “sahte belgeler” gerçeği duyuruldu. Yasaları uygulamakla görevli polisin ve mahkemelelerin nasıl hukuksuzluğun uygulayıcısı oldukları anlatıldı. Herşeyin tozpembe gösterildiği ülkemizde hukuksuzluğun kolgezdiği gösterildi. Sansür belli ölçülerde de olsa parçalandı. Fakat burjuva basın bir bütün olarak 1 Nisan operasyonundaki suç ortaklığını sürdürerek, yapılan eylemleri, açıklamaları da görmezden gelmeye devam etti.

Oligarşinin polisi, sahte belge oyununun açığa çıkmasını engellemek için yine bildiği tek yöntemle başvurarak eylemlere saldırdı, gözaltılar, tutuklamalar yaşandı.

Ama gerçekler gizlenemez.

Gerçekler, 25 Ekim’de başlayacak duruşmalarda, mahkeme kürsülerinden de ortaya konulacak. Gerçek, bu davaya sahip çıkanlar tarafından savunulup, komplo boşa çıkarılacak.

*

Basılan yerleri hatırlayın: TAYAD, çeşitli şehirlerdeki Temel Haklar ve Özgürlükler Dernekleri, Gençlik Gelecektir Dergisi, çeşitli şehirlerdeki Gençlik Dernekleri, Ekmek ve Adalet Dergisi, Halkın Hukuk Bürosu, İdil Kültür Merkezi, Anadolu’nun Sesi Radyosu, Okmeydanı Halkın Sesi Gazetesi, Adana Dayanışma Derneği...

Tutuklananları hatırlayın; tüm bu yasal, demokratik kurumların üyeleri, çalışanları, yöneticileridir. **TAYAD Yönetim Kurulu Üyeleri, Ekmek ve Adalet Dergisi, Vatan Dergisi Yayın Yö-**

netmenleri, Temel Haklar Genel Sekreteri, Saymanı... Üyeleri...

Bu liste, haklar ve özgürlükler mücadelesi yürütenlerin, halkın demokratik örgütlenmesini savunan ve gerçekleştirenlerin karşı karşıya kaldığı tehlikenin vehametini göstermektedir.

Polis, bir diskette, sahte belgelerle düzenlediği aleni bir komployla onlarca kurumu basıyor, onlarca kişiyi F tiplerine gönderebiliyor.

Böyle bir ülkede mevcut yasaların tanıdığı örgütlenme özgürlüğünün, düşünce özgürlüğünün, basın özgürlüğünün ne hükmü kalır ki?

Polisin amacı tam da budur zaten; **hak ve özgürlükleri devrimci, demokrat kesimler için kullanılamaz hale getirmek!**

Bu komplonun boşa çıkarılması, sahte belgelerle gerçekleştirilen hukuksuzluk terörünün püskürtülmesi işte bu noktada tüm demokratik muhalefet için hayati bir öneme sahiptir.

1 Nisan davası işte bu nedenle, **konfederasyonların, sendikaların, odaların, yöre derneklerinin, alevi derneklerinin, hukukçuların, sosyalist basının, kısacası, tüm devrimci, demokratik kurum ve kişilerin,** tüm gücüyle sahip çıkması gereken bir davadır.

Bu saldırı püskürtülemediğinde, **“adın diskette geçiyor”** denilerek haklar ve özgürlükler mücadelesinin, demokratik örgütlenmelerin tasfiyesinin yolu açılmış olur.

*

Bu dava, emperyalizmin dünya çapında terör demagojisiyle demokratik haklara ve örgütlenmelere yönelttiği saldırının bir parçasıdır aynı zamanda. Emperyalistler ve işbirlikçileri, **“biz terör denilince akan sular dursun”** istiyorlar, “terör” gerekçesiyle en temel insan haklarının rafa kaldırılmasının “sezsizce” karşılanmasını dayatıyorlar.

Bu davada hukuksuzluğun karşısına dikilmek, terör demagojisiyle hak ve özgürlükler mücadelesinin gayri-meşru ilan edilmesine karşı bir tavır da olacaktır.

Devrimciler, demokratlar, aydınlar, hukukçular, bu dava şu veya bu kurumun değil, bağımsızlıktan, demokrasiden, sosyalizmden yana olan tüm güçlerin davasıdır. Emekten, halktan yana olan herkesin davasıdır. **1 Nisan terörüyle sindirilmek istenen halksa,** halktan yanayım diyen herkes, bu davada, devlet terörünün karşısına dikilmelidir.

Oligarşinin 'Kahramanları' ÇAKAL SÜRÜSÜ

Bir mafya operasyonu ve oligarşi içi iktidar savaşı

Faşist mafyacı Sedat Peker "operasyonu" ile bir kez daha, mafyanın devletin sevgili çocuğu olduğu görüldü. Generallerden polislere, valilerden hukukçulara, burjuva politikacılardan bürokratlara kadar, Susurluk ilişkileri içinde kim varsa, Peker'in ilişkilerinde de onlar ortaya çıktı.

Peker Operasyonu Niye Yapıldı?

7 Ekim günü yapılan operasyonda Peker'in ilişkilerinin -en azından bir kısmını- deşifre eden bilgilerin ele geçirildiği açıklandı. Operasyonu yürüten Organize Suçlar Şube Müdürü Ayhan Buran, "çetenin bir dizi yaralama, gasp, haraç, şantaj, yıldıurma, tehdit, adam kaçıma suçlarına karıştığını" belirterek, "Peker ve adamlarının sistematik bir şekilde çıkar amaçlı birçok eylem yaptığını" söyledi. Tabii bu suçlar arasında, "çetenin" halka karşı Susurluk devleti tarafından nasıl kullanıldığı yoktu, olamazdı da. Çünkü operasyonun amacı, gerçekten mafyanın içinde yer aldığı sisteme karşı değildi.

Peker ilk gözaltına alındığında rahattı, oligarşinin kahraman çocuklarından biriydi ne de olsa. Hastaneye götürülüşünde ise rahatlığı gitmiş "kompo" diyordu. Oligarşi içindeki iktidar kavgasının sonucu olarak operasyona maruz kaldığını farketmiş, feryat ediyordu. Bu kavga, mahkeme aşamasında alenileşti. Mahkemeye çıkarılan Peker ve adamları, tam bir meydan okuyuşla serbest bırakıldılar. Oligarşi içi kesimlerin açık bir çatışmasıydı yaşanan. Bir kesim operasyon yapıyor, diğeri bıraktıracak 'iktidar biziz' diyordu.

Kararın AKP tarafından en tepeden alındığı bizat İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu tarafından "Sayın başbakanla birlikte karar aldık" sözleriyle açıklanan Peker operasyonu neden yapıldı?

Operasyonun bir yanı, oligarşi içindeki iktidar kavgasıdır. Öte yandan Avrupa Birliği paralelinde. "AB ilerleme raporu"ndaki "yolsuzlukla mücadele" uyarısına uygun makyaj yapılmaktadır. AKP iktidarı gerçekte ne yolsuzluklara, ne Peker'in tam da ortasında olduğu Susurluk'a, ne de mafyaya karşıdır. O, iktidarını pekiştirmeye çalışmaktadır.

Operasyon, ülkemizdeki çarpık kapitalizmin IMF-AB eliyle restorasyonuna da uygundur. "Adam gibi kapitalizm"de, rant bu tür küçük mafyalara değil, asıl büyük mafyalar olan tekellere akmalıdır.

Medyanın (ve Can Dündar gibi Avrupa Birlikçilerin) operasyonu "mafya büyük darbe", "dünün Türkiye'si ile yarının Türkiye'si arasındaki son savaş" gibi sunmaları, aldatmanın, Susurluk devletini makyajlama operasyonunun parçasıdır. Burjuva basın ve sözde solcu aydınlar burada "en pis rolü", halkı aldatma rolünü üstlenmektedir. Peker'in Susurluk'un bir kolu olduğunu, AKP iktidarının Susurluk'a karşı olmadığını ve (Sedat Bucak'ın mahkemeye verdiği belgeler olayında da görüldüğü gibi) Susurluk'un üzerine gitme gibi bir niyet taşımadığını çok iyi biliyorlar. AB'cilik onlara, demokratikleşiyoruz havası yaratma uğruna ya da başka hesaplarla Susurluk'un üzerini örtme misyonu yüklemektedir.

Polis Devleti Budur

Peker'in serbest bırakılmasının ardından da iktidar kavgası tüm hızıyla sürdü. Serbest bırakan hakim yeniden tutuklama kararı çıkarmak zorunda kaldı. Önce haydi kaç diye bırakıp sonra giyabi tutuklama; tam bir komedi! Tıpkı Çakıcı olayında olduğu gibi.

Peker'in kendini güvenceye alıp, uygun bir zamanda serbest bırakılacağı sözü almasının ardından lütfedip teslim olmasıyla yaşananlar ise tam bir polis devleti soytarlığı. Kendisi teslim olmaya gelen Peker, mahkeme önünden polis tarafından yakapaça gözaltına alındı. Cürete bakın! Hukukmuş, mahkemeymiş, yasal bir yetkisi yokmuş umurunda değil. Zaten tutuklama kararı verilmiş birini hem de mahkeme önünden gözaltına almak, "herşey bizden sorulur, bizden izinsiz hiçbir şey olmaz" demektir. Polis devleti budur. Polisin mafyaya karşı olması ise yalandır. Mafya hiçbir zaman polisin bilgisi dışında olmadı, aksine hep içiçe oldular.

Peker Susurluk'un Bir Koludur

Peker Operasyonu'ndan basına yansıyanlar, bir kez daha üzeri örtülmeye çalışılan gerçekleri hatırlatmıştır. Bu gerçek, Susurluk'un devlet olduğu ve bütün mekanizmaları ile sürdüğüdür. Susurluk gözardı edilerek kimse Peker olayını sıradan bir mafya organizasyonu olarak açıklayamaz. 2'si bürokrat 20 kişiyle "özel hat"lı telefonlarla görüşen Peker, Susurluk'un bir koludur. İlişkileri de bu niteliktedir. Oligarşinin kullandığı kahraman ve de hepsi "büyük ulusalcı" tüm mafyacılar gibi, Peker'in ilişkileri de Susurluk ilişkileridir. Susurluk

içinde kurulmuştur bu ilişkiler ve yine tüm mafyacılar gibi Peker de Susurluk'a hizmetinin kendine sağladığı avantajları kullanarak yükselmiştir. Bu düzen Pekerler'e gebedir. İşte, benzerlerini Susurluk bağlantılı her olayda gördüğümüz, Peker'in ilişkilerinden bir kısmı:

◆ **Cumhurbaşkanı...** Ağar, susurluk kararlarını devletin zirvesinde aldıklarını söylemişti. Mafyanın devrimcilere karşı kullanılması bu kararların önemli bir yanıydı. Kullandılar. O zirvede yer alanlardan biri Cumhurbaşkanı Demirel'di. Peker'in, Demirel'in onyıllardır yanıbaşındaki koruma müdürü aracılığıyla ilişki yürüttüğü ortaya çıktı. Demirel'den ise "çıt" yok!

◆ **Ordu...** Peker'in, Susurluk'un yöneticisi generallerle ilişkisi de alenidir. Eski Kara Kuvvetleri Komutanı emekli Org. Aytaç Yalman'ın özel kalem müdürlüğünü yapan yüksek rütbeli bir subay ile ilişkisi ortaya çıkarken, telefon konuşmalarındaki 'Komutanın o işini halledebildik mi?' gibi ifadeler, generallerin çalışma arkadaşlarının kimler olduğunu göstermektedir. Yine Peker'in Van İl Jandarma Alay Komutanlığı'nda görevli Albay Metin Kutluğ ile de ilişkisinin bulunduğu dosyada yer alan bilgiler arasında.

Aytaç Yalman'ın haberleri yalanlayarak, "şahsımı ve TSK'yı yıpratma amaçlıdır" açıklaması ise, soytarıktır. Ne zaman generallerin suçu ortaya çıkarsa, aynı nakarat tekrarlanır. Boğazına kadar kana, pisliğe bulaştıkları ortaya çıktıkça, "ordu yıpratılıyor" diye feryat edip, susturmaya çalışırlar. Bir başka nakarat da, Genelkurmay'ın "soruşturuyoruz" açıklamalarıdır. Soruşturamazlar, sadece gizlerler. Susurluk'ta adı alenileşen subaylarının TBMM Susurluk Komisyonu'nda ifade vermesini bile engelleyen, Veli Küçükler'i Susurluk sonrası terfi ettiren onlar değil mi? Ordunun mafyacılarla ortaya çıkan bu kaçınıcı ilişkisi? Çakıcı olayında ortaya çıkanları soruşturdular mı ki, bunu soruştursunlar.

◆ **Yargı...** Alaattin Çakıcı-Yargıtay ilişkisinde adı geçen Yargıtay Genel Sekreter Yardımcısı Ercan Yalçınkaya'nın Peker ile de ilişki içinde bulunduğu ve aracı bir 'işadamı' ile telefon görüşmesinde 'Reise (Peker'e) saygılarımı ilet' dediği, Çakıcı'ya 'bağlılıklarını belirttiği', Peker'in aralarında Yalçınkaya'nın da bulunduğu yargı mensuplarına hediyeler gönderdiği ve beş yıldızlı otellerde tatil imkanı sunduğu, yine malumun ilanı gelişmeler arasında. (12 Ekim 2004, Milliyet)

Hatırlanacaktır, 2000 yılında DGM Başsavcısı Oktar Çakır şaibeli bir şekilde Melik Giray isimli "işadamı"nın aracında Ankara yolunda kaza yapmıştı. Kendisi de mafyacı alan Giray, Peker hapsedeki villasındaiken, ona buzdolapları, fırınlar

ve onlarca koyun gönderip ziyafet çeken kişiydi. Peker'in mahkemeden nasıl olup da bırakıldığı- nı soranlar işte bu ilişkilere baksınlar. Ülkenin en üst hukuk kurumunun mafyacıya bağlılıklarını, saygılarını ilettiği bir Türkiye'nin hukuk devleti olduğunu söyleyenler, Susurluk'un üzerini örtmeye çalışanlar değilse nedir?

◆ **Vali...** Başta OHAL ve İstanbul valileri olmak üzere, oligarşinin valilerinin Susurluk'un uygulama aşamasındaki rolü bilinmektedir. Doğal olarak mafya ile ilişkileri de her dönem olmuştur. Peker ile, eski Tokat, yeni Bilecik Valisi Ayhan Çevik arasında telefon görüşmeleri yapıldığı, Peker'e vali tarafından silah ruhsatları verildiği, Peker'in Çevik'i İstanbul'da ağırlayıp, hayat kadınları, yüksek miktarda para gibi "ikramlarda" bulunduğu ve hediyeler verdiği ortaya çıktı. (10 Ekim 2004, Hürriyet)

Devletin neresinden tutarsanız tutun pislik akıyor. Vilayetlerdeki temsilcilerine bakın! Halka karşı savaşılan devlet çürür. Çürümüş, katliamcı bir devletin sonuçlarıdır bunlar.

◆ **Susurlukçular...** Susurluk tetikçilerinin komutanı Korkut Eken'e 2 milyon dolar veren Peker, 5 milyon dolar da "bir siyasi parti liderine" veriyor. O parti liderinin Susurlukçu Ağar olduğunu söylemeye gerek var mı? Tabii bu arada Ayhan Çarkın'ın da Peker ile ilişkisini hatırlamakta yarar var. Peker'in "adamlarını" araştırın, mutlaka özel timcileri de görürsünüz. Üst düzey bir emniyet yetkilisinin "Sedat Peker'in yanında 3-5 özel timcinin çalıştığı" sözleri belki unutulmuştur, hatırlatılıp. (31 Mart 2000, Milliyet)

◆ **Bürokrasi-Polis-Siyaset...** Peker'in ortaya çıkan ilişkileri arasında elbette bürokrasi, siyaset ve polis teşkilatı da bulunuyor. Henüz isimleri basına yansımada, üst düzey polis şeflerinin, bürokrasi ve burjuva partilerden kişilerin Peker'le ilişkide olduklarının belgeleri dosyada yer alıyor.

Şu tabloya bakın; AKP iktidarı Peker'i tüm bu ilişkileri ile birlikte yargılayabilir mi? Ya da böyle bir niyeti var mı? Susurluk konusundaki tavrı ne ise, Peker konusunda da fazlasını yapamaz. Mafyaya karşı mücadele havası yaratmak için yapılan operasyon, onlarca örneğinde olduğu gibi, iktidar çatışmalarına paralel olarak şekillenecek ve büyük olasılıkla sonuçsuz kalacaktır.

Susurluk soruşturulmadan Peker ve benzeri mafya soruşturmaları göstermelidir. Susurluk iktidarı mafyayı yok edemez. Çünkü mafya Susurluk'tan bağımsız değildir, Pekerler, Çakıcılar, Çatlılar oligarşinin kahramanlarıdır.

Hiçbir savcı çıkıp generallerin ilişkilerini sorgulayamaz. Görevinin başındaki generaller buna izin vermez.

İşte bu nedenle 1996'daki slogan hala geçerli: "Susurluk pisliğini devrim temizler."

Çiçek'in Hamiliğini Yaptığı, Generallerin 'Kahraman' Yarbayı Olan Susurlukçu Korkut Eken'e Mafyacıdan 2 Milyon Dolar Harçlık

Susurluk devletin mafyacaları devrimci mücadeleye karşı kullanmasında, işin başında olanlardan biri Korkut Eken'di. Korkut Eken 2000 yılında kendi açıklamasında mafyacalarla ilişkilerini bakın nasıl açıklıyordu:

"Sedat Peker ve Alaaddin Çakıcı'yı görev icabı tanırım. Görev ciddiyetiyle arkadaşlarla birlikte oldum. Askerlik nizamı içinde amir-memur mesafesi içinde bulunmuşumdur."

"Mafyanın gücü nereden geliyor, Peker bu ilişkileri nasıl kuruyor, en yetkili bürokratlar, hukukçular, polis şefleri, siyasetçiler nasıl mafyacıların önünde elpençe divan duruyor" diyenler, dönüp bu açıklamaya yeniden baksınlar.

Mafyacı ile devletin bir subayı amir-memur ilişkisinde. Şimdi bu ilişki tersine dönmüş anlaşılan, Eken mafyacıdan cep harçlığı alıyor. "2 milyon dolarım olsa artık Türkiye'de yaşamam." diyen büyük milliyetçi Eken'in nasıl zavallı bir kişilik olduğu görülüyor.

Peki Eken'in hamileri kimler?

Başta, "her şeyi bilgimiz dahilinde yaptı, O kahraman bir yarbaydır" diyen generaller. Ama onlarla sınırlı değil. Bugün TV kameraları karşısında "hukuktan" söz eden Cemil Çiçek, Eken'in, Susurlukçular'ın iktidardaki hamisidir. Çiçek, mafyacıdan 2 milyon dolar alan Eken için şöyle diyordu; "Bunlar, suç işledilerse bile, davulla zurnayla ilan edilerek deşifre edilmemeliydiler. Bu ülkeye

Çiçek: "Yargı Halka Karşıdır"

Gazeteciler Peker'in nasıl serbest bırakıldığını soruyor. Susurluk hamisi Çiçek, Eken'de olduğu gibi, rahat değil. Bu kadar alenileşmişken Susurluk'un bir kolu olan Peker'e açık sahip çıkarak, "bu ülkeye bir daha hizmet edecek olan insanların önlerini kesecek şekilde bir hareket tarzı içine girilmemeliydi" diyemiyor. Ve yıllardır dile getirdiğimiz bir gerçeği itiraf etmek zorunda kalıyor. "Savcılar, vatandaş dışında eli kolu bağlı" (Hürriyet, 12 Ekim) diyor Çiçek.

Bağımsız, demokratik bir Türkiye mücadelesi verenlere karşı on yıllara varan cezalar veren, en küçük bir gerekçeyle tutuklayan savcılar mafyaya karşı elikolu bağlıymış. Yargı halka karşıdır bu ülkede. Susurluk yargısı dediğimiz de budur işte. Binlerce operasyon yapan Susurlukçular'a ödül gibi cezalar veren, bir çoğunu mahkeme önüne bile çıkarmayan yargıdır bu.

Susurlukçular'ın "Türkçülüğü"

Oligarşinin kullandığı Çeçen Muhammet Tokcan ile ilişki yürüten, 1999'daki Futbol Federasyonu başkanlık seçimlerine müdahil olan, Susurluk'ta, Tarkan Ümit cinayetinde adı geçen Peker, aynı zamanda bütün katiller gibi bir "milliyetçi", "Turancı". Susurlukçuların Türkçülüğü'nün nasıl bir Türkçülük olduğunu anlamak için Pekerler'e bakmak yeterlidir.

'Büyük Türk' Veli Küçük, Peker'in iş arkadaşı olarak gecede konuşuyor

23 Mayıs 2002 tarihinde düzenlenen "Öztürkler" gecesi, Türkçülüğün şaha kalkıp gösteriye çıktığı gündü. O gün 1500 davetli arasında politikacılar, generallere, profesörlerden sanatçılara kadar bir çok davetli vardı. Eski KKK Org. Muhittin Fisunoğlu ve Turancılık nutku atan Susurlukçu Tümgeneral Veli Küçük de bunlar arasındaydı. Küçük'ün görevi sırasında kendisine, "Emniyet birimlerine, aranan kişilerin bulunmasında yardımcılık işi verdiğini" (Kanal 7, 29 Mayıs 2002) söyleyen Peker, tüm davetlilere altın dağıtarak ne büyük Türk olduğunu gösteriyordu.

Dikkat edin ne kadar katil, Susurlukçu, mafyacı varsa, hepsi "milliyetçi" geçiniyor. Milliyetçiliklerini namluya sürüp kan döküyor ve kasalarını dolduruyorlar.

bir daha hizmet edecek olan insanların önlerini kesecek şekilde bir hareket tarzı içine girilmemeliydi." (Emin Pazarıcı, Tercüman, 22 Ocak 2003)

Bu söz bir Adalet Bakanı'nın. Ağar'ın "deşifre olmamış arkadaşlarımız var, onlar işlerinin başındalar" sözleriyle nasıl da aynı mantığı yansıtır.

Yeniden düşünün; Pekerler nasıl bir düzende, kimlerin yönettiği, adaleti kimlerin temsil ettiği bir ülkede böyle gelişiyor? Cevabı için Cemil Çiçek'e bakmanız yeterlidir.

Peker merak etmesin, daha önce olduğu gibi, yine F tiplerinde misafir olarak kalacak, her türlü emri Çiçek tarafından yerine getirilecektir.

Şubat 2003'de, Susurluk'u savunan Adalet Bakanı'nın F tipi hapisanesinde mafyacı Sedat Peker'in bilgisayar ve telefonları da eksik değildi. İlginçtir, bir aramada tesadüfen çıkan bu malzemeler nedeniyle, yan hücrelerinde kalan Orhan Oğur isimli devrimci bir tutsağa saldırılmış ve Oğur, "artık kaldıramıyorum, bir şeyler yapmak lazım" diyerek, kendini yakmıştı.

Manzara yine farklı olmayacaktır; Susurlukçular, mafyacalar lüks içinde zorunlu misafirliklerini geçirirken, Susurluk hamisi Adalet Bakanı devrimci tutsakları katletmeye devam edecek.

Dersim Temel Haklar Başkanı Ve Belediye Başkan Yardımcısı'na Kompl

Dersim Temel Haklar Başkanı Murat Kaymaz ve Belediye Başkan Yardımcısı EMEP'li Mustafa Taşkale, "Kongra-Gel'e yardım ettikleri" gerekçesiyle 8 Ekim'de gözaltına alındılar. İddiaya göre; 4 Ekim'de Kutudere Mevkii'nde yaşamını yitiren HPG gerillası Kadir Kömürcü'nün üstünde çıkan kağıtta, Kaymaz'ın gerillaya 2000 Euro, belediye başkan yardımcısının ise 9 kg tütün yardımında bulunduğu yazıyordu...

Komik, asılsız, "ben komplo-yum" diye basbas bağırarak ucuz bir sahte belge olayıydı yaşanan. Katlettiğin gerillanın cebinden çıktı diye bir kağıda istediğin kişinin ismini yaz, gözaltına al, tutuklatabiliyorsan tutuklat. 1 Nisan operasyonunda işte bu pervasızlığı anlatmaya çalışıyorduk. Herkese uygulayabilirsin; "falancanın üzerinden adın çıktı" diye.

Tutuklatmak için yeterli sahte belge üretemeyen polis, şimdilik amacına ulaşamadı.

11 Ekim günü Dersim yeraltı çarşısı üzerinde bir basın açıklaması düzenleyen Dersim Temel Haklar ve Demokratik Haklar Platformu, komplo ve gözaltıları protesto ettiler. Murat Kaymaz gözaltı gerekçesinin bir komplo olduğunu anlattı ve polisin hak ve özgürlükler mücadelesi karşısındaki acizliğinin göstergesi olduğunu dile getirdi. Dersim'de son süreçte yaşanan saldırıların bunun bir göstergesi oldu-

ğunu belirten Kaymaz, konuşmasında son süreçte yaşananları özetledi. Binlerce hektarlık ormanların yakıldığını, muhtarların işbirliğine zorlandığını, teröre karşı miting adı altında korucuların tehdidiyle yürüyüş yaptırıldığını, mahallelerde arabalardan indirilip kimlik kontrolü adı altında terör estirildiğini, DKÖ çalışanlarının polisler tarafından sürekli takip ve taciz edildiğini hatırlatan Kaymaz, "saldırıların devam edecektir, birlikte mücadele etmedikçe herkes teker teker bu saldırılarla karşılaşacaktır" dedi.

"Komplo-ları Boşa Çıkaracağız, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarının atıldığı eylemde Kaymaz, suç duyurusunda bulundu.

Evrensel'in Haberciliği!

Gözaltıları üst üste haber yapan Evrensel Gazetesi'ni okuyan biri, Murat Kaymaz'ın gözaltına alındığını, komployla tutuklanmak istendiğini öğrenemedi. Çünkü, haberin yarısının sansürlendiği, yok sayıldığı bir habercilik anlayışı sergiledi Evrensel.

Günlük bir gazete okuruna karşı haber vermekte sorumludur, asgari habercilik ilkelerini gözetmelidir. Hele bu kendine sosyalist diyen bir gazete ise, burjuva basının sansürlendiği haberlerde çok daha hassas olur. Evrensel ne yapıyor; haberin yarısını alıyor, öteki yarısını görmüyor.

Böyle habercilik olur mu?!!

Hürriyet Kürsüsünde Bir 'Dersimli'!

Hürriyet Gazetesi'nin yurtdışı baskısında (12-13 Ekim) "Söz sizin" köşesinde **Almanya'dan Gülistan Çakan** imzası ile "**Tunceli'de neler oluyor**" başlıklı bir yazı yayınlandı. Hemen bir parantez açarak belirtelim ki, bu köşe özellikle Aleviler'i bölüp parçalamanın, yurtdışındaki halkımızı devlet güdümlündeki kuruluşlarda örgütlemenin kürsüsüdür.

Sözkonusu yazıda, Munzur Festivali'ne gelen Gülistan Çakan, devrimcilere hakaret ediyor, geril-

yanlarla dolu tarihinden zerrece nasibini almamış, kimliğini devletin gazetesi Hürriyet'in hizmetine sunuyor. 5 yıldır neredeyse her gün bir eylemle gündemden hiç düşürülmeyen F tiplerinin ne olduğunu bildiği de kuşkuludur. Ama, yağ çektiği karakol komutanlarının Dersim'in evlatlarının kanını dökenler olduğunu çok iyi bilir. Kendi köyü de yakılmış ama o çareyi yağcılıkta arıyor. Dersim, bu tür düşkünlere hep layık olduğu yere koyup, dışlamıştır.

Burjuva medya Ve Çevrecilerin İkiyüzlülüğü

Dersim ormanları yanıyor, devlet seyrediyor. Seyretmesi doğal, çünkü "terör" bahanesiyle yakan onlar.

Başka seyredenler de var.

Her orman yangınına günde beş defa canlı yayınla bağlanan televizyonlarda bu yangın yok. Ormanlardan, yeşillikler, kuşlar, böceklerden söz etmeyi, TV şovları ile fidan dikmeyi pek seven çevreciler de suskun.

Neden? Dersim'de yanan ormanlar orman değil mi? Niye görmezden geliniyor? Yakan devletse, hele terör demagojisi sözkonusu ile, bırakın Dersim'i tüm Türkiye'yi yaksalar sesleri çıkmaz bunların. Çünkü riyakardırlar, devletle karşı karşıya geleceklerse, savunukları her şeyi savunmaktan vazgeçerler.

lalara devletin diliyle küfrediyor ve festivalde F tipleri protestosunu özel olarak ele alıyor. "Dersimli'nin F tipi gibi bir gündemi yokmuş, hatta tüm Türkiye'nin gündeminde bu sorun yokken, yeniden ve yine önce Tunceli'de gündeme getirilmesi ilginç değil miymiş?"

Çok komplo hikayesi dinlediği anlaşılan Çakan'ın her satırı, Dersimli kimliği ile faşizmin dilinden konuştuğunu ele veriyor. Hem de zırcahil. Dersim'in zulme karşı is-

Yıkım iktidarı

Alibeyköy'de yıkım... Armutlu'da yıkım... Depremzedelerin kaldığı prefabriklerde yıkım...

Tekellerin iktidarı rantta yer açıyor, yoksul halk sokağa atılıyor...

Yoksulların düşmanı AKP iktidarı tüm gecekonduları hedef alıyor; bugün değilse yarın herkese sıra gelecek. Yıkımlara karşı örgütlenelim, mücadele edelim.

Sayı 128

24

17 Ekim
2004

"Acımadan yıkın..."

Bu söz, yoksulları aldatıp oyunu alarak oturduğu iktidar koltuğunda, ilk günden bu yana sermayeye, emperyalistlere hizmet eden Tayyip Erdoğan'a ait. Emir yerine getiriliyor. Alibeyköy'de sel altında bırakıp yıkıma gerekçe yarattıkları gecekonducuların, Küçükarmutlu halkının, depremzedelerin evleri başlarına yıkılıyor.

Alibeyköy Yıkımı İktidarın Aynasıdır

AKP iktidarı ve bağlı belediye, Alibeyköy'de selde evleri, eşyaları battığı yetmezmiş gibi, bir de halka evlerinin karşılığı olan paraları vermeden alçakça ve yasadışı şekilde yıkıma başladı.

11 Ekim günü, tıpkı "terör operasyonu" adıyla yaptıkları baskınlarda olduğu gibi, sabah 6:30'da mahalleye 2 bin polis, panzerler, akrepler, zabıta ekipleri, dozerler, iş makineleri yığarak, önce halka gözdağı verildi, ardından yıkım başlatıldı ve

19 binadaki 56 daire yıkıldı.

İlk yıkım denemesine direnen 10 kişi gözaltına alındı. Alibeyköy Merkez, Karadolap ve Çırçır mahallelerinde yıkım yapmak isteyen belediye zabıtalrı ve çevik kuvvet, evlerini yıktırmak istemeyen aileleri tartakladı. Çırçır Mahallesi'ndeki kadınlar, polis ablukası üzerine, "Gitsinler devleti soyanların, dolandırıcıların kapısına koysunlar o polisleri" diyerek öfkelerini dile getirirken, "İsrail de böyle yıkıyor. Bunların ne farkları var. ABD Irak'ı Ramazan'da vurmadı ama kendilerine Müslüman'ım diyenler Ramazan öncesi evimizi başımıza yıkıyorlar. Seçimlerde mahallemizden çıkmayan Ahmet Genç şimdi nerede? Ellerimiz kırılıyordu da oy vermeseydik" dedikleri duyuldu.

Evleri yıkılacak olanların avukatı Fatma Atanur, yıkım için mahkeme kararı bulunmadığını, sadece belediye izniyle yıkımın yapıldığını, yıkılan yerlerin gecekondu olmayıp tapulu evler olduğunu belirtti. Halkın İdare Mahkemesi'ne açtığı yürütme davası henüz sonuçlanmamışken yapılan yıkım, iktidarın tekellerin çıkarları için nasıl hukuksuz davrandığının da örneğidir. DSİ ve TMMOB raporuna göre yıkımın kamu zararına olduğunu söyleyen Atanur'un hukuktan söz eden açıklamaları bu nedenle havada kaldı. İktidarı ilgilendiren tekellerin yararı/zararıdır.

Gecekonduculara yönelik yıkımın önünü açmakta Alibeyköy örnek olarak kullanılmak isteniyor. Medyanın iktidara desteği bu yüzdendir. Alibeyköy halkının, hiçbir ısınma, elektrik, su gibi altyapısı bulunmayan Çobançeşme'deki toplu konutlara yerleştirilmesi de tepkiyi azaltmanın aracıdır. Ki, halkın konutlara yerleşebilmesi için aylık 500 milyon ödemeleri gerekiyor. Bu miktarın yoksullar için ne anlama geldiğini anlatmaya gerek var mı? Alibeyköy halkının, sele yönelik başka çözümlerin olduğu bilinmesine karşın, yerinden yurdundan edilmesi bir yana, verilen yıkım bedelleri de evlerin değerinin dörtte biri bile değil.

Edinilen bilgilere göre, yıkım devam edecek.

Depremzedelere Yaşam Hakkı Yok!

Halkın evinin başına yıkılıp sokağa atıldığı

Tayyip Erdoğan; evinin yıkılmasını öfke ve acıyla izleyen bu çocuğa da 'reel politikayı' anlat bakalım! Anlatın serbest piyasalarınızı, borsalarınızı... Korkun bu öfkeden, yarın bu kızımız da bu düzeni yıkma mücadelesinde yerini alacaktır. Çünkü bu düzen onun gibi milyonlara sadece yoksulluk ve zulüm veriyor.

Halkın karşısına hep böyle çıkarlar - Alibeyköy

yollarla hak arayın diyor. Aslında direnmeyin, hakkınızı aramayın demek istiyor. Bu arada terör de-

magojisi yapmayı da ihmal etmiyor. Çünkü direnen herkes mutlaka ya teröristtir, ya da teröristlerce kışkırtılmaktadır.

11 Ekim'de de yıkıma gelen ekipler ve halka saldıran polis, direnişle karşılaşarak püskürtüldü. Bu direnişte de 10 kişi gözaltına alındı.

yerlerden biri de, 300 ailenin yaşadığı Kocaeli Derince İlçesi'ne bağlı Çınarlı Prefabrikleriydi.

5 yıldır konut sorunu çözülmeyen halk, yıllardır seslerini duyurmak için birçok yola başvurdu, iktidar bu hak arama eylemlerinden dolayı haklarında dava bile açtı. Şimdi kışın soğuşunda sokağa atılmak isteniyorlar.

8 Ekim günü evlerinden çıkarılmak istenen depremzedeler direndiler. Halk, polis tarafından boşaltılmaya çalışılan evin etrafını sararak yıkıma engel oldu. Polis, halkı uzaklaştırmaya çalışmak isterken halk direnişe geçti. Kendilerine müdahale eden polise taşla karşılık veren halka polis jop ve biber gazıyla müdahale etti. Kocaeli Gençlik Derneği, Halkevleri, EMEP ve SDP üyeleri direnen halkın yanında yer alarak halkla birlikte çatıştılar. Depremzedelerin tepkisinin artması üzerine yıkım durduruldu.

Tek talepleri insanca yaşamak, başlarını sokacak bir konut olan halktan 15 kişi gözaltına alınırken, olaylar sonrası depremzedeler prefabriklerinin yakınlarına direniş çadırı kurdular. Birlikte direnme kararı alan depremzedeler bir de basın açıklaması yaptılar. 500 kişinin toplandığı eylemde konuşan Leyla Yılan, halkın çaresizliğine değindi. Kocaeli Depremzeler Derneği Başkanı Nurcan Taşpınar da Marmara depreminde yıkılan 35 bin konut yerine sadece 17 bin konut yapıldığını dile getirerek, "binlerce konut da orta hasarlı. Can güvenliği yok. 17 prefabrike konut alanından geriye sadece Derince, Gebze ve Körfez prefabrikeleri kaldı. Bu konutlarda da gereksinim sahibi aileler yaşıyor. Aileler sorunları çözülünceye kadar burada yaşamak istiyorlar. Kentin görünümünü bozduğu gerekçesiyle prefabrikelerin kaldırılması insanca yaşam isteyen bu insanlara büyük haksızlık." dedi.

Halkın örgütlenmesinden korkan belediye ise devreye polisini sokarak halka "seslendi". Halkla konuşan polis, bazı sol grupların olayı kışkırttığını söyleyerek terör demagojisi yaptı ve halkı "uyarıp", hukuki yollardan haklarını aramaları gerektiğini söyledi. Hem yıkıyor, hem hukuki

Armutlu'da Yıkım

Gecekondu direnişlerinin yaşandığı bölgenin dışında bulunan Baltalimanı bölgesinde 60 ev istismak edilerek yıkıldı.

Gecekondu direnişlerinin simgesi Küçükarmutlu'yu yıkmayı hiçbir zaman gündeminden çıkarmayan oligarşi, şimdilik halkın örgütlü olduğu bölgenin dışında yıkımlar gerçekleştiriyor. Onyılların tecrübesine sahip Armutlu halkının, gecekondu yıkım planı önüne ciddi bir engel olarak çıkacağını biliyor iktidar.

Alibeyköy'den Armutlu'ya, ciddi direnişlerin yaşanmamış olması iktidarı cesaretlendiren bir gelişmedir. Her fırsatta "gecekondu yıkım projeleri"nden söz eden AKP iktidarının yoksul halka saldırıları sürecektir. Bu süreçte tüm gecekondu halkı örgütlenerek hazırlanmalıdır.

AKP'nin konut sorununu çözme gibi bir planı yoktur, aksine engel olamadıkları gecekondu yıkıp, villalar, tekellere iş alanları açmak istiyor. Tabii bu arada kendilerine villa yapmayı da ihmal etmeyeceklerdir. Riyakar islamcı AKP'lilerin bu konuda onlarca örneği bulunmaktadır.

IMF Emriyle Zam

Sigara ve alkole yüzde 15, petrole yüzde 5 oranında zam yapılması kararı alındı.

IMF'nin istediği Faiz Dışı Fazla hedefinin tutturulması için yine zamma başvuruldu. Daha bir hafta önce "ithal ürünler hariç zam yapma devri kapandı" diyen Tayyip Erdoğan, gazetecilerin sorusu üzerine "gereken yapılacaktır" demekle yetindi.

Ekonomi böyle düzeliyor; daha fazla zam ve emekçilere daha az ücretle IMF'nin istekleri yerine getiriliyor. Artık IMF'nin talimat verme devrinin geçtiğini söyleyen iktidar, halkı yalanla uyutup zam yağmuruna devam ediyor.

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

5. yıl

Büyük direniş 5. Yılında!

4 yılda verilen 117 şehitten
devralınan bayrak, şimdi
onların omuzlarında:

DHKP/C Davası Tutsakları

Sevgi ERDOĞAN

Ölüm Orucu Ekibi

Fehim Horasan

Vedat Çelik

M. Kemal Eren

M. İnan Işık

H. Sergül Albayrak

TKEP/L Davası'ndan

Remzi Aydın

Karşı-devrimin önü EMPERYALİZM HALKIMIZI TESLİM HALKIMIZIN KAHRAMAN

F tipleri konusunda (egemen sınıflar dışında) herkesin hem-fikir olduğu nokta; F tipleri saldırısının tüm halkı teslim almayı amaçlayan bir saldırı olduğudur.

5. yılına giren direnişle, bu saldırının karşısına büyük bir barikat örülmüştür. Oligarşi, saldırdığı ilk mevzide durdurulmuştur. Hapishanelerin ve tutsakların teslim alınması üzerine yapılan planlar, birinci basamağında iflas ettirildiği için öteki aşamalarına geçememiştir.

Bu barikatın ana gövdesi 117 şehittir. Bu barikatın güven-cesi, kendini feda cüretiyle donanmış içerideki ve dışarıdaki devrimcilerdir.

117 şehit, yüzlerce sakat, büyük bir bedeldir. Fakat, faşiz-min, emperyalizmin zulmü altındaki halkların onurlarını koru-masının başka yolu yoktur. Halklar, Filistin'de, Irak'ta bu be-deli ödeyebilecek kahramanlara sahip oldukları ölçüde onurla-rını koruyup direnebiliyorlar. Türkiye halkının da kahramanları var.

Kendi içinden kahramanlar çıkaramayan bir halk, değerleri-ni kaybetmiş, acizleşmiş, kuru kalabalıktan öteye geçmeyen bir kütledir artık. Türkiye halkı, onlarca yıldır üzerindeki her türlü zulme rağmen kahramanlar çıkarmaya devam ediyor.

Tek başına bu bile, halkın tüketilemediğinin ve çürütüle-mediğinin kanıtıdır. Halkımız, bu kahramanlara sahip olduğu için, Türkiye'nin her karışına ölü toprağı serpemiyorlar. Bu topraklar, bu kahramanları çıkardığı için, halkı tümüyle ör-gütsüzleştirmeyi, mücadeleyi tasfiye etmeyi başaramadılar.

Evet, F tipleri açılmıştır, bu engellenememiştir. Ve oligarşi, F tiplerini bugün haklar ve özgürlükler mücadelesi yürüten her kesime karşı bir tehdit ve gözdağı unsuru olarak kullanmakta-dır. Ama bu tehdit ve gözdağının karşısında yine kahramanla-rımız vardır. Kahramanlarımız, bu baskı ve teröre direnmenin zorunlu ve MÜMKÜN olduğunu gösteriyorlar herkese. Zalimin zulmünün karşı konulamaz olmadığını gösteriyorlar.

Oligarşinin planına göre; hapishanelerin teslim alınması, tutsakların susturulması ve sindirilmesi, ilk sonuç olarak dışa-rıda devrimci mücadeleyi sürdürenlerin moralsizleşmesini, kendine güvensizleşmesini beraberinde getirecek; bu ise hal-kın her kesimine yansıyan çok daha büyük bir moralsizliğe ve çürümeye dönüşecekti.

117 şehitle ve hala süren ölüm orucuyla işte bunun önüne geçilmiştir.

Birçoklarının dile getirdiği gibi, kaybettiklerimiz, devrim mücadelemizin en değerli kadroları, savaşçılarıdır. Ama yeri-ne getirdikleri görev de zaten çok büyük bir görevdir. Bu ko-şullarda, bu niteliklere sahip olamayanlar, zaten bu görevi de

nde barikatız!

M ALAMAYACAK; ÇÜNKÜ ANLARI VAR!

yerine getiremezdi. Onlar, karşı-devrimin önüne ördükleri barikatla, halkımızı çok büyük savrulmalardan korumakta, devrim yürüyüşünün sürmesini sağlamaktadırlar.

Kahramanları küçümseyenler, direnişi küçümseyenlerdir. Direnişi küçümseyenler, halkı küçümseyenlerdir.

Ama işte 117 kahraman, küçümsedikleri bu halkın içinden çıktı. Kahramanlarımız, halkın isyancı damarının, direnen damarının yokedilemediğinin kanıtıdır. Bu damara ulaşip, onu işleyip kahramanları çoğaltmak yerine, halka kızanlar, halkın ne kadar gericileştiğinden, apolitikleştiklerinden söz edip düzene dönenler, elbette büyük direnişin kahramanlarını da ya görmezden gelecek, ya küçümsemeye çalışacaklardır.

Herkesin görmek zorunda olduğu gerçek, onların halk olduğudur. 117 şehidin özgeçmişlerini okuyanlar, onların “gençler” veya “üniversiteliler” denilerek belli bir kesime sıkıştırılamayacağını da görür. Bazıları ısrarla ve inatla hapishanelerdekiplerden ve direnişçilerden söz ederken “gençler” kavramını kullanıyor. Bu açıkça bir çarpıtmadır. Bunlar, egemen sınıfların devrimci mücadeleyi “bir avuç gencin maceracılığıyla” açıklayan propagandalarının devamıdır. Solun dönükleri, kendi dönemliklerini mazur göstermek için “gençler” edebiyatına sarılmışlardır. Onlara göre, silahlı mücadele, ölümüne direnişler “gençlerin” işidir, cahilliktir, “olgunlaşınca” bunlardan vazgeçilir...

30’lu, 40’lı yaşlardaki kahramanlarımız, işçi, memur, öğrenci, esnaf, köylü kahramanlarımız, onları da TEKZİP ediyor.

Onlar, ne başka ülkelerden, ne de başka halkların içinden geldiler. Onlar, bu halkın kahramanlarıdır. Tartışılmaz gerçek budur; karşı-devrimin önüne barikat örenler de onlardır.

Kahramanlarımızın yolu devrimin yoludur. Hedefimiz sosyalizmdir. Halkların tarihinden, Türkiye tarihinden az çok haberi olan herkes bilir ki, bu yol zorlu bir yoldur. Bu yolda emperyalizmin ve oligarşinin başvurabileceği vahşetin, katliamın haddi hesabı yoktur. Bu zorlu yol, kahramanların öncülüğünde yürünüyor. Tarihte hep böyle oldu, bizde de böyle oluyor.

Statükoyu savunanlar, düzene biat edenler, “ölmeyin” diyorlar, “ölüm orucu yanlış” diyorlar... Peki ne yapalım sorusuna ise cevaplarının olmayışının da gösterdiği gibi, netice olarak dedikleri şudur: “Mücadele etmeyin”!

Ölmeyelim, bedel ödemeyelim, risk almaya lım demenin başka hiçbir anlamı yoktur. Bu anlayış umutsuzluk yayıyor, zehir akıtıyor. Kafaları karıştırıyor, beyinleri dumura uğrattıyor. Yayıdığı umutsuzlukla, emperyalizmin ve oligarşinin önünü düzlüyor.

Fedakarlık olmadan, cüretli, ileriye atılan kahramanlar olmadan halkların emperyalizme ve oligarşiye karşı zafer kazandığı görülmüş mü?

İşte tarihin tecrübesiyle Che konuşuyor:

“Fedakarlık, yeni toplumun kuruluşunun bir parçasıdır. ... emperyalizmi hiçbir fedakarlıkta bulunmadan yok etmeyi umut edemeyiz, dünyanın en büyük baskı gücüne hiçbir fedakarlık yapmadan kafa tutmayı umut edemeyiz. ... Sosyalizmin, hem de kapitalist gericiliğin ortasında, hiç kimse bir şeylerini feda etmeden kurulacağını düşünmek bir masaldır.”

Statükocular, düzen solcuları bize masal anlatıyorlar. Bu sömürü ve zulümden, parlamenter, barışçıl yoldan, demokratik mücadele biçimleriyle kurtulabileceğimiz masalıyla oyalamak istiyorlar halkı.

Onlar masal anlatırken, devrimciler direniyor. Onlar masallarıyla “solculuk” oynarken, emperyalizm ve halklar arasında en şiddetli çarpışmalar devam ediyor. Oligarşinin imha saldırısına karşı barikatlar örülüyor. Çok şükür ki, çeşitli ülkelerde olduğu gibi, masal anlatan bu düzen solculuğu, solun tümüne hakim olamamıştır. Kahramanlarımız buna izin vermediler.

Eğer, emperyalizme, faşizme karşı direneceksek ve bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizmi istiyorsak, bedel ödemek gerekiyor. Kahramanlaşmak gerekiyor. Bunları reddedenler, mücadeleyi ve kurtuluşu reddediyor, düzene biat ediyor demektir.

5. yıla ulaşan kararlılığımızın iki kaynağı var; halk ve vatan sevgisi ve Marksizm-Leninizm. Kahramanlarımız, güçlerini bitmez tükenmez bu iki kaynaktan almaya devam ediyor. Böyle kahramanlara sahip olan bir halkı hiçbir güç yenemez! Büyük Direniş’te de, nihai kavgada da zafer bizim olacak.

Evrensel Saldırıya Karşı Evrensel Bir Direniş

1

Ölüm orucu direnişi, bütün dünya halkları adına, dünyanın her yerinde tecrit altında tutulanlar adına bir direniştir

Bu yazı, Devrimci Sol Dergisi'nin Temmuz 2004 tarihli 19. sayısından yararlanılarak hazırlanmıştır...

Ekim 2000'den Ekim 2004'e; Ölüm Orucu Direnişi'miz **beşinci yılında**. Direniş bu süre içinde, içeride 19 Aralık Katliamı'nı, dışarıda Armutlu Katliamı'nı yaşadı. Faşizm, sansürden "399. madde" tahliyeleriyle başvurduğu rüşvete, zorla müdahaleden işkencelere, yalan kampanyalarına ve "yok saymaya" kadar, bütün politikalarını uyguladı. Sonuçta bu politikalar, direnişin gücü karşısında çaresiz kaldı ve onu kırmayı başaramadı. Feda ruhuyla donanan yoldaşlarımız, AKP iktidarının yasallaştırdığı "zorla müdahale" engelini de aşarak, alevleşen bedenleriyle, "**devrimci irade ve yaratıcılığın hiçbir engel tanımayacağı**" gerçeğini tüm dünyaya yeniden ilan ettiler. Bugün oligarşinin elinde sadece sansür silahı var.

2000'den bu yana büyük bir kuşatma ile karşı karşıyayız. Bu kuşatmada, sadece emperyalizm, oligarşi ve onların her türden kurumu yok karşımızda. Reformizm, Avrupa Birlikçi sol da bu kuşatmanın bir parçası olarak, çeşitli biçimlerde devrimcileri tasfiye etme politikasının içinde yer aldı ve almaya devam ediyor.

Tüm bu katliamlara, saldırılara, büyük kuşatmaya karşı dimdik ayakta, direniyoruz. Savaşta ve ideolojide dik duramayanlar, hiçbir iddianın sahibi olamazlar.

Direniyoruz, çünkü; Marksist-Leninist ideolojimize inancımızla, direniş geleneğimizle ve kendi gücümüze güvenimizle şekillenen devrimci kimliğe sahibiz.

Direniyoruz, çünkü; F tipi hapisanelerle somutlanan ama onunla sınırlı olmayan tecrit politikasına karşı direnişin, Türkiye devrimi ve dünya halklarının ve devrimci güçlerinin ideolojik, pratik geleceği açısından önemini biliyoruz.

Emperyalizmin ve oligarşinin, Türkiye devrimci hareketini imha ve tasfiye operasyonunu, bu inanç ve kararlılıkla püskürttük. Devrimci hareketin geleceği açısından belirleyici öneme

sahip bir aşamada, saldırının önüne bedenlerimizden barikat kurarak, sonuç almasını engelledik. Büyük bedeller ödedik ve ödemeye devam ediyoruz. Bilinir ki, büyük saldırılar, büyük bedeller ödenmeden savuşturulamaz, durdurulamaz. Neden bu kadar büyük bedelleri göze aldığımızı soran ve "**gereksiz**" görenler, gerçekte saldırının boyutunu anlamadıkları gibi, direnişin siyasi, tarihsel muhtevasını da anlamayanlardır.

Tecrit Emperyalizmin Politikasıdır

Adalet Bakanlığı'nın F tiplerini savunma açıklamalarının klasik bir ifadesi vardır. F tiplerine yönelik çeşitli kesimlerden gelen eleştirilerinin önünü kesmek için oligarşinin sırtını dayadığı yeri de anlatır bu ifade. Bütün açıklamalarına bakın, "**AB onayladı...**" ile başlar, "**Avrupa işkenceyi önleme komitesi inceleyip olumlu rapor verdi**" diye biter.

Avrupa Birliği'nin bu onayının tek anlamı, Türkiye faşizmine desteği karşılığında elde edeceği siyasi, ekonomik çıkarları değildir. Bununla birlikte, Avrupa Birliği kendi politikasını uygulayan oligarşiye onay veriyor, destekliyor. Tecrit politikası, Amerikası, Avrupası ile emperyalizmin politikasıdır. F tipleri bu politikanın ülkemizde uygulanış biçimi olmuştur.

Emperyalizm, direnen halkları teslim almak, muhalif güçleri etkisizleştirmek için başvuruyor bu politikaya. Bunu, en açık şekilde Amerikan emperyalizminin dünya halklarını teslim almak için başvurduğu imparatorluk saldırılarında görebilirsiniz. Emperyalizm, teslim almak, politikalarının önünde engel olmaktan çıkarmak istediği güçleri önce tecrit etmekte, yalnızlaştırmakta, kuşatıp, sonra "terörizm" demagojisini de kullanarak imhaya yönelmektedir. Gözden kaçırılmaması gereken nokta, bu politikanın temelinde fiziki imhanın ötesinde beyinlerin imha edilmesi, teslim alınması ön plandadır. Fiziki imha, buna hizmet eden bir araçtır. Zira, direniş yolunu seçenler yenilseler de, yok olmazlar ve

yeniden ayağa kalkarlar. Bu nedenle düşüncelerin teslim alınması, düzen içine çekilmesi, ege-men sınıflar açısından çok daha belirleyicidir.

Reformizmin kuşatmaya dahil olduğu nokta da burasıdır. Devrimci düşüncenin tecrit ve tasfiye edilmesinden, kendi önünün açılacağı sonucunu çıkarıyor reformizm, ama yanılıyor. Emperyalizm en radikal unsurları imha ederken, bütün muhalif güçlere mesaj vermekte, geriletmekte, düzenine daha da entegre etmektedir. Bize yönelik saldırıda da böyle olmuştur. Bizi tasfiye etmek için başvuru katliam, bütün muhalif kesimlerin, halk kitlelerin gözünün korkutulması için bir araç olarak kullanılmış ve reformizm de bundan payını fazlasıyla almıştır.

Tecritin, emperyalizmin politikası olduğu es geçildiğinde, oligarşi açısından neden hayati önemde olduğu görülmediğinde, “neden hala direndiğimiz”in cevabı da bulunamayacak ve apolitik “inatlaşma” gibi kavramlarla açıklanmaya çalışılacaktır.

F tipi tecrit, ilk kez Avrupa emperyalistleri tarafından oligarşik iktidarın önüne konuldu. Odağında F tiplerinin yer aldığı bir tasfiye programıydı bu. Emperyalistlerin NATO vb. zirve toplantılarında aldıkları “ya düşünce değişikliği ya ölüm” kararının bir yansımasıydı. 1990'larda sosyalist sisteme karşı kazanılan geçici zaferlerinin üzerine, hâlâ direnişte ve sosyalizmde ısrar edenler, emperyalist sistemin istikrarı açısından şu veya bu biçimde engel teşkil edenler yok edilmeliydi. Bunun, Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi gibi “insan hakları” kılıfına bürünmüş AB kurumları tarafından gündeme getirilmiş olması da saldırı planının demagojik, sahte insan hakları propagandası yanını oluştuyordu. Hücreleri “oda” diye adlandıran, “koğuşlar da kötüydü” diyenler bu aldatmaya hizmet ettiler. Zaten, emperyalizmin teslim almak istediği güçlere karşı ilk başvurduğu yöntem de “insan hakları” demagojisi değil miydi?

Odağında F tipleri vardı, ama saldırı sadece hapishanelerle sınırlı değildi. Ona paralel olarak hayatın her alanında uygulanacaktı. Düzenin

gerçek alternatifi olan, kitleleri örgütleme yeteneği ve dinamiğine sahip olan sadece bizdik, başta Cephe olmak üzere devrimcilerdi. Dünyada yenilgi rüzgarlarının estiği, bayraklardan orak-çekiçlerin çıkarıldığı, gerilla hareketlerinin silah bıraktığı bir dünyada, devrim hedefinden, Marksizm-Leninizm'den bir adım bile geri atmayan bir devrimciliğin temsilcileriydik. Oligarşi bütün o “ezdik... yok ettik... marjinal...” demagojilerine rağmen, böyle bir kararlılık ve devrim iddiasının kokuşmuş bir düzende en büyük tehlike olduğunu çok iyi biliyordu. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerin dilinden düşürmediği “istikrar”, bu tehlikenin bertaraf edilmesine, en azından etkisizleştirilmesine bağlıydı.

Ülkemizde emperyalizmin siyasi, ekonomik, askeri politikalarını rahatça uygulayabilmesinin önündeki tek engel olarak gördükleri devrimci hareketi tasfiye ettiklerinde, direnen hiçbir gücün kalmayacağını hesapladılar. Hesap, bir yanıla doğruydı; bu ülkede düzen değişikliği denildiğinde olduğu gibi, demokratik muhalefet denildiğinde de devrimcilerin öncülüğü vardır. Bu olmadan, “muhalefet” olarak ortaya çıkan hareketlerin egemen sınıfları rahatsız bile etmediği gibi, demokrasicilik vitrininin süsü olma işlevi gördükleri bilinen bir gerçektir. Ancak hesaptaki hata, Türkiye devrimci hareketinin direnme gücünün, dinamiğinin ve geleneklerinin bu kadar köklü oluşunu öngörememiş olmalarıdır. Bugün, koyu bir sansürle direnişi yok sayma politikasını uygulasalar da, direnişin uzun vadede sistem için çok daha büyük bir tehlike potansiyelini, isyan ruhunu ve direnme kararlılığını bu topraklara ektiğini çok iyi bilmektedirler. Daha fazla sansüre, tehdite, şantaja başvurmaları da buradan kaynaklıdır.

Ancak bu çabaların hiçbirisi direnişin siyasi muhtevasının üzerini örtmeye yetmiyor. Direniş, Türkiye tarihinin en uzun, en kararlı direnişi olma özelliğinin yanı sıra, dünya çapında bir boyut kazanmıştır.

Tecritin, emperyalizmin politikası olduğu es geçildiğinde, oligarşi açısından neden hayati önemde olduğu görülmediğinde, “neden hala direndiğimiz”in cevabı da bulunamayacak ve apolitik “inatlaşma” gibi kavramlarla açıklanmaya çalışılacaktır.

Sansür, bugün için sistemi, sansürün sahiple-rini ve ortaklarını “rahatlatan” bir işlev görebilir. Ama tarih yazıyor. Gerek devletin katliamcılığı açısından, gerek solun içinde bulunduğu “sessiz onay” açısından, gerekse de direniş açısından tarihin sayfalarına büyük puntolarla notlar dü-şülüyor.

Tecrite Karşı Dünya Üzerindeki En Büyük Direniş

Tecrit ve buna bağlı olarak tretman (yani dü-şünceleri değiştirme doğrultusunda uygulanan program) sadece ülkemizin sorunu değildir. Bu-ğün tecrit politikası gerek hapishanelerde, ge-rekse de genel politika anlamında dünyanın bir çok ülkesinde yaşama geçirilmektedir. Nerede halkların direnişi varsa, nerede emperyalizmin istikrarını bozanlar varsa, emperyalistler orada tecriti gündeme getirmişler ve getirmeye devam etmektedirler. Amerikan hapishanelerinden Av-rupa hapishanelerine, emperyalizmin işgal etti-ği ülkelerden işbirlikçisi ülkelerin hapishaneleri-ne kadar tecrit (izolasyon) uygulanmaktadır. Amerikan emperyalizminin Guantanamo ve Irak Ebu Garib örneklerinde ortaya çıktığı gibi, işkenceyi yasallaştırma, meşrulaştırma girişim-leri de bu politikadan bağımsız değil, bir başka boyutunu oluşturmaktadır. Emperyalizm, ken-disine direnenleri bastırmak, direniş düşünceleri-ni yok etmek için her yolu kullanma hakkı ol-duğunu dayatmak ve kabul ettirmek istiyor.

Dünden bugüne tecritte somutlanan bu poli-tikaya karşı çeşitli direnişler de yaşanmıştır. Ama hiçbir direniş ülkemizde yaşanan ve hâlâ süren direniş kadar uzun süreli olmamış, böyle-sine bir siyasi kararlılığı ortaya çıkarmamıştır. Bu, bir yanıyla bizim ülkemizin devrimciliğinin şekillenmesiyle ve emperyalizmin bölge hakimiyeti açısından stratejik önemi olan bir ülkede dev-rim için yola çıkmış olmamızla da ilgilidir.

Türkiye’de, silahlı mücadelenin, illegalitenin, devrim iddiasını taşıyanların tasfiye edilmesi emperyalizm için hayati önemdedir. Ortadoğu başta olmak üzere, Kafkaslar’da, Balkanlar’da

büyük roller biçilen işbirlikçi oligarşik düzenin istikrarı, emperyalizmin Türkiye’ye yönelik si-yasi, askeri ve ekonomik politikalarını belirle-yen ana unsurların başındadır. Emperyalizm ve oligarşi bu nedenle teşhir olmayı, demokrasici-lik oyununun yara almasını göze alma pahasına tecritten geri adım atmamaktadır. Yani, tecrit saldırısı, stratejik bir saldırıdır. Buna karşı dire-niş de daha büyük bir kararlılık taşımak zorun-dadır. Emperyalizme, devrim iddiasının yok edildiği bir Türkiye armağan etmeme kararlılığı-nın ifadesi olmalıdır. İşte direnişimiz bu kararlılı-ğı tartışmasız olarak ortaya koymuştur; Türki-ye, emperyalizmin ve oligarşinin dikensiz gül bahçesi olmayacak, sermaye için “riskli ülke-ler” arasından hiçbir zaman çıkmayacak ve devrim korkusu her zaman beyinlerini kemiren bir “ur” olmaya devam edecektir.

Böyle bir kararlılık, böyle bir disiplin dünya yüzünde görülmedi, ilk defadır. Bütün olumsuz koşullara, her türlü saldırıya ve büyük kuşatma-ya rağmen, yeni ölüm orucu ekipleri direniş saf-larına koşuyor. Bu direnişte umutsuzluğa, yıl-gınlığa, zamanın yarattığı yorgunluğa asla yer yok.

Büyük bir sabrın manifestosu olan direniş, emperyalizmin bütün dünyada gündeme getir-diği bir politikaya karşı, en kararlı, en uzun dire-niştir. Dünyanın bütün tecrit altında tutulan tut-sakları, tecrit politikasıyla teslim alınmak iste-nen halkları adına direniyoruz. Ortaya koyduğu siyasi kararlılığı, kazanma azmi, feda ruhu ve sabrıyla tarih boyunca örnek gösterilecek bir di-renişi yarattık. Daha önce de belirttiğimiz gibi;

“2000’den 2004’e Büyük Direniş, emperya-lizme ve oligarşiye karşı nasıl direnilmesi gerek-tiğinin en görkemli örneğine dönüştü. Büyük Direnişimiz, sadece Türkiye devrimci hareketi-nin değil, tüm dünyanın ezilen halklarının ör-nek alacağı bir direniştir. Direniş ve savaş tarihi-mizin gücüyle, ideallerimiz için bedel ödemek-ten bir an bile tereddüt etmeyen kararlılığımızla yarattığımız direniş, bugünün dünyasında em-peryalizmin imparatorluk politikaları karşısın-da, halkların direniş cephesinin en güçlü da-marlarından biridir.”

Direnişin dünya çapındaki önemini belirle-yen, emperyalist politikanın karşısına pratik olarak kurulan bir barikat olması değildir sade-ce. Bununla birlikte, siyasi, ideolojik olarak em-peryalizmin dayattığı ideolojinin görkemli bir reddedilişi ve alternatifinin tüm dünyaya ilan edilmesi söz konusudur.

Böyle bir kararlılığın, disiplinin ve sabrın manifestosu olan direniş, emperyalizmin bütün dünyada gündeme getirdiği tecrit politikasına karşı, en kararlı, en uzun direniştir.

- Sürecek -

'İlerleme Raporu'nun Ardından AB'nin Üyelik Koşulu Daha Da Net: Siyasette, Ekonomide, Eğitimde, Kültürde, Dinde... ■ HİÇBİR ŞEYİNİZ KALMAYACAK! ■

Devrimcilerin, 'AB üyeliği
sömürgeciliğin derinleştirilmesidir'
tesbitini herkes kabul edecek

İlerleme Raporu'nu okumadan, açıklandık-
tan birkaç saat sonra "rapor dengeli" açıklama-
sı yapıp zafer kazandık edasında iktidarını pe-
kiştirdiğini düşünen Tayyip Erdoğan'ın, adeta
bayram ilan eden Avrupa Birlikçi burjuva med-
yanın, yarın bugünlere dönülüp bakıldığında,
"vatana ihanetin aydınları" olarak anılmaktan
kurtulamayacak olan AB'ci aydın, sanatçı ve
bilim insanlarının, halkın hak ve özgürlükler
mücadelesini, ekmek ve adalet için kavgasını
emperyalist efendinin insafına bırakan reformist
solun, pisayasa ekonomistlerinin, borsa spekü-
latörlerinin, emekçilerin kanından ve terinden
beslenen tekelci sermayenin, tefeci, tüccar ve
bezirganların, dinini emperyalist pazara çıkarıp
satan din tüccarlarının yaratmak istediği hava-
nın alçakça bir aldatmaca olduğu ortaya çıkıyor.

Raporun ardından sadece gazetelerde atılan
manşetleri hatırlayın; "Yolun açık olsun Türkiye"
(Hürriyet), "Bugün daha güzel bir gün" (Milli-
yet), "Hayırlı olsun, kolay gelsin" (Radikal),
"Evet, yeni bir Türkiye" (Sabah), "Evet AB,
üyelik için yeşil ışık yaktı" (D.B.Tercüman), "Fi-
nal vizesi" (Yeni Şafak), "Türkiye'ye tarihi yeşil
ışık" (Zaman), "İşte tarihimize altın harflerle ya-
zılacak bir gün daha: 6 Ekim 2004" (Star), "Çok
güzel oldu" (Posta), "Kapı açıldı" (Türkiye)...

A B'ciliğin Bayraktarı Mesut Yılmaz 'İlerleme Raporu'nu Anlatıyor

Bir ülke düşünün ki, iktidarı, medyası, yuka-
rıda saydığımız, üyelikten bir şekilde çıkarı olan
tüm kesimleri, "İlerleme Raporu" üzerine ahkam
kesiyor, ama rapordaki sözleri, o sözlere yansı-
yan emperyalist zihniyeti halktan gizliyor. En
iyimser tahminle ya raporu okumamış ya da
okuduğunu anlamamış. Biz, Avrupa Birlikçili-
ğin, son yıllarda zulüm ve yoksulluk düzeninin
perdesi haline getirilmesinden biliyoruz ki, asıl
olarak yapılan aldatmadır, çarpıtmadır.

'İlerleme Raporu'nda da ortaya çıkan sömür-
geci bakış açısını bu sayfalarda binlerce örnek-
le anlattık. Son olarak geçen haftaki sayımızda,

kendi konuşmalarından "önemli olanın Türki-
ye'nin stratejik önemi ve tekeller için pazar ol-
ması" gerçeğini ifade eden sözlerini aktardık.

Raporun detaylarının ortaya çıkmasıyla bir-
likte sömürgeci Avrupa'nın Türkiye'ye bakışın-
da artık kimsenin kuşkusu olmamalıdır. Bakın
Ecevit iktidarında AB bayraktarlığını yapan Me-
sut Yılmaz bile ne diyor;

*"İlerleme Raporu reddedilmelidir, üslubu
terbiyesizcedir... Bir dehlize giriyoruz, nereye
gideceğimiz belli değil... Kandırılıyor. Ver-
heugen ve Erdoğan, raporu kamuoyuna fark-
lı pazarlıyor... Sanki bir sömürge valisi gibi
davranıyorlar. Biz bayram yapmayı yeğliyo-
ruz. Adamlar, 'Bu Türklerin akli dengesi ye-
rinde değil' diyecekler."* (HaberTürk, 11 Ekim)

Türkiye egemen sınıfları ve onların peşine ta-
kılmış Türkiye halkını aldatmada önemli bir
misyon gören AB'ci aydınlar "deli" değil, ama
arsız bir işbirlikçilik rüzgarı hakim kılınmak iste-
niyor ülkemizde. Yılmaz'ın bile "sömürge valisi
gibi" dediği, terbiyesizce bulduğu raporu yazan
Verheugen'in "en büyük Türk dostu" ilan edildi-
ğini düşünün, nasıl bir oyunla hava yaratılmak
istendiği görülecektir.

Bu kampanya her türlü gerçeğin gizlenmesi
üzerine oturuyor. Bağımsız Türkiye diyenler, AB
gerçeğini anlatanlar bu nedenle anında marjinal
ilan ediliyor. Bunu yapanlar sadece burjuvazi ve
onun iktidarı değil. Reformist sol ve aydınlar da
bu konuda büyük çaba içindeler. Tilsimin bozul-
masını istemiyorlar. Mesela, AB'ci solcu bir ya-
zar, "AB karşıtlığı artık marjinal hale geldi" di-
yebiliyor. Sömürgeci aydın olmaktan zerrece ra-
hatsızlık duymayan bu kesimler, asgari Mesut
Yılmaz'ın objektifliğini bile taşıyorlar.

A Avrupa: "Her Ne Olursa Olsun; Türkiye AAB'ye Tümüyle Demirli Kalmalı"

Avrupa'nın Türkiye'ye bakışını, müzakere
süreci denilen sürecin ne anlama geldiğini özet-
leyen bir madde, AB konusunda halkın nasıl al-
datıldığını göstermesi açısından örnektir. İlerle-
me Raporu'nun orijinalinde şu ifadelerle dile ge-
tiriliyor bu madde:

**"Müzakere süreci, doğası gereği sonucu ön-
ceden garanti altına alınamayacak açık uçlu bir
süreçtir. Müzakerelerle (üye ülke parlamentola-**

rından geçmesi gereken) 'onay sürecinin' sonuçları ne olursa olsun; AB ile Türkiye arasındaki ilişkiler, Türkiye'nin 'Avrupa yapılarına tümüyle demirli kalmasını' temin etmelidir..."

Avrupacılar bayram havası estirirken, Avrupa "biraz da müzakere süreci diyerek kullanalım" diyor. Ama asıl çarpıcı olan, bu sürecin üyelikle bitmemesi durumunda, AB'nin ne yapması gerektiğine ilişkin, sömürgeci kabalığıyla yazılan "AB ile Türkiye arasındaki ilişkiler, Türkiye'nin 'Avrupa yapılarına tümüyle demirli kalmasını' temin etmelidir..." ifadeleridir.

Peki sömürgeci bakışın en çıplak hale geldiği bu cümle, iktidar ve medya tarafından nasıl tercüme edilip halka anlatılıyor? Şöyle:

"Türkiye'nin 'Avrupa değerlerine' bağlı kalmasının garanti edilmesi!"

Basit bir tercüme hatası değil elbette. Gizlenmek istenen, AB'nin sömürgeciliğin derinleştirilmesi süreci olduğudur. Türkiye kolundan kandan bize bağlı olmalı, sömürgeci olarak kalmalı diyor Avrupa emperyalizmi. Hem de öyle böyle değil, "tümüyle".

İlerleme Raporu'ndaki kimi ifadelerle değişik kesimler tepki gösteriyor. İslamcılar, "bu üyelikle birlikte dinimiz de mi elden gidecek, ezan okunması da mı yasak olacak..." tartışmaları yapıyor. Bundan sonraki süreçte tarımın AB istekleri doğrultusunda büyük darbe alacağı dile getirilen bir başka konu. Görülmesi gereken şudur: **Avrupa Birliği, ekonomide, siyasette, eğitimde, dinde, kültürde, HİÇBİR ŞEYİNİZ KALMAYACAK diyor.** Her konuda bana tabii olacaksınız diye bas bas bağıyor. Dayatmalar, İlerleme Raporu'nda yer alan maddeler hep bu anlayış çerçevesinde şekillenmektedir.

Avrupa Birliği Yolunda AKP İktidarına Yüklenen Misyona

Şöyle geriye dönüp bakın; bugün AKP'yi oluşturan kadrolar, dün en hızlı AB karşıtı rolünü oynayanlardır. Avrupa Birliği'ne karşı İslam Birliği'nin, Ortak Pazar'a karşı Müslüman Ortak Pazarı'nın savunucularıydılar. Türkiye'nin yerinin AB'nin kuyruğunda değil, İslam âleminin liderliğinde olduğunu söylüyorlardı. Ve bugün sermaye AB sürecini bu kesimlerle götürmektedir. AKP'nin durumu bu yanıla ironiktir. "Laik"lerin, "AKP'nin gizli hesapları var" şeklindeki itirazlarının da bu noktada hiçbir anlamı yoktur. Hesapları ne olursa olsun, onlara yüklenen misyonu yerine getirmekten başka yolları yoktur.

İktidar koltuğu böyledir. Dün savunduklarınız ne olursa olsun, sistem içinde iktidar olmuşsa bir

parti, oligarşinin çıkarları doğrultusunda hareket eder. İktidarın "bu konuda hassasiyetimiz var" dediği her konuda, oligarşi ve emperyalizm istediğini yapıyor AKP'ye.

Parti içinde tarikatların, tabanın kimi itirazları olsa da, iktidar bu sürece adapte olmuştur. Emperyalizmin iktidarı olduğunu gizleme gereği bile duymamakta, siyasette, ekonomide emperyalist ve işbirlikçi tekellerin isteklerini yerine getirirken, inanç konusunda da arsızca pazarlamacı rolüne soyunmaktadır.

Diyanet İşleri'nin şu son dönemdeki fetvaları, "değişim" tartışmaları ve AB'ye üyelik konusunda, Erdoğan'ın "bizi almazsanız o zaman bu dünyada medeniyetler çatışmasına hazırlıklı olmalısınız" (Cumhuriyet 11 Ekim) sözleri bunun açık göstergesidir. İktidar islamcı kimliğini pazarlık masasındaki bir koz olarak görmekte ve sonuna kadar tepe tepe kullanmaktadır. Elbette bu islam, Amerika'nın, Avrupa'nın istediği ılımlı islam, yani emperyalizmin islamı olmalıdır. Bu konuda da AKP cephesinde bir sorun yoktur.

İslamcıların AKP'den Beklentileri ve AB Konusundaki İkircikli Ruh Halleri

AKP iktidarının halkın taleplerini değil, emperyalistlerin emirlerini yerine getiren bir iktidar olduğu her geçen gün daha geniş kesimlerce görülürken, islamcılar hala beklentiye körüklemeye çalışmakta, AB konusunda da ikircikli bir tutum takınmaktalar.

İslamcılar, AB'ye karşı mıdır, değil midir, bugünkü tutumlarına bakıldığında net bir cevap yoktur. En genel tavır, "AB olsun ama şöyle olsun", "AKP, 'reel politika' yapsın ama arada şunları da yapsın" şeklindedir. Bu tutarsızlıkla hiçbir yere varamazlar.

Sömürgeciliğin derinleştirilmesi süreci, sadece ekonomik-askeri-yönetmel bir bağımlılık değildir. Bu bağımlılık gerçeğine uygun olarak çeşitli kesimlerin ideolojik şekillenmeleri de bu sürecin parçasıdır. Solun reformistleştirilmesi, devrimcilerin tasfiye edilmeye çalışılması, radikalizmin yok edilip düzeniçi muhalefetin, sivil toplumculuğun geliştirilmek istenmesi bunun örnekleridir. İslamcıların radikal kesimleri, emperyalizmin islamını reddedenler de bu saldırının hedefidirler. Saldırının AKP iktidarı eliyle sürdürüldüğünü görmemekte direndikleri noktada, kaybetmeye de devam edeceklerdir.

Tüm açmazlarına karşın iktidara yönelik eleştirilerini düne göre daha açıktan yapanlar yok değildir ve giderek artmaktadır. Örneğin, Vakit Gazetesi'nde bu hava giderek hakim olmaktadır. Yi-

ne Yeni Şafak'ta kimi yazarlar "AB'ye üyeliğin inançlardan tümünden vazgeçmek bedeli olup olmadığını" sorgulamaktadır. Hatta, AKP İstanbul Milletvekili ve

iktidarın akıl hocalarından biri olan Nevzat Yalçıntaş dahi, "iki seneyi devirdik, üçe giriyoruz. Halkın bizden çözüm beklediği birçok temel sorunda henüz elle tutulur bir şey yapamadık" sözleriyle AKP gerçeğini tescil etmektedir. (11 Ekim Vakit)

İktidar koltuğundan rant çıkarı olmayan bütün islamcılar şu soruya net cevap vermelidir;

AB'ye karşı mısınız, değil mi? Üç yıllık iktidarı boyunca halkın hiçbir talebini yerine getirmeyen, sadece IMF'nin "faiz dışı fazla" hedefli ekonomi programını uygulayan, tekellerin emirlerine amade olduğunu her fırsatta gösteren, AB'nin dayattığı faşizmi maskeleyen yasalarını çıkarmayı en büyük görev sayan **AKP iktidarından ne bekliyorsunuz?**

Halkı AB Destekçisi Yapan "Serbest Dolaşım" Balonu Patladı

Yapılan anketlerde Türkiye halkının yüzde 70'inin AB'ye üyeliğe destek verdiği sürekli olarak AB'ciler tarafından kullanılır. Abartılarını bir yana bıraksak dahi, verili koşullarda bu destek bir gerçekliktir.

Ancak üzerinden atlanılmaması gereken bir başka gerçek de, bu desteğin ortaya çıkmasında bütün medyanın, gelmiş geçmiş bütün iktidarlardan, AB'ci aydın ve sanatçıların korkunç düzeyde bir yalan kampanyası yürüterek, halkı, "AB'ye girersek iş-aş sorunu olmayacağı, istedikleri ülkeye gidip iş bulabilecekleri" şeklinde propagandalarla aldatmış olmalarıdır. Bir başka deyişle "serbest dolaşım" AB yandaşlığında "havuç" işlevi görüyor, AB'nin dayatmaları (sopası) görmezden geliniyor, sineye çekiliyordu.

Bu konu da "İlerleme Raporu"nda gayet açık. Avrupa, "tekellerimizin ihtiyacı olduğu zaman, bizim istediğimiz kadar ucuz işçi alırsak, bunun dışında kapılarımız kapalıdır" diyor. İktidarın "bu kabul edilemez" itirazları, halk nezdinde AB'cilik tilsiminin bozulacağı endişesinden kaynaklıdır. Bunun anlamı, bu süreci oya, iktidarını pekiştirmeye çevirmek isteyen AKP iktidarının tam tersi sonuç alması demektir. Aynı telaş sermaye için de geçerlidir. Zira AB Üyeliği'nden en büyük çıkarı olan bu kesimler, onyıllardır sanki halkın da çıkarı varmış

gibi göstermeye çalışmış, kitleleri kendi çıkarlarına destek gücü yapmıştır.

Serbest dolaşımın Türkiye halkı için ucuz emek sömürsünün bir aracı olması bir yana, bunun sınırlarını da tekeller belirleyecek. Kısaca serbest dolaşım tekellilerdir, emekçilere yok. AB'ye kim, nasıl giriyor? AB kime ne getiriyor? Şimdi daha net görülmelidir. AB, halkın dışlandığı, sadece sermayenin girdiği bir birliktir. Halka sınırların kapatılması, AB'nin kimin birliği olduğunun ve emekçilere reva görülenlerin resmidir. 1980 öncesi devrimcilerin Avrupa'yı anlatmak için söylediği "Avrupa ortak, biz pazar" sözü, bugün çok daha somut bir gerçekliktir.

Avrupa Birliği'nin mutlak sömürgecilik dayatmaları karşısında, orta yolcu, eleştirir gibi yapıp destekleme tavrı, "gireceksek onurumuzla girelim" soytarlıkları, "pazarlık yaparsınız" yalanları geçersizdir. **Ya dayatmaya boyun eğersiniz, ya da bağımsızlık bayrağını yükseltirsiniz.**

Bağımsızlık bayrağını bu ülkede onyıllardır biz yükseltiyoruz, devrimciler yükseltiyor. Ve gerçekten bağımsız ve demokratik Türkiye bu bayrağın altında yaratılacaktır.

Almanya'dan Faşizme Silah Satışı Kararı

"İnsan hakları ihlallerinde ve Kürtlere karşı kullanıldığı" için daha önce Türkiye'ye silah satmayan Almanya, politikasını değiştirdi. Alman tekellerinin hükümeti, silah tekellerinin isteğiyle aldığı kararla, Türkiye'nin yıllardan beridir istediği modern teknolojiyle donatılmış Leopard II tanklarını satacak.

Türkiye'de insan hakları ihlallerinde artık kullanılmıyor mu bu silahlar? Yoksa Kürt halkının yaşadığı topraklarda bomba sesleri mi kesildi? Elbette hiçbirisi değil. Ortadoğu'daki çıkarlar, TSK'nın Avrupa'nın bekçiliği konusunda alacağı göreve hazırlık ve daha bir çok etken söz konusu.

AB'ye üyelik süreci ne kime ne kadar görüyorsunuz değil mi? Schröder hükümetinin Türkiye destekçiliğinin küçük bir nedenidir bu satış. Önce "Türkiye demokratikleşti" yalanını raporlarına yazıyor, kendi kamuoylarının tepkilerini böylece nötralize edip, AB maskesiyle örttükleri faşizme silah satıyorlar. Demokratik Avrupa dediğiniz böyle yapar.

Halkımızın bağımsız, demokratik Türkiye mücadelesinin karşısına, oligarşi artık Alman demokrasisinin tanklarıyla da çıkacak. Amerikan Skorks'y'ler, İsrail silahlarının yanında Avrupa'nın silahları da ölüm kusacak halkımıza. Çünkü herkes bilir ki, bu ülkenin ordusu kendi halkına karşı silahlanır.

Mesele Azınlık-Çoğunluk Meselesi Değil; EZEN-EZİLEN MESELESİDİR!

Kürtler ve Aleviler “azınlık” mı, değil mi? AB İlerleme Raporu’nda Kürtler’den ve Aleviler’den “Azınlık” olarak sözedilmesi (Daha sonra rapordan bu ifadeler çıkarılmış da olsa) yoğun bir tartışmaya yolaçtı.

Egemen sınıflar, koro halinde Kürtler’in ve Aleviler’in “azınlık” olarak nitelendirilmesine karşı çıktılar. Lozan’a göre Türkiye’de sadece gayri-müslimler “azınlık” olarak adlandırılabilir. Hem ne demekti azınlık; Kürtler, Aleviler bizim kardeşimizdi, canımız-ciğerimizdi, bu ülkenin “*asli unsurları*”, “*kurucu ortakları*”ydı...

Gören de, Kürtler’e ve Aleviler’e “azınlık” denilmesinin onları küçümsemek, daha aşağı görmek anlamına geldiğini, oligarşinin de bu nedenle karşı çıktığını sanır.

O kadar ki, Kürt halkının ulusal mücadelesini bastırmak için sayısız katliam düzenleyen, Aleviler’e “potansiyel terörist” muamelesi yapan DYP Genel Başkanı kontrgerilla şefi **Mehmet Ağar** bile, “*Alevi ve Kürt kökenli vatandaşların Türkiye’nin asli ve kurucu unsurları olduğunu*” söylüyordu. O bile bu demagojiyi yaparken Aleviler’in, Kürtler’in “*avukatlığına*” soyunup “*Alevi ve Kürt kökenli vatandaşlarımızın asli unsur olma vasfı ellerinden alınamaz*” diyordu.

Aleviler’in ve Kürtler’in, Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşunda emperyalizme karşı birlikte savaştığı bir gerçektir. Peki ya sonrası?

“Kurucu ortak, asli unsur” deyimleri yeni değildir, Ulusal Kurtuluş Savaşı döneminde kullanılmıştır. Ama Cumhuriyetin ilk döneminde, Kürtler’in “*kurucu ulus*” olarak anıldığı dönemde, Millet Meclisi’nde **Kürdistan Milletvekilleri** sıfatıyla yeralan millletvekilileri de vardı. Kürtler kurucu ulustur diyenler, bugün Kürt halkına bu hakkı tanıyorlar mı?

Oligarşi inkar ve asimilasyonda ısrar ettiği için ‘azınlık’ tanımına karşı çıkıyor!

Azınlık kavramı, Marksist-Leninist literatürde farklı, burjuva hukukunda (ve dolayısıyla AB hukukunda) farklı anlamlara sahiptir. Keza

“azınlık” kavramı, sosyolojik ve hukuki açıdan farklılıklar gösterir. Sosyolojik açıdan “azınlık” olarak adlandırılan kesimler, hukuken böyle tanınmayabilirler. Çünkü hukuk, aynı zamanda siyasetin bir yansımasıdır, azınlık olup olmamayı, sınıfsal, ulusal, dinsel güç dengeleri belirler. Ama burada önemli olan, oligarşinin Aleviler’in ve Kürtler’in azınlık olarak adlandırılmalarına itirazının bilimsel, hukuki hiçbir ölçüyle ilgisi yoktur.

Marksist-Leninistler açısından, belli bir ülke sınırları içinde bulunan ancak bir “ulus” özelliği göstermeyen topluluklar “azınlık milliyetler” olarak adlandırılır. Örneğin ülkemizdeki Laz, Gürcü, Çerkes toplulukları bu durumdadır. Ancak Kürtler, dil, kültür, tarih, yaşam birliği gibi etkenler açısından bir ulus özelliği gösterirler. Bu anlamda da bir azınlık milliyet durumunda değillerdir.

Ülkemizde çok sağlıklı istatistikler olmasa da, Kürtler’in ülkemizdeki nüfusunun 15-20 milyon arasında, Aleviler’in nüfusunun ise 13-20 milyon arasında olduğu belirtilmektedir. Nüfus içinde bu kadar büyük bir oran oluşturan kesimlerin de azınlık olarak değerlendirilemeyeceği söylenebilir. Fakat oligarşinin Kürtler’in ve Aleviler’in “azınlık” olarak tanımlanmasına itirazı bu noktadan yapılmış bir itiraz da değildir.

Türkiye oligarşisinin gözünde Kürtler ve Aleviler ne “azınlık”tır, ne “çoğunluk”, ne de “kurucu ortak”tır. Oligarşinin gözünde onların en iyi tanımı “*yokluk*”tur.

Oligarşinin AB raporundaki “*azınlık*” kavramına itirazı da bu nedenledir. “Azınlık” demeyi kabul ettikleri taktirde bazı haklar tanımak zorunda kalacakları için reddediyorlar bu tanımı.

Oligarşik devletin mezhebi Sünni, milliyeti Türk’tür.

Oligarşik devlet her fırsatta “laik” olduğunu söyler; “devletin dini yoktur” denir. Demagojidir. Devletin bir dini olmuştur hep. Bu din İslam’dır, İslamın da Sünni mezhebidir. Diyanet İşleri Başkanlığı kurumu ve milli eğitim politikası, buna

göre şekillenmiştir. Aleviler yok sayılmış, zorla asimile edilmek, Sünnileştirilmek istenmiştir.

Aynı şey Kürt halkı için de geçerlidir. Oligarşik devlet Türklük şovenizmi üzerine şekillenmiştir. Oligarşinin tüm cumhuriyet boyunca politikası, bu kesimleri yok saymak, varlıklarını inkar etmek olmuştur. Gerek Kürtler'in, gerekse de Aleviler'in ulusal-dinsel hak ve özgürlük talepleri zorla bastırılmıştır. İnkarcılık ve asimilasyon oligarşik yapının adeta genlerine işlenmiştir.

Düşünün ki, bu ülkede sayıları 20 milyona ulaşan bir ulusal topluluğun dili yasaktır. Düşünün ki, bu ülkede sayıları 20 milyona yaklaşan bir inanç topluluğunun dini ibadet yerleri yasaktır. Bu politikada küçük gedikler açılması, ancak son bir kaç yıl içinde mümkün olmuştur.

AKP, 'mezhep' partisidir; egemen Sünniliğin temsilcisidir

Bu tartışmada riyakarlığı en fazla sırtan kesimlerin başında da AKP'liler geliyor.

Kürt sorunu konusundaki bakış açısını daha iktidara gelir gelmez *"bu sorunu yok sayarsanız, yok olur, ben öyle yapıyorum"* diyerek ortaya koyan Tayyip Erdoğan, şimdi Kürtler'in her türlü hakkının olduğunu söyleyerek bu tartışmadan sıyrılabilir mi?

Veya bu ülkede Aleviler'in haklarının gasbedildiğini gizlemek için *"ben bunlardan daha Aleviyim"* demagojileriyle ne kadar idare edebilir?

AKP ne kadar *"biz mezhep partisi değiliz"* derse desin, kendi gerçeğini gizleyemez. AKP'nin 300 küsur milletvekilinin bir tekinin bile Alevi olmamasını nasıl açıklayacak AKP?

2. Mahmut'un 1830'larda Hacibektaş'a bir Nakşibendi Şeyhi göndermesi gibi, Kenan Evren'in Hacibektaş'ın tüm Alevi köylerine cami yaptırıp imam ataması gibi, AKP iktidarı da Alevi kesimlerden gelen taleplere *"cami yaptırmazsanız hizmet yok"* diyebiliyor. Tayyip Erdoğan, cemevleriyle ilgili bir soruya *"onu karıştırmak lazım, oralar camilerle bir değil, ibadet yeri değil"* diye cevap verebiliyor.

Bu, Alevi inancını yok saymanın ve Aleviler'e camiye gitmeyi, Sünnileşmeyi dayatmanın başka bir ifadesidir.

AKP, hem Kürt sorununda, hem Aleviler ko-

nusunda inkar ve asimilasyonun sürdürücüsüdür. AB Raporu'ndaki "azınlık" kavramına itirazlarının tek nedeni de budur. Cemevlerinin "ibadet yeri olarak yasallaştırılması" gibi alt düzeyde bir talebi bile tartışma gündemine almamaktadır.

Gerçek, Kürtler'in EZİLEN ULUS, Aleviler'in EZİLEN MEZHEP olduğudur

Dili bile yasak bir halka, ibadet yeri bile yasak bir halka "kurucu ortak", "cumhuriyetin aslı unsuru" demek, kaba bir demagojiden, aşağılık bir yalandan başka bir şey değildir.

Kürtler EGEMEN ulus karşısında EZİLEN ulus, Aleviler EGEMEN mezhep karşısında EZİLEN mezheptir. Tek gerçek Kürtler'in ulusal haklarının, Aleviler'in dinsel inanç özgürlüklerinin gasbedildiğidir; "Azınlık mı, değil mi?" tartışmasıyla Kürtler'in ve Aleviler'in haklarının, inançlarının, dillerinin, kültürlerinin baskı altında olduğu gerçeği örtülüyor.

Kürtler ve Aleviler üzerindeki ulusal ve dinsel baskılar, belli bir kesimle, partiyle, dönemle sınırlı olmayıp, egemen sınıfların sömürü düzeninin devam ettirilmesi politikalarının

bir parçasıdır. Bu nedenle iktidardaki partiler değişse de, inkar ve asimilasyon politikaları değişmemiştir. Avrupa Birliği'yle bunun değişeceğini sananlar da yanılıyor. Avrupa Birliği, bu kesimlerin düzene radikal karşılıklarının törpülenmesi için hak kısıntılarıyla pasifize edilmeleri politikasını izlemektedir. Bu anlamda da AB göstermelik, kısmi haklar verilmesinden ötesini istememektedir. İhtimali değil, gerçekleşeni söylüyoruz; Kürt sorununda yarım saatlik Kürtçe yayın

oyunu, ve Kürtçe kurslar, AB için yeterli görülmüştür. Aleviler için bu kadarını bile gerekli görmeyecektir. Bugün raporda Kürtler'e, Aleviler'e yer verilmesinin nedeni ise, bu kesimlerin AB'ye desteğini sağlamak içindir. Bu desteğe ihtiyacı kalmadığında, bugün söylediklerini de unutacaktır.

Kürtler'in ve Aleviler'in, yüz, hatta yüzlerce yıllık ulusal, dini hak gasplarına son vermelerinin yolu, her hak için bugünden **dişe diş mücadele**den, ve nihai anlamda da, içinde Kürtler'in, Aleviler'in, her milliyetten ve inançtan Anadolu halkıyla birlikte yer alacakları **Devrimci Halk İktidarını kurmaktan** geçiyor. Bunun dışındaki yollara ve güçlere bağlanan umutlar, boş umutlardır.

AB Sopasıyla “Demokratikleşme”

“Belki bizim devlete zaman zaman **AB sopasının sallanmasında yarar bile görülebilir diyecek cesareti gösterebilmeliyiz.**” (ÖDP Genel Başkanı Hayri Kozanoğlu)

“Kürt sorunu artık Türkiye’nin bir iç sorunu olmaktan çok AB’nin bir sorunu haline gelmiştir. O yüzden, **Avrupa Birliği’nin müdahalesini beklemeden, evrensel standartlarında bir demokrasinin gerekleri yerine getirilmelidir. AKP siyasal yaşamda kalıcılışmak istiyorsa, bunu başarmak zorundadır.**” (DEHAP Genel Başkanı Tuncer Bakırhan)

Sayı 128

36

17 Ekim
2004

AB “ilerleme raporu”, oligarşinin her kesiminde olduğu gibi, reformist solun büyük bölümü tarafından da “olumlu” karşılandı.

Reformist solun bir bölümü “istemem yan cebime koy” havasındayken, reformizmin başını çeken ÖDP ve Kürt milliyetçiliği, AB’cilikte en açık davranan kesimler oldular.

Sol aydınların önemli bir bölümü de içinde olmak üzere, reformist solun AB İlerleme Raporu karşısındaki tavrı “**olumlu ama...**” diye özetlenebilir. “Ama...”dan sonra söyledikleri herşey sadece egemen sınıflardan farklı görünmek için söylenmiş şeylerdir ve bugün için politik bir anlamı ve önemi yoktur. Esas olan, AB’ye girme sürecinin onaylanmasıdır. Bu politikayla, emperyalizme ve oligarşiye, “**sizin stratejik yönelimlerinizden farklı düşünüyoruz**” denilmiştir. Reformizmin doğasına uygun olan da budur; icazet altındaki varlıklarını sürdürmek için bu güvenceyi vermek durumundadırlar.

Reformizm bu noktada devrimci soldan “farkını” da koymuş olmaktadır. Farkın Türkçesi, “**onlar anti-emperyalist, biz değiliz**”dir.

AB ilerleme raporu karşısında söylenenler de zaten bu anlamda bir ayrıntıdan ibarettir. Esas olan **anti-emperyalist** çizgide olup olmamaktır. AB’ye üyelik sürecinin veya bu sürecin çeşitli aşamalarının nasıl değerlendirildiğini belirleyen budur.

ABD’nin Irak’ı işgali sonrasında Kürt milliyetçiliğinin sık başvurduğu bir söylemi hatırlatalım önce; “**Türkiye ya demokratikleşir, ya da ABD demokratikleştirir.**” Bu söylemi, ABD sopasıyla demokrasi savunuculuğu olarak adlandırmıştık.

Kendi sopasıyla, halkın gücüyle emperyalizme ve oligarşiye karşı bağımsızlığı-demokrasiyi savunacak siyasi cesareti gösteremeyenler, şimdi de AB sopasına sarıldılar.

Bunu hiç de utanıp sıkılmadan yapıyorlar.

Yazımızın başında aktardığımız sözler, sosyalistlik adına, yurtseverlik adına utanmazlığın belgesi olarak tarihe geçecektir.

Bu sözlerin, sosyalistlik içinde, yurtseverlik içinde değerlendirilmesi mümkün değildir. **Barzani, Talabani işbirlikçiliğinin** değişik biçimlerde ifadesinden başka birşey yoktur bu politikada.

Emeğin Avrupası, devrimci yolculuktan, AB yolculuğuna geçerken geçici olarak taşınan bir maskedir

ÖDP Genel Başkanı yukarıdaki alıntıyı yaptığımız yazısı içinde **sosyalizmden, sınıfsız, sömürsüz bir dünyadan** da söz ediyor. Tam bir riyakarlık. Sizin sosyalizmle, sınıfsız, sömürsüz bir dünyayla ne ilişkiniz kalmış ki?

Sınıfsız, sömürsüz dünyayı savunanlar, tereddütsüz **anti-emperyalisttirler** ve tereddütsüz **kapitalizme** karşıdırlar. Peki AB’ye üyelik sürecini savunarak nasıl anti-emperyalist, nasıl anti-kapitalist olunuyor?

Reformizm, AB konusundaki tavrıyla emperyalizm ve kapitalizm savunuculuğuna iltihak etmiştir. Bunu gizlemek için de “**Emeğin Avrupası**” diye bir kavram icat edilmiştir.

Hayri Kozanoğlu, ilerleme raporunu değerlendirdiği yazısında “Türkiye soluna düşen sorumlulukları” şöyle özetliyor:

“**Birincisi, AB sürecinin demokrasi, insan hakları ve özgürlükleri alanındaki kazanımlarına sonuna kadar sahip çıkmak gerekiyor.**

“**İkincisi, emeğin Avrupa’sı, sosyal Avrupa talebine sahip çıkmak; sermayeden yana bir Avrupa tasavvurunun yanında emekten yana bir Avrupa ufkunun da bulunduğunu anlatabilme sorumluluğumuz var.**” (9 Ekim 2004, Birgün)

Siz bırakın “Türkiye soluna” düşen görevlere

kafa yormayı. Köklü bir anti-emperyalizm gele-
neğine sahip Türkiye solunun AB'ci reformist-
lerden öğreneceği bir şey yoktur.

Emeğin Avrupası'ndan kasıt, sosyalist bir
Avrupaysa, bunun yolu Avrupa Birliği'ni savun-
maktan geçmemektedir. Sosyalistler “emeğin
dünyası” dediklerinde bundan emperyalizmin
yıkıldığı, halkların kendi iktidarlarını kurduğu bir
dünyayı anlarlar. Bu dünya ise, emperyalistlerin
kurduğu bir birliğin çatısı altına sığınarak, onlar-
dan demokrasi bekleyerek kurulamaz. Hele he-
le, oligarşik iktidara karşı, elinde emperyalizmin
sopasını sallayarak hiç kurulamaz. Reformist
sol için “**Emeğin Avrupası**”, emperyalizmin Av-
rupası'na girerken takılan bir maskeden başka
bir şey değildir. Ne bilimsel, ne politik hiçbir da-
yanağı olmayan içi boş bir kavramdır.

Sol adına AB emperyalizmini savunmak, reformizmin tutarsızlıklarının kaynağıdır

Kürt milliyetçiliğinin ve ÖDP'lilerin yazılarına
bakıldığında AB konusunda konusunda çelişki-
ler ve yoğun bir kafa karışıklığı görülüyor. **Ama
kafaları karışık değildir.** Emperyalizmin ve oli-
garşinin stratejik yönelimleriyle “uyum” içinde
olma konusunda nettirler. Yazı ve açıklamaların-
daki “karışıklık” ve çelişkiler, bu aleni emperya-
lizm savunuculuğunu sol etiketi altında nasıl sa-
vunacaklarını bilememelerinden kaynaklanıyor.

Örneğin, daha geçtiğimiz günlerde Abdullah
Öcalan'ın AB konusunda şu değerlendirmeleri
yansıdı basına:

“ABD imiş, AB imiş, bize bir şey vermez. ...
AB bizi çok ucuza sattı; ... 40 milyonluk halkı-
mızın bir anaokulu dahi yok. Sen daha AB'den
ne bekliyorsun? ... Bazıları Türkiye AB'ye girer-
se bir şeyler olur diyorlar. Bu laftadır. ... AB size
ne verecek? ... AB tam teslimiyeti dayatıyor,
Leyla ile oynamak istiyorlar... Kürtler de bu tes-
limiyete karşı uyanık olmalılar.” (Abdullah
Öcalan, 29 Eylül görüşme notları)

Bir yandan bunlar söylenirken, bir yandan
AB sopasıyla Türkiye'nin demokratikleşeceğine
inanılıyor. Tuncer Bakırhan AB'den “daha ciddi
talepleri karşılayan reformların yapılması için
hükümetin demokratik baskı ve denetim altın-
da tutulmasını” istiyor.

Gerçek görülmek istenmiyor. AB'nin Kürt
sorununu çözümünde, oligarşiden farklı düşün-
mediği anlaşılmak istenmiyor. Günter Verhe-
ugen'in, İlerleme Raporu'ndan hemen önce sar-
fettiği “**Kürtlerin kültürel hakları tamamen
güvence altına alındı**” sözleri de görmezden
geliniyor. Sonra DEHAP tamamen Verheugen'in

AB'ye hayır diyemeyen sol, kendini inkar ve acz
içindeki bir soldur.

AB'den “demokrasi” bekleyen sol, umutsuz,
Ainançsız, halka güvensiz bir soldur.

Emeğin Avrupası, emperyalizmin Avrupası yolunda
takılan bir maskeden başka bir şey değildir.

Sol, AB'ciliği bünyesinden çıkarıp atmalı, AB'cilik-
te ısrar edenlerin, sol maskeleri düşürülmelidir!

sözlerine paralel olan İlerleme Raporu açıkla-
nınca da “AB ülkeleri, Kürt sorununun büyük
ölçüde çözülüyor olduğuna dair bir yanılığa içe-
risindedir” diyor.

Ortada bir yanılığa yok. Ortada AB'nin “Kürt
sorununda ne yapıp yapılmadığına ilişkin ek-
sik bilgilenmesi yok. Avrupa emperyalizmi,
Kürtlere bu kadarla yetinin diyor. Kürt milliyet-
çiliği anlamak, görmek istemese de durum bu-
dur. Ama bir kez emperyalizmin icazeti altına
girilmiştir, oradan çıkamıyorlar.

AB'ye ilişkin yukarıdaki değerlendirmeleri
yapan Abdullah Öcalan, yine aynı görüşmede
“**Ben AB sürecine karşı değilim.**” de diyor.

Hem diyor ki AB teslimiyeti dayatıyor, hem
diyor ki AB sürecine karşı değilim.

Anti-emperyalist olunmadığında, bu tutarsız-
lıklar kaçınılmazdır.

DEHAP Genel Başkanıyla Kürt milliyetçiliği-
nin politik önderi arasındaki çelişkinin bir ben-
zeri de, ÖDP'nin Genel Başkanı'yla ÖDP'nin te-
orisyeni arasında görülüyor.

ÖDP Genel Başkanı “AB kazanımlarına sa-
hip çıkmalıyız” derken, ÖDP teorisyeni “*Sisteme
ciddi bir alternatif üretemeyen, bunun yerine
sistemin yönelimlerine eklenen bir anlayışın
solun kendisini inkardan başka bir anlamı ola-
maz.*” diyor. (Oğuzhan Müftüoğlu, 30 Eylül
2004, Birgün)

Ama aslında aralarında bir çelişki yok.

Nasıl ki, Öcalan o kadar sözün ardından AB
sürecine karşı değilim diyorsa, Müftüoğlu da ay-
nı yazısı içinde “*Solun muhalefet çizgisinin Av-
rupa Birliği'ne uyum çizgisinin üzerine çekilme-
sinden*” söz ediyor. Yani, AB'ye uyuma bir itirazı
yok onun da. Sadece burjuvaziden biraz farklı
gözükmek, sol maskeyi taşımaya devam ede-
bilmek için talepleri biraz yükseltelim diyor.

Anti-emperyalizmsiz sol olunamaz. Bugünün
gerçeği budur. Bazı “kazanımlar” adına, emper-
yalizmin, kapitalizmin ne olduğunu unutan ve
unutturanlar, emperyalizmin sömürgesi olmayı
meşrulaştıranlar, solculuk, sosyalistlik maskesi-
ni daha fazla taşıyamazlar.

Komplocu Polis İşbaşında; Şair Ruhan Mavruk Gözaltında

1 Nisan'da başlayan hukuksuzluk tüm hızıyla devam ediyor. Bu sefer ki hedef, muhalif tavrıyla tanınan şair Ruhan Mavruk ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği çalışanı Sinan Erdem.

Sinan Erdem 11 Ekim günü sabah saatlerinde Gülsuyu

Maltepe'de bulunan evinin basılması ile gözaltına alınırken, Şair Ruhan Mavruk'un evi de bir gün önceki gece basıldı. O anda evde bulunmayan Mavruk İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne giderek durumu öğrenmek isterken burada gözaltına alındı. Kendisiyle görüşen avukatlardan edindiğimiz bilgiye göre, polisin Mavruk'a gözaltı nedeni olarak **"diskette adının çıktığı ve tutsaklara yazdığı şiir ve mektuplar"** gösterildi. Ruhan Mavruk'un avukatına verdiği bilgiler arasında, 1 Nisan'ın meşhur disketi ile ilgili kendisine tek bir soru dahi sorulmadığı da yer alıyor.

Gözaltı ve komplo girişimi üzerine, Irak'ta işgale Hayır Koordinasyonu Acil Müdahale Hattı, İstanbul

AB Maskeli
Faşizm Kendini
Anlatıyor

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, İdil Kültür Merkezi, Grup Yorum, Özgürlük Türküsü, Kültür Sanat Yaşamında Tavrı Dergisi ve FOSEM ile Halkın Hukuk Bürosu birer açıklama yaparak, Mavruk ve Erdem'in serbest bırakılmasını istediler.

Temel Haklar açıklamasında, aydın ve sanatçı demenin, bu ülkede ve dünyada yaşanan haksızlıklara karşı yüreği, dili, kalemi ve elbette tüm benliğiyle halkın yanında olmak demek olduğunu hatırlatarak, "işte Ruhan Mavruk, bu aydın sanatçı kimliğine sahip insanlardan biridir. 117 ölüme neden olan F tipi hapisaneleri protesto eylemlerinde, 82 kişinin komployla tutuklanmasını protesto eylemlerinde... haksızlığın karşısında olmuştur. Bu sebeplerdir ki bu gün hedef tahtasında o vardır." denildi.

Hukuksuzluğu kınayan Halkın Hukuk Bürosu açıklamasında ise, bir şairin evinin kolayca basılıp özel eşyalarına el konulduğunu vurgulayarak, "Ölüm orucundaki tutukluların yazdığı mektuplara ele geçirdikleri 'çok önemli suç delilleri.' İşte Ruhan Mavruk'un örgüt üyeliğiyle suçlanmasının dayanağı bu mektuplar." ifadelerine yer verildi.

Dergimiz yayına hazırlanırken, Mavruk ve Erdem halen gözaltında tutuluyordu.

Sayı 128

38

17 Ekim
2004

"İnsan Hakları Var Tutuklayamıyoruz"

Trabzon polisi, dergimizin bürosuna yönelik baskılarını sürdürüyor. Büroyu yeni bir adrese taşımak isteyen çalışanlarımızın başına gelenler, polisin keyfilik ve hukuksuzlukta sınırsızlığını bir kez daha gösterdi. Büromuz bu hukuksuzluk nedeniyle bir hafta içinde üç kez taşınmak zorunda kaldı.

5 yıldır faaliyet yürütülen bürodan taşınma kararı alan çalışanlarımızın bir hafta içinde yaşadıkları olaylar şöyle gelişti:

Önce Kristal Pasajı'nda bulunup temizliği yapıldığında, büro sahibi birdenbire vazgeçti.

Trabzon polisi hemen devreye girmiş tehdit etmişti. Ardından büro İskender Pasajı'na taşındı. Trabzon polisi yine malsahibine "terörist" propagandası yaparak, **"dergimizin buraya taşınması halinde olaylar çıkabileceği"** yönünde gözdağı verdi.

Büro sahibinin **"madem teröristler, o zaman tutuklayın"** sözlerinin karşısında polisin söylediği tam da 12 Eylül faşist cuntasının generallerini hatırlattı. Generalin tutsak devrimcileri kastederek **"şu insan hakları olmasa bir kilo siyanürle işlerini hallederiz"** sözleri, Trabzon polisinin dilinde, **"İnsan hakları var tutuklayamıyoruz"** şekline dönüşmüştü. Kürt kentlerinde de oligarşinin paşaları insan hakları olmasa gerillayı kısa sürede bitireceğini söylüyordu...

AB Maskeli
Faşizm Kendini
Anlatıyor

Zihniyet, beslendikleri yer aynı; faşizm ko-
nuşturuyor, faşizm eğitti

bu polisleri, generalleri. Ama sanmayın ki, gerçekten insan hakları umurlarında. İnsan haklarıyla ya alay eder ya da "Kahrolsun" derler ve sahte belgelerle nasıl tutuklattıklarını da herkes biliyor.

Sonuç olarak bu büro da boşaltılmak zorunda kaldı. Son adres, Düzenli İş Merkezi oldu. Bakalım Trabzon polisi hukuksuzluklarını burada nasıl sergileyecek. Hatırlanacaktır Trabzon polisi Grup Yorum konserinde de aynı yollara başvurup salon sahiplerini tehdit etmişti.

Komedi gibi, hatta bir fıkra yerine anlatılabilecek bu olaylar, "demokratikleşen" Türkiye'de yaşanıyor. Birileri Trabzon polisi için "eğitim şart" diyebilir, buyurun eğitin bakalım! Tam aksine onlar çok iyi eğitilmişler ve emir-komuta zinciri içinde çalışıyorlar. İşçiye, memura, hakkını arayan herkese, Türkiye gerçeğini somut kanıtlarıyla ortaya koyup işkencenin sistematik olmadığı yalanının ortaya çıkarana kadar "terörist, marjinal, teröristlerle ilişkili" diyen bir başbakan yönetiyor bu ülkeyi. Ve bu başbakan tüm bu saldırı ve demagojilerini Avrupa Parlamentosu çatısı altındaki konuşmasında da sürdürüyor. Avrupa'nın da itirazı yok buna. Muhaliflerin baskı altında tutulması, sindirilmesi hak ve özgürlüklere yönelik saldırı kapsamına girmiyor. AB maskeli faşizm dediğimiz de budur işte.

AKP Valisi “Nasıl Basın Açıklaması Yaptırmayız” Genelgesi Yayınlandı

AB Maskeli
Faşizm Kendini
Anlatıyor

Çanakkale Valiliği, İçişleri Bakanlığı'nın 11 Haziran tarihli genelgesine dayanarak aldığı kararla, kentte, askeri birlikler, MİT, valilik gibi resmi kurumların okul, hastane, ibadethane binalarının yakınlarında ve kaldırımlarda basın açıklaması yapılmasını yasakladı.

“Bir kentte her nokta bu tür bir binanın yakınında olabilir, kaldı ki, kaldırım da yapılmayacak, yolda trafiği engelledin diye hiç yaptırılmayacak, o zaman nerede yapılacak” diye sorabilirsiniz. Haklısınız. Ama basın açıklaması yapılabilecek yerlere ilişkin karar da zaten basın açıklaması yaptırmama kararı. Üstelik bu kısıtlamalarla bitmiyor. Resmi Gazete’de yayınlanarak yürürlüğe giren karar basın açıklaması yaptırmamak için başka ne tür tedbirler almış, okuyun görün:

Gösteri Özgürlüğü Dediğiniz Böyle Olur!

“Tüzel kişiler için yönetim ve denetim organlarının asil ve yedek üye tam sayılarının beş katını, gerçek kişiler için ise 2908 sayılı Dernekler Kanunu’nda yönetim ve denetim organlarında öngörülen asgari asil ve yedek üye tam sayısının beş katını aşmayacak sayıda insanın katılım ile açık havada, toplu veya ferdî olarak, araç ve yaya trafiğini engellemeden, çevreye zarar vermeden başkalarının hak ve özgürlüklerini kısıtlamadan, günlük hayatın doğal seyrini kesintiye uğratmadan, şiddetle başvurmadan, düşünce ve görüşlerini açıklamanın konusu ile ilgili pankart-döviz açarak ve slogan atarak, sınırlı alanda ses cihazları kullanarak, konusu suç teşkil etmemek ve bir saati geçmemek kaydı ile yapılabilecek.”

Her bir cümlesini alıp, nasıl açıklama yaptırmam mantığına dayandığını gösterebiliriz. Ama gereksiz. Bir bütün olarak bunu çok net bir şekilde kendisi anlatıyor. Gösteri ve toplantı özgürlüğüne bakın ki, kaba bir hesaplama 100 kişiden fazla insanın katılması yasak!

Gidin dağ başında yapın diyen bir karar. Ama sanmayın ki, bu Çanakkale’de bir valinin işgüzarlığı, faşist kafa yapısının ürünü. O da bu kararı AKP’nin İçişleri Bakanlığı’nın NATO eylemleri nedeniyle yayınladığı genelgeye dayandırıyor. Zihniyet, faşist AKP iktidarındır. Vali sadece yüzündeki maskeyi biraz daha aralıyor.

Haydi AB’ciler hep birlikte koro halinde bağırın; Türkiye’de büyük ilerlemeler var, demokratikleşiyoruz, hak ve özgürlükler geliyor...

Siz faşizme makyaj sürün, faşist valiler o maskenin altında at oynatsınlar. Bu arada valilik kararına münferit demeyi de unutmayın!

“Demokratikleşen” Türkiye Manzaraları

AB Maskeli
Faşizm Kendini
Anlatıyor

◆ Muş’a bağlı Axçana Köyü’nde devlet beslemesi korucular, 11 Ekim günü İshak Tekin isimli köylüyü kurşun yağmuru na tuttu. 8 kurşun isabet eden Tekin ağır yaralandı. Sol gözünü kaybeden köylünün 2 kolunun da felç olması tehlikesi olduğu öğrenildi.

◆ Iğdır’da 10 Ekim akşamı Merkez Polis Karakolu önünden geçerken üstünün aranmasına itiraz ettiği için tartaklanan ve götürüldüğü karakolda işkence gören Erdal Savaş suçlu çıkarıldı. “Görevli memura mukavemetten” hakkında dava açılan Savaş’ın mahkemesinde ikinci bir hukuksuzluk da ortaya çıktı. Savaş’ın avukatı Haydar Mızrak’ın mahkemede asıl suçlunun polis olduğunu dile getirmesinin ardından işkenceciler tarafından tehdit edildi, gözdağı verildiği öğrenildi.

◆ Kürtçe yayın serbestisiyle sürülen makyaj her yerinden dökülmeye devam ediyor. Malatya Emniyet Müdürlüğü, yerel yayın yapan 17 radyo ve 5 televizyona uyarı yazısı göndererek, yayınlarında Kürtçe ve diğer dillere yer veren kuruluşlar hakkında yasal işlem yapılacağını duyurdu. Göstermelik yasalar değil, polis yönetiyor ülkeyi.

◆ RTÜK, unutanlara bu ülkede özgürlüklerin olmadığını hatırlatmaya devam ediyor. Son olarak, Deniz Gezmiş için yazılan ve Zülfü Livaneli’nin seslendirdiği “Şarkışla” şarkısından dolayı, Ankara’dan yayın yapan İmaj Radyo’ya bir ay yayın durdurma cezası verdi.

◆ Trabzon polisi büromuza yönelik baskılarının ardından okurlarımıza yöneldi. Okurumuz Davut Topalak 1 Ekim’den bu yana polis takip ve tacizine uğruyor. “Büyük suç” yasal 1 Mayıs’a HÖC kortejinde katılmak olan Topalak, sürekli baskı ile işbirliğine zorlanıyor ve yol ortasında sorgulanıyor. Çalışanımız Zeynep Erduğrul hakkında ifade almaya çalışan polis, Topalak’ın evini sürekli telefonla arayarak tacizlerini sapıklığa dönüştürüyor.

Polisin hukuksuzluklarına karşı bir açıklama yapan büromuz, “bizi okurlarımızdan tecrit etmeye çalışıyorlar. Düşüncelerimizden korkuyorlar. Küçük oyunlardan medet ummaları bundandır. Bilinsin ki, her türlü komployu, oyunu boşa çıkartacağız.” dedi.

Sayı 128

39

17 Ekim
2004

Leyla Zana AB Kürsüsünde Zana Teslimiyet Yolunda Yürüyor!

Eski DEP milletvekillerinden Leyla Zana, 15 Ekim’de Avrupa Parlamentosu’nda konuştu. On yıl önce, TBMM kürsüsünde Kürtçe konuştuğu için hapsedilen Zana, AB kürsüsünde Kürtçe konuşuyordu. Fakat kürsüdeki sahnenin ikinci çarpıcı yanı; Zana’nın on yıl önceki gibi konuşmadığıydı.

AB Kürsüsündeki Zana, “Türkiye’de işkencenin sistematik olmadığını” söylüyordu. Herşey bir yana, Ülkede Gündem ve Özgür Politika da mı okumuyor acaba Zana? İşkencelerin, infazların günlük olay olduğu bir ülkede, nasıl Tayyip’lerin, Verhugenlerin ağzından konuşulur?

Elbette okuyor, ama AB’ye uyumlu politika, yalan, riya, takiyyeye başvurmasını, AB sözcüleriyle aynı ağızdan konuşmasını gerektiriyor.

Öcalan’a yazdığı mektupda “AB’nin dediği herşey yapılmalı” diyen Zana’ya, Öcalan’ın ce-

vabı “AB tam teslimiyeti dayatıyor”du. (Öcalan, 29 Eylül görüşme notları)

Evet öyledir.

AB; Kürtlere verilen hak kısıntılarıyla yetinmesini ve Kürt halkının örgütlülüklerini lağvetmeyi dayatmaktadır.

AB’ye uyumlu politika adına Türkiye oligarşisinin işkenceciliğini örtbas etmekte mahzur görmeyen Zana, teslimiyet yolundadır. Bugün işkenceyi örtbas edenler, yarın Kürt halkı üzerindeki inkar ve asimilasyonu da örtbas etmekte mahzur görmezler.

AB Parlamentosu kürsüsünde Kürt halkının inkar ve pişmanlığı kabul etmeyeceği gibi doğruları da dile getiren Zana, önerdiği düzen içi politikalarla, AB’ye teslimiyetle Kürt halkına inkar ve pişmanlığı dayattığının farkında değil mi?

Farkında değilse, farketmeli, farkındaysa, o kürsüdeki sıfatı Kürt halkının temsilcilerinden biri değil, AB emperyalizminin işbirlikçilerinden biri olur.

Çakıcı’nın Dostları, F Tipine Karşı Çıkan TSİP’lilere Verilen Cezayı Onadı

Yargıtay, TSİP Genel Başkanı Turgut Koçak ile üyeler Hasan Yavaş ve Necmi Özyurda’ya “terör örgütüne yardım ve yataklık”tan verilen 3 yıl 9’ar ay hapis cezasını 12 Ekim’de onadı.

Hatırlanacağı gibi, TSİP yönetimi F tiplerine karşı çıkmış, Ankara’da yapılan demokratik eylemlere katılmış ve haklarında dava açılmıştı. Davanın iddianemesinde neredeyse tüm örgütleri sayıp, bunlara yardım yataklık yapıldığı gibi akıl mantık dışı ifadeler yer almakla birlikte, asıl olarak cezalandırılan, demokratik bir hakkın kullanılmasıdır.

Yerel mahkemenin hukuktan, akıl izandan uzak bu kararı Çakıcı’nın suç ortakları Yargıtayca da sahiplenilmiş oldu.

Ertosun’un Kariyer Dalaşı

117 ölümün altındaki imzası nedeniyle devlet üstün hizmet madalyası alan ve yargıtay üyesi yapılan Ali Suat Ertosun, Hakimler Savcılar Yüksek Kurulu başkanı vekili Fehmi Ulusoy hakkında “kişilik haklarının saldırıya uğradığı” gerekçesiyle 15 milyar manevi tazminat davası açtı. Davanın nedeni ise, Ertosun’un bu göreve getirilmeden önce Adalet Bakanlığı tarafından Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı’na önerilmiş olması ve bunun HSYK tarafından kabul edilmeyerek, Ulusoy’un “biz o kişiyi o makama yeterli görmedik” demesi.

Çıkar ve kariyer sözkonusu olunca it gibi birbirine girmeye başlıyorlar. HSYK, bir katilin yargıtay üyesi yapılmasına itiraz etmiyor. Üstelik o katil, katliamıyla aleni şekilde övünüyor. Düzen içinde yükselmek, kariyer sahibi olmak için en geçerli yol, devrimcileri katletmek. Hukukçu ya da polis farketmiyor, tümü aynı yolu izliyor.

Hapishane Koşulları İsyan Ettirdi

İzmir Buca Kapalı Hapishanesi’nde 13 Ekim günü başlayan isyana jandarma önce gaz bombaları ile müdahale etti, ardından tutuklularla yapılan görüşmeyle isyan sona erdi.

Burjuva basının, neredeyse canı sıkılan tutukluların isyanı gibi gösteren haberlerinin tersine, adli tutuklu ve hükümlülerin hapishane koşullarından kaynaklı ciddi talepleri olduğu öğrenildi. 6 tutuklunun yaralandığı olaylara neden olan koşullara ilişkin hapishanede tutuklularla görüşükten sonra bir açıklama yapan İzmir Barosu yönetim kurulu üyesi Hamdi Yıldırım, taleplerinin yaşam koşulları, kendilerine baskı yapılmaması, doktor muayenesindeki zorluklar, yemeklerin kötü olması, kendilerine kötü muamele yapılması gibi talepler olduğunu belirtti.

AKP iktidarının Adalet Bakanlığı’nın hapishanelerindeki koşulları, tutuklular üzerinde yaratılan baskıyı düşünün ki, en insani talepler için adliler dahi isyan etmek zorunda kalıyor. Adalet Bakanı ne diyor; şu kadar para harcadık, cezaevlerimiz standartlara uygundur! Yalancının mumu isyanlara kadar yanıyor.

Bilgesu Erenus'la "Samur Kürk" Üzerine Röportaj: Prometheus'un oğulları kızları 'İyi ki varsınız!'

Samur Kürk, Bilgesu Erenus'un bir süre önce Yar Yayınları'ndan yayınlanan son oyun-romanının adı. 124. sayımızda tanıttığımız ve ölüm orucu sürecinden bazı kesitlerin anlatıldığı bu kitapla ilgili, yazar Bilgesu Erenus'la bir söyleşi yaptık. İşte sorularımız ve Erenus'un cevapları:

◆ **Ekmek ve Adalet: Samur Kürk'te direniş sürecini benzetmemiz uygun düşerse, "ya tersi olsaydı" diye ele almışsınız. Böyle bir kurgu yaparken neyi amaçladınız?**

Bilgesu Erenus: Amacım estetik anlamda iyi kurulmuş bir oyunla, geleceğimize damga vurmuş ölüm orucu direnişi konusunda birlikte düşünmek ve tartışmaktır. Bu yüzden de bilinen bir atasözünden yola çıktım, "Kabahat **samur kürk** olsa kimse üstüne almaz!" Oysa, oyunumda Samur Kürk'ü hemen herkes kendi adına bir kez olsun sırtlanıyor. Bunlar kabahatin en uzağındaki zulüm gören insanlardır. Canlandırmalarla yaşananlar bir kez daha tekrarlandığında sorularıyla başa çıkamayan Tutuklu Ailesi Ana, yeniden bilinçlenir. Bu yöntem, Tutuklu Ailesi Ana'yla beraber okuyucu ve izleyicinin de bilinçlenmesine olanak veriyor.

◆ **Oyundaki kişiler, aslında sadece kendilerini değil, biri halkı, biri örgütü, biri direnişçileri temsil eder biçiminde ele alınmış. Bir sanatçı yok içlerinde. Onu da biz soralım; direniş sürecinde sanatçıların tavrı ne oldu ve ne olmalıydı?**

Oyunda sanatçı tavrı var ve genellemeyle veriliyor. Ölüm orucu direnişinde iki kızını yitiren Ahmet Kulaksız, Karadeniz'in deli dalgaları gibi oradan oraya kendini atarken, birileri ona, "Ziyaretlerine gelmeyi içim kaldırmıyor, müthiş travmatik bir şey, kaldıramam, yo, hayır!" diyebiliyor. "Hem ölüm oruçlarına başlarken bize mi sordular" diyen ilerici aydınlar da var. Ancak bu iki tavır, ülkemiz sanatçı ve aydınlarının 19 Aralık katliamına dek sürdürdükleri yürekli mücadelelerini unutturamaz. Zulüm ne yazık ki caydırıcı oldu. Kendimi de ayırmadan söyleyeyim, oyun gerçeğinde bu genellemeyi hak ediyoruz.

◆ **Oyunun sonunda Tutuklu Ailesi, tüm sorularına, eleştirilerine rağmen, kendini hapsetti-**

ği hücrelerini parçalayıp eylem önlüğünü giyer ve derneğe gider... Bundan kısaca "herşeye rağmen mücadele, her şeye rağmen örgütlülük" sonucunu çıkarıyor. Oyunun temel düşüncesi-önermesi bu mudur?

Evet. Ortaklaşıcılıktan, paylaşımcılıktan vazgeçmiyorsak bunun başka bir yolu yok.

◆ **Oyun olarak sahnelenmesi konusunda bir çalışmanız veya somut bir girişim var mı?**

Toplumumuzla nabız nabıza yaşamayı, yazmayı yeğleyen biriyim. On-on beş yıl öncesine kadar oyunlarımı nerde nasıl oynatacağıma dair bir kaygı taşımazdım. Sayıları az olsa da **Devrimci Tiyatrolar** vardı. Şimdi yoklar. Samur Kürk'ü bitirdiğimde Devlet Tiyatrosu'na yolladım. Edebi kuruldan geçti, genel repertuara alınmış durumda ama oynanmıyor. Toplumsal olayları sahnede tartışma inadından hiç vazgeçmedim. İnsanı, insana, insanla anlatan tiyatronun buna layık olduğunu biliyorum. Bu da bana sabrı öğretiyor. Yazılışından beş-on yıl, hatta yirmi yıl sonra oynanan oyunlarım var. Umarım Samur Kürk o kadar beklemez.

◆ **Tarihsel olaylar, genellikle yaşanıp bittikten sonra oyunlara, romanlara konu olur. Burada ise halen süren bir direniş söz konusu. Bu olgu, oyunu yazarken sizi nasıl etkiledi?**

Yaşadıklarımı, gözlediklerimi içimde taşıyamaz hale gelmiştim. Oyunu yazışım bir anlamda da kendime yönelik bir tedavidir. Acının ve direnişin estetiğini yakalayabildim sanıyorum, bu da beni çok sevindiriyor. Bu toplumda bir mücadele geleneği var, koşullar her zamankinden ağır da olsa, sürüyor.

◆ **Son olarak, oyununuzdaki espriye bağlı olarak biz size soralım: kabahat kimin?**

Aynı espriyle yanıt vereceğim. Kabahat ben-de. Çünkü bu acı ve zulüm üreten düzenin değişmesini özleyorum. Bu yolda direnenleri Prometheus'un oğulları kızları olarak görüyorum. Onlara, "Toplumsal dileklerinizi yasa bilip, eski zaman tanrılarını dize getirmek istiyorsunuz, olacak şey mi bu?" demiyorum. "İyi ki varsınız!" diyorum. Çünkü eski zaman tanrıları er ya da geç dize gelecek, buna bütün benliğimle inanıyorum.

'Uzlaştırma Kurulu' Da Oyunun Parçası

Hükümetle memur sendikaları arasındaki toplu görüşmelerin anlaşmazlıkla sonuçlanmasının ardından, sendikalar Uzlaştırma Kurulu'na başvurmuştu. Kurul, en düşük memur maaşının en düşük kamu işçisi maaşına eşitlendikten sonra ilk ve ikinci altı aylar için yüzde 6'şar, diğer memurlara ise yüzde 5'er zam yapılmasını kararlaştırdı. Sendikaların tepkisi "yetersiz ama hükümetin teklifinden ileri" şeklinde oldu. Dolayısıyla da KESK dahil olmak üzere sendikalar hükümetin bu karara uymasını istedi. Bakanlar Kurulu 11 Ekim'de yapılan toplantının ardından, "en düşük memur ücretine daha fazla zam düşünüyoruz, kararı başbakan verecek" açıklaması yaptı. Hükümetin bu karara uyup uymayacağını göreceğiz. Ancak esas kararı IMF'nin vereceği açıktır.

Toplusözleşmenin bir oyun olduğu, sendikaların hükümetle masaya oturarak bu oyunun parçası haline geldiği açıktır. 'Uzlaştırma Kurulu' da bu oyunun bir parçasıdır, zincirdeki bir halkadır. Sendikalar tıpkı hükümetle masaya oturduklarında bu

oyunu meşrulaştırdıkları gibi, Uzlaştırma Kurulu kararını sahiplenerek bunu devam ettirmişlerdir. İktidarın çizdiği sınırların dışına çıkmak yok!

Yüzbinlerce Üyeli KESK'in En Büyük Silahı, 'AİHM'e Gideriz Ha!' Tehdidi Mi?

KESK'in resmi rakamlara göre 260 bin, kendi rakamlarına göre ise 400 bine yakın üyesi var.

Yüzbinlerce üyeli KESK'in Genel Başkanı Sami Evren'in meydanlardan, ülke genelinde eylemlerden söz ettikten, iktidarı sallayacaklarını söyledikten, hatta bu sürecin genel greve kadar gideceğini TV kameraları önünde yüksek sesle dile getirdikten sonra **"Bu işin sonu AİHM'e kadar gider"** noktasına gelmesi trajiktir. Üstelik hükümetin tehdit ettiği AİHM'e gidiş nedeni de, yine hükümetin belirlediği oyunun parçası olan Uzlaştırma Kurulu kararının uygulanması için. Sıradan memurun da AİHM yoluyla hak araması için sendikalı olmasına gerek yok. Bireysel başvuru yapıp, Evren'in söyleyeceklerini pekala söyleyebilir. O zaman KESK niye var, sendikalar ne iş yapar? Trajedi sendikacılığın trajedisidir. Emek örgütlerinin bugün içinde bulunduğu durumu özlü olarak anlatan bir trajidir hem de. Emeğin Avrupasının sendikacılığının hak arama yeri meydanlar değil AİHM demek ki!

Sayı 128

42

17 Ekim
2004

Sağlıkta Ranta Karşı Çıkan 85 Sendikacı Yargılandı

5 Kasım ve 24 Aralık 2003 ile 10-11 Mart 2004 tarihlerinde, sağlık emekçilerinin özlük haklarının düzeltilmesi, parasız sağlık hizmeti talebiyle yaptığı eylemden dolayı TTB, SES, KESK, DİSK yöneticilerine açılan dava 7. Asliye Ceza Mahkemesi'nde 13 Ekim günü görüldü.

DİSK, Türk-İş, KESK'e bağlı sendikalar ile yurtdışından bir çok sendika temsilcisinin, ve **Temel Haklar**'ın da bulunduğu demokratik kitle örgütleri yargılanan sendikacılara destek verdi. Adliye önünde toplanan kalabalık grup adına bir açıklama yapan İTO başkanı Gencay Gürsoy, Türkiye'nin sağlıkta ne kadar geri olduğunu ifade ederek, yaptıkları eylemleri savundu. Gürsoy, bu davanın demokratikleşme söylemleriyle tezathıfını da dile getirdi.

SES Genel Başkanı İsmail Hakkı Tombul ise, "Bugün son yılların en garip davasına tanık olacağız ama burada sağlıkçılar değil, sağlık alanında dönüşüm projelerini ortaya atan AKP hükümeti yargılanmalıdır" dedi.

Duruşmada avukatlar davanın daha geniş bir salonda yapılmasını talep ettiler. Mahkeme bu talebi olumlu bularak duruşmayı erteledi. Mahkeme sonrasında Mehmet Akif Ersoy Parkı'na yürüyen kitle, burada bir basın açıklaması yaptı. Sendika ve demokratik kitle örgütleri sendikacıların yargılanmasını bir kez daha protesto ettiler.

TÜMTİS Valilik Önünde

İstanbul Trafik Vakfı otoparklarında işten atılan işçiler valilik önünde eylem yaptı. TÜMTİS üyesi işçiler 11 Ekim günü valilik önünde toplanarak üzerlerinde, "Sendika Hakkımız Engellenemez", "Yaşasın İşçilerin Birliği" yazılı önlüklerle sloganlar attılar. Eylemde konuşan Türk İş Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, sendikalara yönelik saldırılara değinirken, TÜMTİS Genel Eğitim Sekreteri Gürel Yılmaz, Vakıf Yönetimi'nin sendikal örgütlenmeyi ortadan kaldırmak için sergilediği oyunlara değindi ve işten atılmalarına son dedi. İşçiler topladıkları imzaları valiliğe teslim ederken, eylemlerin Kartal Açık Oto Pazarı'nda kurulacak çadırda süreceği dile getirildi.

Ferro Krom'da Kıyım

Elazığ Ferro Krom Fabrikası'nın özelleştirilmesinin ardından, bütün özelleştirme uygulamalarında olduğu gibi, sendikalı işçiler hemen işten atıldı. Yıldırımlar Dış Ticaret, Pazarlama AŞ'ye peşkeş çekilen fabrikada şu anda sendikalı tek bir işçi kalmadı. Fabrikada özelleştirme öncesi 2 bin işçi çalışırken, peşkeş sonrası bu sayı 441'e düşürülmüştü.

DİSK'ten Sempozyum

DİSK, 8-9 Ekim tarihlerinde Ankara Dedeman Otel'de "Sendikal haklar, sosyal güvenlik hakkı ve sağlık hakkı" adıyla bir sempozyum düzenledi. Sempozyumun ilk gününde "sendikal haklar" tartışılırken, ikinci gün "sosyal güvenlik ve sağlık hakları, sosyal güvenlik sistemi" ele alındı. Gazeteci, bilim insanları, sendikacılar, hükümet temsilcilerinin katıldığı oturumlarda emekçilerin sorunları ele alındı.

DİSK Başkanı Süleyman Çelebi açılış konuşmasında çözümün örgütlü sendikal mücadelede olduğunu altını çizerek, sendikal haklara yönelik saldırılara değindi ve SSK'nın tasfiyesine karşı çıkacaklarını belirtti.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Murat Başesgioğlu, hükümetin sendikal haklar konusundaki düzenlemelerde AB direktiflerini, ILO şartlarını izleyeceğini belirtti. Kölelik Yasası olarak bilinen İş Yasası'nın da AB direktiflerinden biri olduğu hatırlanırsa, bu yolun nereye çıkacağı malum. Cumhuriyet Gazetesi yazarı Şükran Soner'in yapılan AB reformlarında emekçilerin kazancı olmadığını hatırlatarak, "AB reformlarından bir şey bekliyorsak hava alınız" sözleri bu gerçeğin altını en özlü şekilde çiziyordu.

Sempozyum, son oturumda AKP iktidarının 'sosyal güvenlikte reform' adıyla gündeme getirdiği saldırıya karşı topyekün mücadele çağrısı ile sona erdi.

Metal İşçisi MESS'e Direnecek

Toplam 100 bin işçiyi ilgilendiren metal işkolundaki toplu sözleşme görüşmelerinin uzlaşmazlıkla sonuçlanmasının ardından, özellikle DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş başta olmak üzere sendikaların eylemleri sürüyor.

Birleşik Metal-İş 10 Ekim günü, 15 günlük bir eylem zinciri başlatma kararı aldı. Buna göre, işyerlerinde bildiriler okuma, yürüyüşler düzenlenmesi planlanıyor.

Birleşik Metal üyesi Mudanya Prelli Kablo ve Sistemleri işçileri 9 Ekim'de bildiriler dağıtarak MESS'i teşhir etti.

Birleşik Metal-İş işçileri 11 Ekim günü Gebze Kapalı Spor Salonu'nda yaptıkları "Metal işçileri buluşuyor" adlı bir etkinlikle, MESS'in dayatmalarına hayır dediler. "Emek Verdik, Kazandık, Elimizden Alamazsınız", "Metal İşçileri El Ele", "MESS Dayatmalarına Hayır" yazılı pankartların asılı olduğu salonda 2500 metal işçisi hep bir ağızdan "Direne Direne Kazanacağız", "Geliyor, Geliyor Genel Grev Geliyor", "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız" sloganları attılar.

Etkinlikte konuşan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, hükümetin işçilerin kazanılmış haklarına saldırdığını belirterek metal işçilerini direnişinden dolayı kutladı. Çelebi Metal işçilerinin Türkiye işçi sınıfının öncüleri olduğunu da sözlerine ekledi.

Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ise, Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikasının patron taşeronu gibi hareket ettiğini belirtti.

İşportacılar Eylem Yaptı

İstanbul'dan sonra Ankara'daki seyyar satıcılar da sokağa çıktı. Ankara Büyükşehir Belediyesi ve polisin operasyonu ile mallarına ve tezgahlarına el konulan seyyar satıcılar, Yüksel Caddesi'nde eylem yaptı. 13 Ekim günü yapılan eylemde, işportacılar belediyeden kendilerine tezgahlarını açabilecekleri yer göstermesini istediler. Tüm Seyyar Satıcılar Derneği'nin düzenlediği eylemde "Hortumcu, Tefeci, Rantiyeci Değiliz, İşsizler Ordusu-yuz, Su Satan Tayyip, Simit Satan Baykal Eski Meslektaşınıza Sahip Çıkn" yazılı dövizler açıldı. İşportacılar yaptıkları açıklamada işsiz oldukları için bu işi yaptıklarını, bunun sorumlusunun kendileri değil sistem olduğunu belirttiler.

AKP'li Belediye Protests

Kırşehir'e bağlı Kaman Belediyesi'nin düzenlediği 14. Ceviz Festivali, AKP'li Belediye Başkanı Turgut Aslan'ın işçiler tarafından protesto edilmesine sahne oldu. Genel-İş üyesi oldukları için işten atılan 50 işçi, 10 Ekim günü düzenlenen festivalde bildiriler dağıtarak, sloganlar atıp dövizler açarak AKP'li belediyenin işçi düşmanlığını teşhir ettiler.

İzmir Belediyesi'nde Grev Kararı Asıldı

Belediye-İş İzmir şubeleri 11 Ekim günü İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde yaptıkları eylemde grev kararı astılar. Bir süredir devam eden görüşmelerin uzlaşmazlıkla sonuçlanmasının ardından alınan karara ilişkin bilgi veren Belediye-İş 6 No'lu Şube Başkanı Atilla Pasin, anlaşmazlığın ücret artışı konusunda olduğunu belirterek, "Biz çocuklarımıza güzel bir gelecek bırakmak istiyoruz. Belediyenin vermek istediği % 10'luk zamlarla, yoksulluğun artışı bu dönemde nasıl yaşayacağız. Eğer 60 günlük süre içerisinde anlaşma sağlanamazsa 3 bin işçiyle greve çıkacağız" dedi.

Pasin'in konuşmasının ardından işçiler "İşçiyiz haklıyız kazanacağız" sloganları attılar.

DEV-GENÇ'in 35. yılı şenliği 'Bir DEV-GENÇ'imiz Var!'

DEV-GENÇ'in 35. yılı başta İstanbul olmak üzere bir çok kentte Gençlik Dernekleri Fedarasyonu üyesi gençlik tarafından büyük bir coşkuyla kutlandı.

İstanbul'da 2 Bin Genç Yürek DEV-GENÇ'i Selamladı

Gençlik Dernekleri Fedarasyonu'nun düzenlediği DEV-GENÇ'in 35. yılı şenliği, 10 Ekim günü Okmeydanı Sibel Yalçın Direniş Parkı'nda düzenlendi. 2 bin kişi DEV-GENÇ'i marşlarla ve sloganlarla selamladı. Hava fişeklerin atıldığı programın açılış konuşmasında DEV-GENÇ'lilere ve DEV-GENÇ geleneğine seslenildi.

"Bir DEV-GENÇ'imiz var!" diye başlayan ve "1968'lerde yoksul köylüyle toprak işgalinde, Dolmabahçe'de denize dökülen Amerikan Bahriyelilerin peşinde işgal-boykot ve forumlarla demokratik üniversite kavgasında işçinin grevinde sokaklara sığmayan yürüyüşlerin en önünde olan" şeklinde süren konuşmada, "Selam olsun anti-emperyalist, anti-oligarşik mücadeleyi şiar edinen DEV-GENÇ'e!" denildi.

DEV-GENÇ'in Türkiye devrimci hareketine en değerli kadrolarını yetiştiren bir okul olduğu, politik mücadelenin gereklerine uygun örgütlendiği ifade edilen selamlada şöyle devam etti:

"Evet bir DEV-GENÇ'imiz var!

Ve DEV-GENÇ'lilerimiz var.

Biz tükenmeyiz deyip DEV-GEÇ ismini Türkiye Devrimci Hareketi'nin tarihine altın puntolarla nakşeden! Gurur duyuyoruz!

Yaşasın DEV-GENÇ, Yaşasın DEV-Genç'liler! Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz!..."

Açılış konuşması parkta büyük bir coşku seliyle karşılanırken, daha sonra devrim şehitleri ve DEV-GENÇ şehitleri adına 1 dakik

kalık saygı duruşunda bulunuldu.

Karanfiller Kültür Merkezi Müzik Grubu'nun türkü ve marşlarıyla yer aldığı etkinlikte,

daha sonra DEV-GENÇ'in içinde yetişmiş, teslim olmama, direnme geleneğine tutuşturduğu bedeniyle yeni bir halka daha ekleyen Selma Kubat'ın gençlik için yazdığı şiiri okundu.

DEV-GENÇ tarihi direnmenin, dünya halklarını ve halkların değerlerini sahiplenmenin, sosyalizm ve mücadele bayrağını can bedeli ellerden düşürmemenin tarihidir. Bu tarih anlatılmadan olmazdı. Fabrikalarda, işgallerde, boykotlarda, direnişlerde hep en önde olan DEV-GENÇ'in tarihini anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Gösterim boyunca sloganlar hiç susmadı. "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür, Tokat Şehitleri Ölümsüzdür, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarına yedisinden yetmişine herkes eşlik ediyordu.

Sinevizyon gösteriminin ardından ise Kahraman Altun'un "Neslim" isimli şiiri okundu. Bir de mesajlar vardı bu büyük gün için. TAYAD'lı Ailelerin mesajlarında dile getirdikleri "Bu topraklarda 35 yıldır sesiniz yankılanıyor. 35 yıldır yokluğun, yolsuzluğun, ahlaksızlığın karşısında yüzümüz sizinle ağarıyor" sözleri yoğun alkış aldı. Son olarak Grup Yorum türkü ve marşlarıyla DEV-GENÇ'lilerin coşkusuna coşku kattı. Halaylarla ve marşlarla coşkulu bir şekilde sona eren etkinlik boyunca, sahnede şehit resimlerinin bulunduğu bölümde bir kızıl bayrak sürekli dalgalanırdı. O, hiç yere düşürülmeyen DEV-GENÇ'lilerin bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm bayrağıydı...

Anadolu'da DEV-GENÇ Kutlamaları

Uşak Gençlik Dernekli Öğrenciler, dernek binasında düzenledikleri kutlamada 35 yıllık tarihi kesintisiz olarak sürdürdüklerini dile getirdiler. Y a p ı l a n k o n u ş m a n ı n ardından Gençlik

Sayı 128

44

17 Ekim
2004

Derneği müzik grubu müzik-şiiir dinletisi verdi, kitle hep birlikte marşlar

söyledi.

DEV-GENÇ'in 35. yılı İzmir'de de büyük bir coşkuyla kutlandı. İzmir Gençlik Dernekli öğrencilerin Ege Üniversitesi'nde düzenlediği şenlikte, DEV-GENÇ tarihini anlatan konuşma ve saygı duruşunun ardından Muharrem Çetinkaya ve Hasan Hüseyin'in şiirleri ile DEV-GENÇ andı okundu. Ardından sahneye çıkan Grup Harmanyeli söylediği marşlar ve halaylarla kitleyi coşturdu. Müzik dinletisinden sonra davul zurna eşliğinde halaylar çekildikten sonra Cevdet Bağca sahneye çıktı. 350 kişinin katıldığı şenlikte "YÖK'e HAYIR", "35. YILINDA SELAMLİYORUZ", "ŞENLİĞİMİZE HOŞGELDİNİZ" pankartlarının yanısıra büyük boy DEV-GENÇ amblemleri asıldı.

Çukurova Üniversitesi'nde 35. yıl coşkusu yaşandı. 12 Ekim günü Adana Gençlik Derneği öğrencileri, Üniversite kampüsünde yaptıkları şenlikte Eğitim Fakültesi binasına DEV-GENÇ logolu "35. Yılında Selamlıyoruz - Adana Gençlik Derneği Öğrencileri" imzalı pankart astılar. Grup Nisan Güneşi'nin söylediği coşkulu marş ve türkülerin ardından Gençlik Derneği Öğrencileri adına yapılan konuşmada, "Anadolu'nun isyan geleneğini geceköndü yıkımlarında, Gazi ayaklanmasında, köylünün toprak işgallerinde, gençliğin halk için bilim halk için eğitim mücadelesinde yaşatan DEV-GENÇ'e ve

D E V - GENÇ'lilere selam olsun"

denildi. FKF'den Gençlik Dernekleri Federasyonu'na uzanan tarihsel sürecin anlatıldığı konuşma, "YAŞASIN DEV-GENÇ, YAŞASIN DEV-GENÇ'liler" sözleriyle bitirildi. Etkinliğe 300 kişi katıldı.

Erzincan Gençlik Derneği tarafından 10 Ekim günü dernek binasında 35. yıl kutlaması yapıldı. 45 kişinin katıldığı kutlamada, yapılan konuşmaların ardından Gençlik Derneği Müzik Grubu Grup Selvi marşlar söyledi.

Eskişehir Gençlik Dernekli öğrencilerin kutlaması da 10 Ekim günü gerçekleştirildi. Saygı duruşuyla başlayan etkinlik DEV-GENÇ tarihini anlatımıyla devam etti. "Gençlik Gelecektir. DEV-GENÇ Gelecektir. DEV-GENÇ onurdur." denilen konuşmanın ardından şiir dinletisi gerçekleşti. Daha sonra Gençlik Derneği müzik grubu Boran Halayı marşları ve türkülleri ile DEV-GENÇ'i selamladı. DEV-GENÇ'lilik, DEV-GENÇ ruhu, DEV-GENÇ geleneği konulu bir söyleşinin yapıldığı etkinlik, halaylarla son buldu.

Bu arada 4 ve 8 Ekim günlerinde İstanbul Üniversitesi'nde DEV-GENÇ'in kuruluşuna ilişkin "35. Yılında Selamlıyoruz-Gençlik Dernekleri Federasyonu Öğrencileri" imzalı pankartlar asıldı.

Marş, Slogan ve Zehra'yla Açılış Şenliği

İstanbul Üniversitesi'nde yeni mücadele yılına Grup Yorum, Emin İ.İğüs, Grup Yankı ve Burhan Berken'in katıldığı bir etkinlikte girildi. 13 Ekim günü yapılan açılış şenliğinde "YÖK'e Tecrite ve İşgale Hayır, Üniversiteler Bizimle Özgürleşecek" pankartları açıldı. Demokrat olduğunu idda eden yeni rektör Tankut Centel de Alemdaroğlu'nu arat-

mayacak şekilde şenliğin yapılmasına izin vermedi. Buna rağmen gençlik şenliği, telsiz sesleri, polis ve ÖGB kuşatması altında fiili olarak gerçekleşti. Şenliğin düzenlendiği Hukuk Fakültesi'nin her tarafı 2000 ölüm orucu şehidi Zehra Kulaksız ve Taksim'de kafasına kurşun sıkılarak katledilen Önder Babat'ın resimleriyle donatılmıştı. Burhan Berken'in Kürtçe parçaları ile kitleyi coşturmasından sonra Grup Yankı türküler söyledi. Ardından Zehra Kulaksız'la ilgili bir konuşma yapıldı. Konuşma "Zehra Kulaksız Ölümsüzdür" sloganlarıyla karşılandı. "Türküler Susmaz Halaylar Sürer" sloganlarıyla sahneye çıkan Grup Yorum, yıllardır

mücadelesinin yanbaşında yer aldığı gençlik için söyledi marşlarını. Devrimci sanatçılığı öğreten tarzıyla kitlenin coşkusuna coşku katan Yorum'un türkülleri sırasında salonun dışında da büyük bir kalabalık olduğu görüldü.

Bu arada, 7 Ekim günü düzenlenen ve Cumhurbaşkanı Sezer'in katıldığı Çukurova Üniversitesi'nin açılışında Adana Gençlik Derneği üyesi Öner Çelik; ADALET İSTİYORUZ, SAHTE BELGELERLE TUTUKLANANLAR SERBEST BIRAKILSIN sloganıyla eylem yaptı. Öner Çelik yakapaça gözaltına alınırken hukukçu Sezer'i hukuksuzlukların ilgilendirmedeği bir kez daha görülmüş oldu.

6 KASIM SORUMLULUĞUMUZ

1980 faşist darbesinin okullara yansması YÖK olmuştu. Amaç düşünmeyen, üretmeyen, sorgulamayan tek tip öğrenci yetiştirmekti. Atılan her adımda buna uygun olmalıydı. Her hak aramada cevap baskı, saldırı, gözaltı tutuklamalar oldu. 1980'den günümüze bu manzara hiç değişmedi, aksine daha da katmerleşti.

Peki neden gençliğe bu kadar pervasızca saldırıyordu oligarşi? Çünkü gençlik en dinamik kesimdi. Haksızlığa tahammül edemeyen, bunun için de gereken bedelleri ödemekten çekinmeyen, tavır alan kesimdi. İşte bu yüzden susturulmalı sindirilmeliydi.

İşte bu noktada böylesine güçlü bir saldırı karşısında ciddi ve güçlü bir karşı duruş sergilenmeli. Çıkartılan her yasa, her yönetmelikte gençlik daha da bir kıskaç altına alınıyor, etkisizleştirilmeye çalışılıyor. Amaç okullarda devrimci demokrat ilerici öğrenci gençliği tasfiye etmektir. Her yıl değişik manevralarla karşı karşıya kaldığımız bu saldırıyı bugün de yaşamaktayız. Örneğin her yıl düzenlenen açılış şenliğine bu sene izin verilmemiştir. Rektörlüğe şenliğin hakları olduğunu ifade edenlere karşı ise "Polisi, kolluk güçlerini devreye sokarım" cevabı alınmıştır. Öğrencilerin eğitiminden sorumlu bir idare sırtını polise yaslıyor ve bunu olağan göstermek istiyordu. YÖK'ün yarattığı ve yerleştiği yönetim zihniyetinin küçük bir örneğidir bu.

YÖK'cü rektörler için tek sorun öğrencilerin kendilerini ifade etmelerinin, örgütlü hareket etmelerinin bir şekilde önüne geçmektir. Bu noktada yasalar, hukuk rahatça ayaklar altına alınabilir. Ülkede demokratikleşme havalarının estirilmesinin de önemi yoktur. Rektörler de bu havanın ne kadar sahte olduğunu, baskılarının üzerini örtmenin aracı olduğunu çok iyi bilir ve kullanırlar.

İşte böylesine bir zamanda birlik kendini daha güçlü hissettiriyor. Sorumluluğumuz da buna göre artıyor. Yaklaşan 6 Kasım'da (YÖK'ün kuruluş yıldönümü) daha da güçlü çıkılıp, alanlarda daha da güçlü haykırılmalı. Gençliğe yönelik saldırılara güçlü bir cevap verilmeli ki, bun-

dan sonra gençliğe yönelik her kararda, her adımda iktidar ve YÖK'çüler defalarca düşünsün. Bunu sağlamak zorundayız. Gençliğin sindirilemeyeceğini, baskılara boyun eğmeyeceğini bir kez daha tüm gücümüzle göstermeliyiz.

6 Kasım'da Güçlü Haykırılım

Olması gereken bu gücü oluşturmak iken, aksine bu gücü bölme gibi bir pratikle karşı karşıya kalınabiliyor. Amaç aynı hedefler aynıyken pratik tam da bundan uzak bir şekilde karşımızda duruyor. Nedenlerine baktığımızda değişmeyen bir kültürün varlığını görüyoruz. Grupçuluk birliğin önüne set gibi çıkıyor. Yoksa kazanılması gereken, kitlesel bir eylem hazırlığı yapılan bir alanın hemen karşısına "alternatif" bir alan çıkırılmasının mantığı ne olabilir. Bu alana güçlü çıkmak varken gücü bölmenin nasıl bir açıklaması olabilir. Nerdeyse "ben öncü orada olmam, ben yoksam eylem de olmasın" mantığının açıklaması

ne olabilir?

Her sene olduğu gibi bu sene de en doğal hakkımız olan alanlarda YÖK'ü protestolarımız engellenmek istenecektir. Belki pervasızca saldırıya da uğrayacağız. Güçlü olursak, birlik olursak bu saldırılar karşısındaki gücümüzün daha da büyük olacağını açıklamaya bile gerek yoktur. Hal buyken, 6 Kasım'a sayılı günlerin kaldığı şu aşamada halen kısır tartışmaların kime ne faydası var, gençliği sindirmek isteyenlere faydasından başka.

6 Kasım için tüm gençlik örgütlenmelerinin tek hedefi olmalı. Alanlara çok daha güçlü çıkmak.

Baskılara, sindirme politikalarına karşı daha gür haykırma zamanı şimdi. Kimsenin bu gücü oluşturmak yerine küçük hesaplarla bölmeye hakkı yoktur. Bu tarihi bir sorumluluktur. Bizlere düşen bu sorumluluğu hakkıyla yerine getirmek, bunun için canla başla çalışmaktır. Kimse aksi bir lükse sahip değildir. Bu bilinçle hareket edip bu bilinçle adım atılmalıdır.

Gençlik Dernekleri Federasyonu

Bir yoldaşı Derya Devrim Ağırman'ı Anlatıyor Şahanlık Yakışır Ona

Televizyonda haberleri izliyordum. Spikerin söylediği bir isimle birlikte ışıltılı güleç bir yüzü süsleyen bir çift kara göz geldi oturdu gözlerime... O gözler benim oluverdi birden. Küçükçük hücremden aldı götürdü beni... Yağmurlu'da çatışmaya daydık. Yağmur gibi yağın kurşunlara meydan okuyarak vuruştuk. Gözkapakları teslim olmayanın huzuruyla kapandı sonra.. Ama gözleri bendeydi. Gözleri rehberimizdi... Yıllar boyu adımladığı dağ yollarından geçtim. Yağmur sonrası yayılan mis gibi toprak kokusunu, ot kokusunu doldurdum içime... Gün doğumlarına, gün batımlarına içimdeki en umutlu ezgileri kattım. Köyden köye dolaştım, yoksul sofralarına bağdaş kurdum... Nice acılara ortak oldum... Şahandım, nice acıların hesabını sordum. Çatışmadan çatışmaya zulmün yüreğine korku saldım. Bir çift kara gözün ısrarlı yolculuğundaydım.

Yıllar öncesine, 12 yürek parçamı bıraktığım o hapishaneye gittim sonra. O bir çift kara göz, ayrıldı gözlerimden. Demir parmakların bir yanında ben, bir yanında o gözler. Devrim'in gözleri. 16 yaşın masumluğunda bir çift ışık demeti.

Yağmur, kar, çamur dinlemez Devrim, yollar kapansa da biliriz gelir ziyaretimize.... 16 yaşında bir tutsak yakınıdır. Yakınlığı sadece tutsak düşen akrabalarına değil, tüm tutsak abilerine, ablalarıdır.

16 yaşında bir genç kız ne bekler hayattan? Düşleri, özlemleri, geleceğe dair hayalleri nedir? Belki okuyup iyi bir meslek sahibi olmak... Telli duvaklı gelin olma düşleri kurar belki... Belki zengin biriyle evlenip "rahat yaşamak"... Belki mutsuzdur, hayat çok sıkıcı ve monoton gelir ona ve belki de ailesini

sorumlu tutar mutsuzluğundan; bir an önce kaçıp kurtulmak ister ailesinin olmadığı bir yerlerde "özgürlüğü", "mutluluğu" yakalama hayallerinin peşinden "binmez" serüvenlere koşar belki...

Farkında bile değildir çoğu ama kuşatılmıştır gençlik. Uyuşturucu, alkol, "farklı" giyim "farklı" konuşmalar, bencillikler, duyarsızlıklar, sorumsuzluklar, yozluklar... Kuşatılmıştır gençlik. Ne iyi bir meslek, ne düşleri kurulan evlilikler, ne sahte özgürlük arayışları kurtaramaz onları bu kuşatılmışlıktan... Devrim bu kuşatılmışlığı hiç yaşamamıştır neredeyse. Zeki, çalışkan bir lise öğrencisidir. Ailesi onu, o ailesini çok sever. Anadolu'nun en güzel değerleriyle sarılıp sarmalanmış, o değerlerle büyümüş ve büyüdüğü sıkı sıkı sarılmıştır o değerlere.

Ailesinden devrimci olup tutsak düşenler vardır. Onların sevgisi, onların sıcaklığıyla yaşamın en yüce güzelliklerini tatmıştır Devrim. Paylaşımı, bağlılığı, güveni, herkes için en umutlu yarınları görmüştür onların ideallerinde. Annesi, babası onun okuyup meslek sahibi olmasını istese de, Devrim bu idaelerin peşindedir. Adalet duygusu çok gelişmiştir. En sevdiklerini demir parmaklıklar ardına koyan zulme karşı savışmaktır tek isteği. İki adı vardır Devrim'in. Ailede Derya derler ona hep. Ama sonraları Devrim adını daha çok sever ve herkes ona Devrim demeye başlar.

Ailesini çok sevse de, geri çekilmez ve sonunda, kendi çevresini ideallerine inandıran o olur.

"Daha çok küçüksün" diyen

lere çalışkanlığıyla, emekçiliği ve özverisiyle cevap verir Devrim. Gencecik yüreğine öyle büyük dünyalar sığdırmıştır ki. Ondan bir şey istediğiniz zaman gözünüz arkada kalmaz, "acaba" diye içinizden geçirmesiniz hiç. Bilirsiniz ki Devrim gerekeni yapacaktır. Küçüktür ama sınırsız bir sorumluluk bilinci vardır. Israrcıdır. Hedefe ulaşmasını, aklına koyduğunu yapmasını hiç kimse, hiçbir şey engelleyemez. O denli de uyumludur. Uyumlu, özverili. Hızlı kavrar ve en zor koşullara bile hemen uyum sağlar. Dağlarda şahan olmak kolay değildir. Yüreğin, bilincin hazır olmalıdır kara, borana, geçit vermez yollara, hain pusulara. Devrim ömrünün baharında şahan olur dağlarda. Küçüktür ama şahanlık yakışır ona. Dağların onuru, zulmün korkulu rüyası olur yıllar boyu.

Demir parmaklıkların ardında o bir çift kara gözle, o bir çift ışık demetiyle buluşan gözlerim, televizyondaki görüntülere kaydını yine. Devrim... Gözkapakları kapalı Devrim'in. Üzerinde kırmızı bayrak ve bembeyaz bir duvak. Omuzlar üzerinde.

Sevgisinin, inancının, cüretinin. Tarihten yüklenip omuzlarda yücelttiği kavga mirasının omuzlardan yüreklerle, bilinçlere aktığını gördüm. Açtım yüreğimi. Alnından öptüm. Ve göz kapaklarıyla örtünen kara gözlerinin ışığını yoluma verdim. Umut yolculuğumuza yeniden yeniden hoşgeldin Devrim.

Zulümlerden zulüm beğenin!

kamplarına da yayılıyor.

***

- Temizleyeyim mi?
- Temizle!

Villawood Nazi Kampı; 1940'larda değil, 2004'te!

Avustralya'nın Sydney kentinde mültecilerin kilit altında izolasyonda tutulduğu mülteci kampı Villawood'ta 200'den fazla mülteci 9 Ekim'de açlık grevine başladılar.

Mültecileri açlık grevine başlamak zorunda bırakan koşullar, mültecilere karşı emperyalistler tarafından uygulanmaya başlanan politikanın nasıl vahşileştiğini de gözler önüne seriyor. Açlık grevi, yaşadıkları insanlık dışı koşullara ek olarak, geçen hafta, Avustralya Yüksek Mahkemesi'nin "çocukların da artık kamplarda kilit altında tutulması" kararı üzerine başladı.

İltica hakkı, insani bir haktır. Ne var ki artık mülteciler, **cezalandırılacak suçlular** olarak görülüyor. Villawood Mülteci Kampı'nda sadece yetişkinler değil çocuklar da tutuluyor. Hatta bu kamplarda doğmuş ve 5 yaşına gelmiş çocuklar dahi var. Avustralya mahkemeleri daha önce de kamplarda tutulan "sorunlu" mültecilere karşı **şiddet kullanılabileceği**, onların **revirden mahrum edilebileceği** ve **tek kişilik hücrelere kapatılabileceği** kararı vermişti.

Revirden mahrum etme gibi bir ceza, hangi "insanlık ölçülerine" sığar? **Naziler bile**, insanları krematoryumda yaktıkları kamplarda böyle bir cezayı yasal hale getirmemişlerdir.

İşte mülteciler bu koşullara karşı direniyorlar. Nazi zihniyeti, bu haklı taleplere de şiddetle cevap verdi. Açlık grevine başlayanlar elektrik şoku tabancası ve Cop taşıyan gardiyanlar tarafından dövülerek **yüksek güvenlikli alan** olarak adlandırılan **tek kişilik hücrelere** konuldular. Fakat buda açlık grevine engel olamadı. Mülteciler taleplerinin kabul edilmemesi halinde direnişlerini ayaklanmaya dönüştüreceklerini açıkladılar. Açlık grevleri diğer mülteci

Amerikan katliamcılığı hiçbir sınır tanımıyor. Sözü edeceğimiz televizyon görüntülerini, belki kimi okurlarımız seyretmiştir. Irak'ın Felluce kentinde "**Ürdünlü terörist Ebu Musab El Zerkavi yandaşlarına karşı operasyon**" bahanesiyle 10 Nisan'da F-16 savaş uçaklarıyla düzenlenen Amerikan saldırısında yolda giden insanların katledildiği açığa çıktı.

İnternette yayınlanan ve doğru olduğu kanıtlanan görüntülerde, pilot, yoldaki sivillere nişan alıyor ve **'Yerde çok sayıda kişi var temizleyelim mi?'** diye soruyor.

Kontrolörün cevabı ise tek kelime: **Temizle!**

Bu katliam, ABD'nin kanlı tarihinde küçük bir noktadır. Ama ABD gibi katliamcı, hukuk, ahlak tanımaz bir güce "demokrasi, özgürlük getirme" misyonu yükleyenlere vurulmuş bir şamardır. Ama onların da yüzü kızarmayacak kadar kaşarlaşmıştır artık.

***

Bu bomba da düğüne

8 Ekim'de Amerikan savaş uçakları, akbalar gibi Irak halkının üzerindeydi yine.

"Irak'ta güvenliği sağlamak" bahanesiyle Felluce'ye gerçekleştirilen saldırıda bu kez düğün yapmakta olan bir topluluk bombalandı.

Damat dahil, 12 kişi katledildi; onlarca kişi de yaralandı, yıkıntılar altında kaldı.

İşte emperyalizm! Emperyalizm katlederek tüm halklara boyun eğmeyi dayatıyor. Lenin'in emperyalizm teorisini de hatırlamaya gerek yok. İşte emperyalizm kendini anlatıyor. Sadece bu sayfada yeralan örneklerle bakmak bile, emperyalizmin ne olup olmadığını anlatmaya yeter. Kim farklı bir şey söylüyorsa, o bir işbirlikçiden veya siyasi bir şarlatandan başka bir şey değildir.

Sayı 128

48

17 Ekim
2004

Nijerya'da Petrol İşçileri Greve Çıktı

Afrika'nın en büyük petrol üreticisi Nijerya'da petrole yapılan yüzde 25 zam, sendikalar tarafından 4 günlük genel grevle protesto edildi. Nijerya İşçi Kongresi tarafından alınan kararla, 11 Ekim'den itibaren ülke çapında başlayan grevler işçilerden büyük destek gördü. Petrol zengini Nijerya'da petrol sektöründe çalışan işçiler büyük yoksulluk içinde yaşıyorlar.

17 Kasım Savaşçısı Açlık Grevinde

Yunanistan'daki 17 Kasım örgütü militanlarından Koridalos Hapishanesi'ndeki Dimitri Kufodinas, dayatılan insanlık dışı yaşam koşullarını protesto etmek için 23 gündür sürdürdüğü açlık grevi sonucunda hastaneye kaldırıldı.

Dimitri Kufodinas'ın hastanede serumla tedaviyi reddettiği bildirildi.

Afganistan ve Irak'ta Seçim ve Demokrasicilik Oyunu

ABD emperyalizmi, Afganistan ve Irak'ta, halkların direnişi karşısında planlarının başarısızlığa uğradığını gizlemek için her iki ülkede de alelacele seçim oyununu sahneye koyarak, hem direnişi gayri-meşru duruma düşürmeyi, hem de Bush'u seçimler öncesi biraz rahatlatmayı hedefliyordu.

Irak'ta seçimlerin yapılabilmesi için katliamlar pervasızca sürdürülüyor, işbirlikçiler hazırlanıyor. Afganistan'da 9-10 Ekim'de yapılan seçimler ise, tam bir komediye dönüşmüş ve işgalcinin aczini göstermekten başka bir sonuç vermemiştir. ABD'nin işgallerle, ambargolarla ihraç ettiği

ABD'nin, Avrupa'nın ve kukla Karzai hükümetinin propagandasına göre bu *"Afganistan'da yapılan ilk demokratik seçim"* idi. O kadar demokratikti ki, usülsüzlüklerin, hilenin bu kadar açık yapılmasına işbirlikçi adaylar bile dayanamadı. Son gün 15 cumhurbaşkanı adayının hepsi seçimlerden çekildiler ve Karzai seçimlere tek başına girdi.

Ülkenin bir çok bölgesinde seçim sandıkları bile kurulamadı. Çatışmalar seçimler boyunca sürdü. Seçimlerden sonra, işbirlikçiler arası it dalaşı nedeniyle oy sayımına geçilemedi... Kısacası, her

şey göstermelik bir oyundu ve direniş nedeniyle oyunu da ellerine yüzlerine bulaştırmışlardı.

Burjuva basın seçimler için burkalı Afgan kadınlarının oluşturduğu kuyrukların resmini koyup altına da *"Afganistan'da pek bir şey değişmemiş"* diye yazıyordu. Ne bekliyordunuz? Herkesin hatırlaması gereken gerçek, burkaların ilerici yönetimler işbaşındayken bu ölçüde olmadığıdır. Afganistan o dönem hem ekonomik, hem kültürel anlamda gelişme yolunda bir ülkeydi. İslamcı gericilik, bizzat ABD eliyle güçlendirilmiş ve yaygınlaştırılmıştır Afganistan'da. Bugün de ABD yine, Afganistan'da yine gericici, işbirlikçi, feodal kesimlere yaslanmaktadır. Dolayısıyla ABD'nin Afganistan'a demokrasi ve insan hakları getireceği hayalini kuranlar, ham hayal peşindedir. Seçimler, ABD'nin demokrasisinin içinde ancak *"kuklaların rol aldığı"* bir oyun olduğunu da göstermiştir.

Sayı 128

49

17 Ekim
2004

İran'a Karşı Emperyalist Seferberlik 'Uluslararası Toplululuk', ABD Politikalarının Yedeğinde

NATO Genel Sekreteri Jaap de Hoop Scheffer, geçen hafta yaptığı açıklamada *"İran'ın nükleer programından endişe duyduklarını"* belirterek, konunun NATO gündemine alınacağını duyurdu. NATO, İran'a karşı ABD politikalarının taşeronu olarak bu açıklamayı yapmıştır.

Geçen hafta, İran'ın "nükleer faaliyetlerini" gündeme alan tek "uluslararası kurum" NATO değildi.

G-8'ler de 15 Ekim'de Washington'da *"İran'ın nükleer faaliyetlerini görüşmek"* için toplandılar. Bu toplantıda ABD İran'ın BM Güvenlik Konseyi'ne sevk edilmesini ve orada da

İran'a yaptırım kararı alınmasını önerirken, AB, "nükleer silah yapmama" karşılığında İran'a bazı teşvikler verilmesini öneriyor. Görünürde AB ve ABD yine farklı yöntemler izliyorlar; ancak İran'ı kuşatıp boyun eğdirmekte işbirliği halindeler.

Yine geçen hafta, **Avrupa Birliği** de, "İran'ın nükleer faaliyetlerini incelemek üzere" bir komisyon kurdu ve bu komisyonun başkanlığına da CHP Milletvekili Abdülkadir Ateş getirildi.

İran'ın nükleer faaliyetlerinden endişe eden NATO, aynı bölgedeki İsrail'in nükleer programından endişeli değil... İran'ın nükleer faaliyetlerini de-

netlemek için toplantılar yapıp komisyonlar kuran AB, İsrail'in nükleer silahları için denetleme yapmayı aklından bile geçirmiyor.

Peki İran ve İsrail, farklı bir "uluslararası hukuk"a mı tabiler? İsrail'in ayrıcalığı ne? Üstelik İran'a karşı açılan bu seferberliğin tek nedeni İran'ın nükleer silaha sahip olma İHTİMALİ'dir. Oysa, İsrail'in elinde yüzlerce nükleer silah olduğu açık ve kesin.

İsrail'in ayrıcalığı, o nükleer silahları, emperyalizmin çıkarları doğrultusunda kullanmasıdır. İran'ın "suçu" ise, emperyalizme tam boyun eğmemiş olmasıdır. Nükleer faaliyetler, bahanedir. Irak direnişi, emperyalist saldırıyı bir süreliğine yavaşlatsa da, İran'a karşı kuşatma ve saldırı hazırlıkları sürüyor.

kahramanlar Ölmez

16 Ekim - 22 Ekim Şehitlerimiz

Yüksel BABACAN
20 Ekim 1994

Fransa'da bir halk düşmanın açtığı ateş sonucu şehit düştü.

Yüksel, 1963 Erzincan Refahiye doğumluydu. 1979'da devrimci mücadeleye katıldı. Cunta döneminde tutsak düştü. 1982'te tahliyesinin ardından 1986'da yurtdışına çıkarak mücadelesini burada sürdürdü.

Ayhan PEKTAŞ
Ekim 1980

Malatya'lı Ayhan, İzmir Çınarlı Meslek Lisesi'nde iken mücadeleye katıldı. Kararlılığı ve coşkusıyla Liseli DEV-GENÇ yöneticilerinden biri oldu. Amerikancı 12 Eylül cuntasına karşı mücadeleyi sürdürürken Alsancak'ta emperyalist bir kuruluşa karşı bir eylem sırasında elinde bombanın patlaması sonucu şehit düştü.

KAYIP
Düzgün Tekin
21 Ekim 1995

DISK Tekstil Sendikası 2 No'lu Şube delegesi, devrimci bir işçiydi. 21 Ekim 1995 sabahı Güneşli, Evren Mahallesi'ndeki akrabasının evinden çıktıktan sonra, sivil polisler tarafından kaçırıldı ve kaybedildi.

Gazi ARICI,
Selhan TOP
20 Ekim 2003

OÇorum'un İskilip İlçe-si'ne bağlı Ferhatlı Köyü yakınlarında DHKC gerillalarıyla jandarma komanda birlikleri arasında çıkan çatışmada şehit düştüler. Yaklaşık yarım saat süren ve bir askerin de vurulduğu çatışmada şehit düşen gerillalar, Karadeniz Recai Dinçel Kır Silahlı Propaganda Birlikleri'ne mensuptular.

Gazi ARICI, 1980 doğumludur. Doğum yeri, yakınlarında şehit düştüğü Çorum Ferhatlı Köyü'dür. Ankara'da lise döneminde, 1998'de devrimci mücadeleye katıldı. Liselilerin, Mamak gecekondularının halkının mücadelesi içinde yer aldı.

Gözaltılar, işkenceler ve kısa süreli tutsaklıklar yaşadı. 2000 Temmuz'unda gerillaya katıldı. Şehit düştüğünde gerilla birliğinde Grup Komutanı'ydı.

Selhan TOP, 1977 Çorum Merkez doğumludur. İlkokul mezunudur. Oto elektrikçilikte, şeker ve tuğla fabrikalarında çalıştı. 1997-1998'de oligarşinin ordusunda askerlik yaptı. Askerliğini bitirdikten sonra devrimci mücadele içinde yer almaya başladı.

Dergi, bildiri dağıtmaktan, Amerikan emperyalizmine karşı gösterilere kadar mücadelenin her biçiminde yer aldı. İşkenceler, tutsaklıklar yaşadı o da her devrimci gibi. Gerillaya katılmak istedi ve memleketinin dağlarındaki silahlı propaganda birliklerine savaşçı olarak katıldı.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Büyük direnişin 73. şehidi Ali Ekber, 1971 Dersim-Mazgirt Darıkent Nahiye'si doğumludur. 1997'de tutuklandı. 19 Aralık Katliamı'ndan sonra Kandıra F Tipi hücrelerine atıldı. 24 Mayıs'ta Süresiz Açlık Grevini Ölüm Orucuna çevirerek KP-İÖ 2. Ölüm Orucu Ekibi'nde yer aldı. Kaldırıldığı İzmit Devlet Hastanesi'nde tedaviyi reddederek direnişinin 170. gününde ölümsüzleşti.

Ali Ekber Barış (KP-İÖ)
18 Ekim 2001

Ekmek ve
Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışları Müdürü: Serkan Uymaz

Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici

Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54

Aksaray Fatih İstanbul

İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65

Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.

Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST

Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayınçılık

Baskı: ASPAŞ Pazarlama

ISSN: 1304 687X

Fiyatı: 750 000

Avrupa: 3 Euro

Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro

İsviçre: 3 Euro

Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5

Belçika: 3 Euro

Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yapıverlag Venloerstr. 507-A 50825 Köln

Tel: 0049 221 280 87 74 0049 221 280 87 75

Faks: 0049 221 280 90 84

E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana- İnönü Cad. Örnekler Apt. No:5 Kat:5

Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara- GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay

Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antakya- Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt. Kat: 4 D: 6

Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa- Sakarya mah. Uluçol cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2

Daire: 2 Osmangazi/Bursa

Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA

Tel-Faks: 0 466 351 42 08

İzmir- Milli-i Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköylü İş Merkezi

Konak/İzmir Tel-Faks: 0 232 482 29 54

Kocaeli- Hürriyet Caddesi Gakkı Kervan Saray İşhanı Kat:7

No:79 Tel-Faks: 0 262 331 66 51

Malatya- Dabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı

Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77

Mersin- Bahçe Mah. 4604 Sk. Tütüncü Apt. Kat: 1/6

Samsun- 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı NO:24

Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80

Trabzon- Düzenli Ulusoy İş merkezi Çömlekevi Yokuşu

No: 42 Trabzon

Tel-faks: 0 462 321 14 80